

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. september

Letnik XVIII

št. 31

Mnenja komisij k

Pobudi Skupnosti občin Slovenije za obravnavo nastale problematike delovanja Lokalnih akcijskih skupin

Pobudi Skupnosti občin Slovenije v zvezi s koncesijskimi dajatvami za trajnostno gospodarjenje z divjadjo

Poročilu o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2009

Predlogu zakona o ratifikaciji Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije

Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o upravnem sporu

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o revidiranju

Skupnemu letnemu poročilu o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2009

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o mladinskih svetih

k Predlogu zakona o javnem interesu v mladinskem sektorju

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Odgovoru Vlade o dejanski in zakonsko predpisani rabi jezika italijanske in madžarske narodne skupnosti pri zaposlenih v javnih zavodih, javnih ustanovah in javnih podjetjih na območjih, kjer živita obe omenjeni narodni skupnosti

Spremembam operativnih programov kohezijske politike cilja 1 v Sloveniji

Predlogu zakona o poroštvi Republike Slovenije za financiranje investicij gospodarskih družb

Predlogu zakona o udeležbi delavcev pri dobičku

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju

Predlogu zakona o ratifikaciji Protokola št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin

Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ

Stališču Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski državljanski pobudi

Predlogu zakona o Triglavskem narodnem parku

Predlogom Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do: a) problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, b) predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti, c) enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj

Predlogu zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

Predlogu za sprejem avtentične razlage 178. člena Kazenskega zakonika

Predlogu Zakona o javni agenciji za javno naročanje

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju

Predlogu zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, prenosu pravic in pooblastil D.S.U na Slovensko odškodninsko družbo in o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter Slovenske odškodninske družbe

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju

Predlogu Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

Predlogu Zakona o socialno varstvenih prispevkih

Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o javnih zbiranjih

Predlogu zakona o rudarstvu

Predlogu za sprejem avtentične razlage prvega odstavka 16. a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o detektivski dejavnosti

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Rdečem križu Slovenije

Predlogu zakona o Radioteleviziji Slovenija

Predlogu zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije

Predlogu Stališč Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 31 - Zunanja, varnostna in obrambna politika za Hrvaško

Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 5 - Javno naročanje za Hrvaško

Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 8 - Politika konkurence za Hrvaško

Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 23 - Pravosodje in temeljne pravice za Hrvaško

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu

Letnemu poročilu Informacijskega pooblaščenca za leto 2009

Pobudi Civilne iniciative Braslovče za vmesno evalvacijo postopka umeščanja severnega dela odseka tretje razvojne osi med Velenjem in avtocesto A1

Poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije v letu 2009

Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 12 - Varna hrana, veterina in fitosanitarna politika za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 593-V, EU E 42/II.

Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 32 - Finančni nadzor za Hrvaško

Stališču Republike Slovenije do osnutka splošnega stališča EU za pogajanja z Islandijo, EPA 1165-V, EU E 55

Skupnem poročilu o delu državnih tožilcev za leto 2009, EPA 1086-V

Skupnem letnem poročilu o delu Državnega pravobranilstva v letu 2009, EPA 1142 - V

Predlogu zakona o odgovornosti za jedrsko škodo

Poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2009

Predlogu zakona o geodetski dejavnosti

Predlogu Zakona o malem delu

Predlogu Zakona o urejanju trga dela

Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji

Izhodiščem Slovenije za razpravo o skupni kmetijski politiki EU po letu 2013

Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja

Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2009

Predlogu resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025

Predlogu zakona o spremembi Zakona o kmetijskih zemljiščih

Predlogu zakona o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor

Predlogu zakona o državnih subvencijah za nakup okolju prijaznejših osebnih motornih vozil

Predlogu zakona o razvojni podpori Mestni občini Maribor in občinam Zgornje Podravske regije

Predlogu zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju

Poročilu o izvrševanju Letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2009

Predlogu zakona o prepovedi proizvodnje, prodaje in uporabe kasetnega streliva
Osnutku Resolucije o strateških usmeritvah razvoja Slovenskega kmetijstva in živilstva

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Pobudi Skupnosti občin Slovenije za obravnavo nastale problematike delovanja Lokalnih akcijskih skupin**

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj sta na skupni seji 23. 3. 2010 obravnavali Pobudo Skupnosti občin Slovenije za obravnavo nastale problematike delovanja Lokalnih akcijskih skupin.

Predstavnik Skupnosti občin Slovenije je dodatno pojasnil problematiko delovanja LAS, ki so organizirani v različnih pravnih oblikah (društvo, konzorcij, zadruga, interesno združenje, družba, kot lokalno razvojno partnerstvo na podlagi pogodbenega razmerja). Financiranje LAS, ki pripravijo in izvedejo lokalne razvojne strategije ter sprejmejo odločitve o razdelitvi in upravljanju s finančnimi sredstvi, je tristransko, in sicer se financirajo z lastnimi sredstvi, sredstvi države in občin. V letu 2011 se načrtuje sprememba pravne organiziranosti LAS, vendar je treba to urediti na enoten način na nivoju države v okviru Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstva za finance. V kolikor načrtovane spremembe ne bodo realizirane, lahko sredstva pristopa LEADER ostanejo neizkoriščena. Ker Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano prepozno potrdi letne izvedbene načrte, prihaja do zamikov izvajanja projektov in posledično težav pri sofinanciranju projektov in vodenja LAS iz občinskih proračunov.

Predstavnica Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pojasnila, da je pristop LEADER ena od štirih osi Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007 - 2013, to pa pomeni, da je kot sestavni del tega programa podvržen evropskemu pravnemu redu glede izvajanja nadzora in administrativnih postopkov pregledovanja in potrjevanja letnih izvedbenih načrtov. V pobudo LEADER, za katero je v tem programskem obdobju namenjenih 33 milijonov evrov, je vključenih 197 občin in 33 LAS. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izvaja ta ukrep, medtem ko izplačila potekajo preko Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja. V letu 2009 so prejeli preko 450 zahtevkov za povračilo sredstev, od katerih pa je bilo okoli 40 % nepopolnih, kar podaljšuje postopke. Ker so LAS organizirane kot javno- zasebna partnerstva, ta problematika ni le stvar Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in občin, ampak vseh vključenih partnerjev. Ugotavljajo, da večina partnerjev ne razume pomena partnerskega razmerja in računajo na povračilo vseh stroškov.

V letu 2009 predstavljena opozorila Skupnosti občin Slovenije so se nanašala na ureditev konta za evidentiranje sredstev v proračunih občin, medtem ko so jih z ostalimi problemi seznanili šele letos. Glede na to, da gre pri LAS za lokalno pobudo, si lahko sami izberejo pravno obliko, njihova edina zahteva je bila, da je partnersko razmerje pravno urejeno. 17 LAS deluje kot lokalna razvojna partnerstva na podlagi pogodbenih razmerij, problem pa je pri LAS, ki delujejo kot društva, saj na podlagi Zakona o javnih financah ni mogoče izvesti transferov na društva.

Med Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Ministrstvom za finance tečejo aktivnosti z namenom odprave zadrege glede transferov občina - LAS. Poleg tega so na pristojne institucije EU naslovili vprašanje, ali bi lahko izjemoma izvajali predplačila v primeru pristopa LEADER, čeprav je to za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007 - 2013 prepovedano.

Predstavnika Ministrstva za finance sta pojasnila, da si prizadevajo razjasniti to problematiko in da pripravljajo pisno pojasnilo. Za občine, ki so neposredni proračunski porabniki, veljajo Zakon o javnih financah, zakoni o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za vsako proračunsko leto ter podzakonski akti, v okviru katerih si prizadevajo poiskati optimalne rešitve. Ugotavljajo, da je za dvig kakovosti dokumentov in s tem pospešitve postopkov potrebno sodelovanje in stalno opozarjanje na nastale probleme. Ministrstvo za finance predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da se za pristop LEADER skuša vzpostaviti drug sistem financiranja kot velja za vse ukrepe Evropske strukturne politike.

V razpravi so člani komisij poudarili, da je pristop LEADER pretežno namenjen posameznikom in društvom, ki delujejo na prostovoljni bazi, in zato niso sposobni spremljati in izpolniti vseh zahtev veljavne evropske in slovenske zakonodaje. Na podlagi dosedanjih izkušenj izvajanja pristopa LEADER ugotavljajo, da so stroški vodenja postopkov večji od koristi projektov. Večina projektov je bila vezana na poletne mesece, sklepi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa so bili sprejeti šele septembra, pri čemer problem predstavlja dejstvo, da sredstev ne moreš pridobiti za nazaj, društva pa nimajo finančnega potenciala za zalaganje sredstev. Ker gre za lažje projekte za razvoj na podeželskih območjih, bi morali postopke poenostaviti in preveriti sistem predplačil ter razmisliti o možnosti izplačila sredstev za nastale stroške vnaprej.

Glede na to, da občine ne morejo izplačati predplačil in da se projekti potrjujejo prepozno, se nam lahko zgodi, da bodo razpoložljiva evropska sredstva ostala neizkoriščena. Komisiji predlagata, da se za naslednje programsko obdobje poveča obseg sredstev, namenjenih za pristop LEADER.

Po opravljeni razpravi sta komisiji sprejeli naslednje s k l e p e:

1. Komisiji sta se seznanili s Pobudo Skupnosti občin Slovenije za obravnavo nastale problematike delovanja Lokalnih akcijskih skupin.
2. Komisiji predlagata, da ključni akterji (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za finance, občine in reprezentativni združenji občin ter LAS) sodelujejo pri iskanju ustrezne rešitve.
3. Komisiji podpirata nadaljevanje izvajanja pristopa LEADER, ki je kot ukrep Evropske strukturne politike namenjen izboljšanju razvojnih možnosti podeželja z aktivnim vključevanjem lokalnega prebivalstva preko lokalnih akcijskih skupin.
4. Komisiji pozivata Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da poenostavi administrativne postopke ter pospeši postopke potrjevanja letnih izvedbenih načrtov in izdajanja odločb o pravici lokalnih akcijskih skupin do sredstev, saj bodo v nasprotnem primeru razpoložljiva evropska sredstva ostala neizkoriščena.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Pobudi Skupnosti občin Slovenije v zvezi s koncesijskimi dajatvami za trajnostno gospodarjenje z divjadjo

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj sta na skupni seji 23. 3. 2010 obravnavali Pobudo Skupnosti občin Slovenije v zvezi s koncesijskimi dajatvami za trajnostno gospodarjenje z divjadjo.

Predstavnik Skupnosti občin Slovenije je pojasnil, da v skladu z Zakonom o divjadi in lovstvu pripada občinam 50 % koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo, pri čemer posamezna občina prejeti sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v njej, porablja kot namenski izdatek za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire. Občine podrobnejše pogoje, namen in način porabe teh sredstev uredijo z odlokom. Občine danes prejemajo obvestila Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano o nizkih zneskih, ki naj bi jih prejele (od 1 evra naprej), pri tem pa višina teh sredstev ne opravičuje vseh potrebnih postopkov občin, ki bi morale zaradi tega pisati odloke, razpise in programe, to pa pomeni dodatne delovne obveznosti in stroške. Zaradi tega bi bilo treba po mnenju Skupnosti občin Slovenije spremeniti sistemske rešitve (Zakon o divjadi in lovstvu), ki bremenijo lovske družine in občine.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pojasnil, da takojšnje rešitev vidijo znotraj veljavne zakonske ureditve: lovske družine bi nakazale celotno koncesijsko dajatev na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki bi pripravilo razdelilnik po občinah. Predlog Skupnosti občin Slovenije, da bi država oziroma ministrstvo zadržalo koncesijsko dajatev, je neizvedljiv.

Predstavnik Službe Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko je predlagal, da Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (glede na dolgotrajen postopek sprejemanja sprememb zakona) do sprejetja ustrezne rešitve začasno ustavi izvajanje 29. člena Zakona o divjadi in lovstvu.

Komisiji sta opozorili, da je Državni svet ob sprejemanju Zakona o divjadi in lovstvu opozoril na ta problem, podoben problem bo nastal pri izvajanju v začetku tega leta uveljavljenega Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, na katerega je Državni svet sprejel odločilni veto (problem bodo imele občine, ki bodo upravičene do nizkih zneskov koncesijske dajatve iz naslova koriščenja gozdov). Člani komisij so menili, da občine zaradi tako nizkih zneskov koncesij ne bodo spreminjale odlokov, saj bi bili stroški in dodatne obveznosti preveliki.

Komisiji sta po razpravi sprejeli s k l e p:

Komisiji sta se seznanili s Pobudo Skupnosti občin Slovenije v zvezi s koncesijskimi dajatvami za trajnostno gospodarjenje z divjadjo in Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlagata, da v okviru veljavne zakonske ureditve čim prej poišče ustrezno rešitev, ki občinam povzroča nepotrebne stroške.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Poročilu o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2009 (INTERNO)

Komisija za državno ureditev je na 57. seji 13. 4. 2010 obravnavala Poročilo o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2009, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s poročilom in ga podpira.

Predstavnik Ministrstva za obrambo je v uvodni obrazložitvi podrobno predstavil uresničevanje temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2009. Podrobno je obrazložil realizacijo projektov in opozoril na nekatere delno neuresničene projekte.

Predstavnik Ministrstva za obrambo je z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil poročilo.

Komisija podpira prizadevanja, Ministrstva za obrambo, da v obdobju gospodarske krize in v okviru zmanjšanih finančnih možnosti izvaja dejavnosti, ki zagotavljajo vse potrebno glede varnosti državljanov.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške (BHRAS)

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je 14. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o ratifikaciji Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške (BHRAS) (v nadaljevanju: arbitražni sporazum), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejem predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija ne nasprotuje ratifikaciji arbitražnega sporazuma.

Predstavnica Ministrstva za zunanje zadeve mag. Simona Drenik je pojasnila, da je vsebina ratifikacije arbitražni sporazum, podpisan med Vladama Republike Slovenije in Republike Hrvaške v Stockholmu 4. novembra 2009. Po mnenju Vlade RS je arbitražni sporazum dober in njegova ratifikacija je v interesu Republike Slovenije. Z njegovim podpisom sta državi potrdili svojo zavezanost k mirnemu reševanju sporov v duhu dobro sosedskih odnosov, odražajoč njune vitalne interese. Kljub prizadevanjem in zapletenim pogajanjem v preteklosti, državi mejni spor nista zmogli rešiti sami. Zato sta se z arbitražnim sporazumom zavezali, da rešita spor glede meje na morju in na kopnem preko ad hoc arbitraže.

Pogodbenci bosta na podlagi arbitražnega sporazuma ustanovili arbitražno sodišče petih arbitrov, ki jih bosta imenovali skladno z določbami sporazuma. Sedež arbitražnega sodišča bo v Bruslju. Z arbitražnim sporazumom se določa njegova naloga, uporabljeno pravo, odločilni datum 25.6.1991, arbitražni postopek, način izdaje rzsodbe, veljavnost, način poteka rokov.

Po določitvi besedila predloga zakona je Ustavno sodišče Republike Slovenije na predlog Vlade RS v postopku ratifikacije izreklo mnenje o skladnosti arbitražnega sporazuma. Mnenje Ustavnega sodišča RS (Rm-1/09) je, da arbitražni sporazum ni v nasprotju s slovensko ustavno ureditvijo in da vzpostavlja mehanizem za mirno rešitev mejnega spora. Stališče Ustavnega sodišča RS je, da je meja na kopnem ustavnopravno varovana tam, kjer je potekala meja med republikama v okviru nekdanje SFRJ, meja na morju pa po črti, do katere je Slovenija pred osamosvojitvijo izvrševala dejansko oblast do odprtega morja.

V razpravi so bila stališča članov komisije do sprejetja predloga zakona deljena. Ni jasno ali vsebina arbitražnega sporazuma zagotavlja ustrezno varovanje strateških nacionalnih interesov. Dejstvo je, da je rešitev, ki je bila sprejeta, kompromis. Po vedenju članov komisije je uporaba političnih pritiskov povzročila, da je arbitražni sporazum postal predmet pogajanj med državama. Mejni spor med državama, ki zadeva njune vitalne interese, je politične narave ter zastavlja in odpira občutljiva pravna, hkrati pa tudi čustvena vprašanja. Neenotnost v tolmačenjih in možnost različnega razumevanja besedila "stik Slovenije z odprtim morjem" zastavlja vprašanje, ali je mogoče pričakovati, da je dostop Slovenije do mednarodnih voda ustrezno izražen v tem besedilu. Znano je, da se uporabljen izraz "stik " lahko različno razlaga, pri čemer je bilo opozorjeno na njegovo uporabo na področjih tektonike, geodezije, cest in rek. Po mnenju članov komisije besedilo v delu, ki navaja, da bodo morali arbitri odločiti o stiku Slovenije z odprtim morjem, kjer so razlike v interesih obeh držav, ni dovolj precizno.

Okoliščine, ki so spremljale proces pogajanj, po mnenju posameznih članov komisije pogojujejo nezaupanje do nasprotne strani. Zastavlja se vprašanje, ali je mogoče pričakovati, da bodo učinki arbitražnega sporazuma sledili potrebam in interesom Slovenije ali pa bomo diskriminirani pri dejavnostih na morju.

Po mnenju posameznih članov komisije obstaja tudi dvom, ali je ustrezno in na zadovoljiv način rešen problem pravičnosti. Člani komisije so izrazili pričakovanje, da bo Vlada v memorandumu prepričljivo predstavila vse zgodovinske in druge posebne okoliščine, ki lahko vplivajo na rešitev spora.

Predstavnik delodajalcev v Državnem svetu je izpostavil interes gospodarske sfere, ki meni, da je potrebno spor v doglednem času dokončno urediti zaradi dobrososedskih odnosov.

Po končani razpravi je predsednik komisije dal v odločanje naslednji predlog sklepa:

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve ne podpira ratifikacije Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške.

Predsednik komisije je ugotovil naslednji izid glasovanja: 4 ZA, 4 PROTI.

Predlog sklepa ni bil sprejet.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt in turizem k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je 27. seji 20. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

V predlogu zakona se v prvi fazi spreminja rok končanja pridobivanja premoga, ki se podaljšuje za eno leto. Predlog zakona spreminja dinamiko potrebnih sredstev za izvajanje letnih programov tako, da razbremenjuje začetek III. faze zapiranja v letih 2010-2014. Obremenitev proračuna se poveča v obdobju, ko proizvodnje premoga ne bo več in se bodo pospešile zapiralno-sanacijske dejavnosti. S predlogom podaljšanja pridobivanja premoga se torej predpostavlja prerazporeditev že dovoljene vsote sredstev za zapiranje, medtem ko časovni načrt zapiralnih in sanacijskih dejavnosti ostaja nespremenjen.

Komisija opozarja, da bi nastajajoči Nacionalni energetski program moral opredeliti prihodnost Termoelektrarne Trbovlje ter možnosti njenega prestrukturiranja.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o upravnem sporu (ZUS-1A) - skrajšani postopek

Komisija za državno ureditev je na 58. seji 20. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o upravnem sporu, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim mag. Radovanom Žerjavom.

Komisija podpira predlog zakona.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma obrazložil cilj in poglobitve rešitve predloga zakona, ki urejajo zadeve v postopkih in odločitvah o dodelitvi posebnega pooblastila Državnemu pravobranilstvu, na podlagi katerega lahko le-to v imenu zaščite javnega interesa vložil tožbo zoper ta isti upravni organ oz. državo. Predlog bo dopuščal generalnemu državnemu pravobranilcu vložitev tožbe, kadar bo po lastni presoji ugotovil, da je bil z upravnim aktom kršen zakon v škodo javnega interesa.

Predstavnik predlagateljev zakona je z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil predlog zakona.

Predstavnica Ministrstva za pravosodje je poudarila, da predlagana rešitev odstopa od koncepta zakona in določb 157. člena Ustave Republike Slovenije, ki ureja upravni spor. Na predlagani način opredeljeno generalno pooblastilo državnemu pravobranilcu ni možno, zato Ministrstvo za pravosodje nasprotuje predlogu in bo predvidoma jeseni predlagalo drugačno rešitev.

Komisija podpira prizadevanja in postopke izkazovanja in zagotavljanja pravovarstvenega interesa in v katerih bo možno varovanje javnega interesa.

Razprava na komisiji je pokazala na širšo razsežnost problematike. Zastavilo se je vprašanje, kdo je dolžan zastopati javni interes npr. v tragičnem dogodku z nevarnimi psi: Ministrstvo za kmetijstvo, Državni pravobranilec,...)

V izogib konflikta interesov državnega organa, bi kazalo v prihodnosti razmisliti o pripravi ustreznih rešitev na sistemski ravni. Javni interes se v praksi različno razlaga in pojmovno uporablja. Obstaja tako konceptualna kot ustavna dilema. Ob tem Komisija opozarja na samostojnost Državnega pravobranilstva, ki je na podlagi določb Zakona o Državnem pravobranilstvu, zastopnik Republike Slovenije in drugih subjektov, določenih z zakonom, pred sodišči in upravnimi organi. Pred upravnimi organi državno pravobranilstvo zastopa subjekte na podlagi pooblastila (7. člen ZDPra).

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o revidiranju (ZRev-2A) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je 27. seji 20. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o revidiranju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani predlagatelj Franc Bogovič).

Komisija predloga zakona ni podprla.

Skupina poslancev je posredovala Državnemu zboru Predlog zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o revidiranju z namenom, da se v zakonu o revidiranju ponovno uvede združna revizija.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Vlade Republike Slovenije, ki nasprotuje predlogu zakona. Večina članov komisije se je strinjala z mnenjem vlade, še posebno v delu, kjer se ugotavlja, da predlagane rešitve ne bi zagotavljale enega izmed osnovnih pogojev revidiranja, ki je v zahtevi po neodvisnosti in ostri ločnici v procesu revidiranja med revizorjem in nadzirancem.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Skupnemu letnemu poročilu o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2009**

Komisija za državno ureditev je na 58. seji 20. 4. 2010 obravnavala Skupno letno poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2009, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s poročilom in ga podpira.

V uvodni obrazložitvi poročila je predstavnica Ministrstva za javno upravo poudarila, da je v skladu z Zakon o dostopu do informacij javnega značaja in Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja 528 državnih organov in lokalnih skupnosti predložilo poročila o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v letu 2009. Odstotek vseh oddanih poročil za leto 2009 znaša 99,4 %, kar je pokazatelj napredka in odgovornosti organov. Vloženih je bilo 7.261 zahtev za posredovanje informacij javnega značaja: na državne organe 73,12 %, na organe lokalnih skupnosti 26,88 %. Število zadev se je glede na lansko leto povečalo za 22,49 %. Državni organi so zahtevam za dostop do informacij javnega značaja ugodili v 89,26 %, 6,02% zahtev je bilo v celoti zavrnjenih, 3,94% zahtev je bilo delno zavrnjenih. Odstotek pritožb na Informacijskega pooblaščenca je glede na predhodno leto v letu 2009 nižji za 2,21%. Napredek je tudi v kakovosti odločanja organov kar se kaže v obsegu potrjenih odločb s strani Informacijskega pooblaščenca (32,31%).

Komisija ugotavlja, da skupno letno poročilo uresničuje namen zakona - zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja in nanj ni imela pripomb.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o mladinskih svetih (ZMS-A) - druga obravnava**

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 27. seji 21. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o mladinskih svetih, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Komisija je ugotovila, da novela predstavlja usklajitev z vsebino novega sistemskega zakona o javnem interesu v mladinskem sektorju, dodatno pa z njim predlagatelj povečuje možnosti sodelovanja mladinskih organizacij in povečuje opredeljevanje pristojnosti v zadevah finančnega poslovanja in njihovo registracijo.

Komisija je soglašala, da je treba z novelo opredeliti nacionalne mladinske organizacije in uveljaviti spremembe, ki bodo omogočale širšo participacijo mladih pri odločanju.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o javnem interesu v mladinskem sektorju (ZJIMS) - druga obravnava**

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 27. seji 21. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o javnem interesu v mladinskem sektorju, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Komisija je v razpravi o novem sistemskem zakonu ugotovila, da bo sprejem zakona omogočil boljši razvoj mladinskega sektorja, ker doslej na državni ravni ne obstajajo ustrezni mehanizmi za razvijanje in uresničevanje mladinske politike. Zakonski predlog opredeljuje področja mladinskega sektorja, določa javni interes v tem sektorju in izpostavlja nosilce, posebej bo določil pristojnosti upravnega organa, pristojnega za mladino in določil posvetovalno telo vlade za to področje.

Komisija soglaša z rešitvijo, da bo s tem zakonom tudi določen obvezen dokument Nacionalni program za mladino, ki bo predstavil vpogled v razmere mladih in opredelil strateške cilje po resorjih ter postopke za sofinanciranje programov v mladinskem sektorju, predvsem tistih, ki jih izvajajo mladinski sveti in mladinske organizacije v javnem interesu.

Komisija soglaša z rešitvijo, da bo lokalnim skupnostim zakon prepustil iniciativo na lokalni ravni, tako kot je določeno v tem zakonu, ki opredeljuje izvajanje občinskih načrtov za mlade.

Komisija je menila, da zakonski predlog posega v občutljivo področje družbenega dogajanja, ki ga ni mogoče v celoti rešiti z normativnim urejanjem.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah (Zzad-D)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 28. seji 21. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Franc Bogovič).

Komisija predlog zakona podpira.

V obrazložitvi je predstavnik predlagatelja predloga zakona navedel, da uredba o statutu evropske zadruge predvideva, da se evropske zadruge vključujejo v enak sistem revizije kot domače zadruge, če je ta sistem skladen z zahtevami iz direktive. Predlog zakona izhaja iz cilja, da značilnosti zadrug narekujejo posebno ureditev sistema zadrugne revizije in je zato sistem zadrugne revizije kot zunanjega nepristranskega in strokovnega nadzora treba ponovno urediti za vse zadruge, pri tem pa upoštevati zahteve iz direktive in praktične potrebe po čim večjem zmanjšanju stroškov in drugih bremen povezanih z izvajanjem revizije.

Sprejem predloga zakona bi zagotovil izvajanje zadrugne revizije v zadrugah, prilagojeno velikosti in drugim posebnostim zadruge, zlasti morebitnemu obstoju in višini nedeljivega zadrugnega kapitala, ter usklajeno z zahtevami direktive. Takšna ureditev je ne le v interesu članov in upnikov, temveč tudi v javnem interesu, saj zadrugna revizija zaradi širšega predmeta revidiranja in zaradi specializiranosti zadrugnih zvez kot izvajalcev revizije bistveno prispeva k varnosti poslovnega prometa pa tudi varstvu in namenski rabi nedeljivega zadrugnega premoženja, ki je osnova za delo prihodnjih generacij zadrugnikov.

Komisija se je seznanila s pisnim mnenjem Vlade Republike Slovenije iz katerega izhaja, da se s predlaganimi spremembami ne strinja in tega predloga ne podpira. Predlog namreč ponovno vzpostavlja zadrugno revizijo, ki je bila s spremembami leta 2009 iz zakona o zadrugah črtana. Te možnosti prav tako ne dopušča zakon o revidiranju iz leta 2008. Vlada zato meni, da bi s sprejemom zakona skupine poslancev, s katerimi se ponovno vzpostavlja zadrugna revizija, povzročili medsebojno neusklajenost zakona o revidiranju in zakona o zadrugah. Predlagano izvajanje zadrugne revizije v smislu neodvisne zadrugne revizije po zakonu o revidiranju bi bilo tudi v nasprotju z evropskimi predpisi. Zakon o revidiranju v svojem 5. členu namreč dovoljuje opravljanje storitev revidiranja samo revizijskim družbam, te pa so po tem zakonu lahko le gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo dovoljenje Inštituta za revidiranje, in ne več tudi zadrugna zveza, ki je storitve revidiranja v zadrugah lahko opravljala po prej veljavnem zakonu o revidiranju, ki je veljal do julija 2009. Z uveljavitvijo novega zakona o revidiranju, s katerim se je v slovenski pravni red prenesla vsebina evropske direktive, je zadrugna zveza izgubila status revizijske družbe, ker ne izpolnjuje v njem zapisanih pogojev.

Komisija meni, da se vsebinski razlogi za zadrugno revizijo, ki obsega vse zadruge, niso spremenili. Članstvo v zadrugi je namreč vsebinsko kompleksnejše kot v drugih gospodarskih organizacijah, saj člani niso samo pasivni vlagatelji kapitala, ampak tudi uporabniki storitev, ki z zadrugo poslovno sodelujejo, iz tega pa izhajajo nekatera tveganja; zato zadrugna revizija varuje koristi članov pred izgubo deležev in realizacijo odgovornosti za obveznosti zadruge.

Komisija ocenjuje, da se višina kapitala in število članov v zadrugi spreminjata, osebna odgovornost članov pa je načeloma omejena oz. celo izključena, zato zadrugna revizija posredno varuje tudi koristi poslovnih partnerjev zadrug in poslovnega prometa. Načelo članske

samouprave pomeni, da se funkcije v organih vodenja in nadzora zadruga opravljajo načeloma nepoklicno, zato zadružna revizija lahko prispeva k boljšemu opravljanju upravljalških funkcij. V večini delujočih zadrug pomeni pomembno postavko lastnega kapitala nedeljivi zadružni kapital; predstavlja namreč vrednostno premoženje, ki se niti ob prenehanju zadruga ne sme razdeliti med člane in tudi ob prenehanju zadruga obdrži zadružno namembnost, zato zadružna revizija lahko prispeva k ohranjanju tega kapitala, ki odraža medgeneracijsko oblikovano premoženje s trajno zadružno namembnostjo.

Komisija ugotavlja, da ni videti formalnih ovir za nadaljnji razvoj zadružne revizije. Direktiva ne omejuje opravljanja revizije glede na pravno obliko revizijskega podjetja in govori le o zakonitih revizorjih ter revizijskih podjetjih. Izrecno celo predvideva, da lahko zadruga revidira subjekt, v katerega so zadruga včlanjene, kar pomeni, da niso utemeljeni očitki, da bi članstvo subjekta, ki ga zadružna zveza revidira, pomenilo nedopusten odstop od zahtevane neodvisnosti revizijskega podjetja. Navedeno izhaja iz izrecne določbe k direktivi, ki govori o neodvisnosti zakonitih revizorjev in revizorskih podjetij pri opravljanju obveznih revizij, tudi v zadružnih zvezah oz. odnosu med mrežo in revidiranim subjektom.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (ZSKZ-C) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 28. seji 21. 4. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Franc Bogovič).

Komisija predlog zakona podpira.

Predstavnik predlagatelja zakona je poudaril, da je predlog pripravljen z namenom vzpostaviti stanje pred zadnjo spremembo tega zakona januarja letos, na katerega je bilo že ob sprejemanju veliko tehtnih pripomb. Spremembe zakona, sprejete januarja letos so okrnile funkcijo sklada, predvsem pa niso onemogočile špekulacij, ki se dogajajo s kmetijskimi zemljišči, temveč so še povečale možnosti za okoriščenje posameznikov pri preprodaji kmetijskih zemljišč. Spremembe so oslabile nadzor nad delovanjem sklada in porabo proračunskega denarja. Sprejeti zakon namreč odpravlja nadzorni odbor sklada in poročanje o njegovem delu neposredno Državnemu zboru RS, kar je nedopustno.

Kmetijska zemljišča je potrebno varovati pred pozidavami in drugimi posegi v prostor, ter ohranjati in povečevati njihovo vrednost, zato je nujno ohranjanje nadzora nad delovanjem sklada in porabo proračunskega denarja. Delovanje sklada, ki mu je naloženo upravljanje

kmetijskih zemljišč in gozdov, ne more biti samo stvar vlade, ampak skrb celotne družbe. S predlagano spremembo se želi doseči, da se nadzor nad skladom ohrani, saj bodo sicer kmetijska zemljišča in gozdovi podrejeni ozkim kapitalskim interesom. Ureditev je bila prej kakovostnejša, saj je zagovarjala boljše razmere za normalno delo in za potreben javni nadzor nad skladom.

Z zadnjimi spremembami zakona je pod okrilje vlade prešlo tudi imenovanje sveta sklada. S predlagano spremembo bi ureditev vrnili v prejšnje stanje, ki je pri gospodarjenju z državnimi gozdovi izvezalo možnosti enostranskih odločitev, saj je bilo upravljanje sklada podrejeno odločitvi Državnega zbora RS. S predlagano novelo zakona bi se izvajanje nalog iz 57. člena zakona o gozdovih vrnili na zavod za gozdove, kar pomeni da bi s tem zaustavili tudi prenos delavcev, sredstev in arhiva z Zavoda za gozdove Slovenije na sklad.

Komisija meni, da je bil posebej nesprejemljiv predlog, da se odpravi nadzor Državnega zbora RS nad delom državnega sklada, s čimer bi z odpravo javnega nadzora kmetijska zemljišča in gozdove podredili ozkim kapitalskim interesom. Novela zakona ni pripomogla k učinkovitemu gospodarjenju z gozdovi, saj je izrinila še zadnje vzvode države za nadzor nad gozdovi, katera lastnica je. Sprejeti zakon je skladu dodatno odvzel sredstva iz koncesijskih dajatev, hkrati pa mu je stroškovno naložil še zaposlene z Zavoda za gozdove Slovenije in obenem zmanjšal stroške strokovnega dela, s tem pa tudi strokovno delo z manjšim obsegom vlaganja v gozdove in investicijsko vlaganje v gozdne ceste.

Komisija ocenjuje, da sprejeti zakon o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov RS ne prinaša sprememb v smeri učinkovitejšega, transparentnejšega in nasploh boljšega delovanja sklada, temveč v negotovost postavlja delovanje in celo obstoj sklada. Po sedaj veljavnem zakonu bi se močno zmanjšali prihodki sklada, kar bi imelo za posledice, da bi sklad postal velik proračunski porabnik. Največje državno premoženje je v kmetijskih in gozdnih površinah, ki jih združuje sklad. Vsako zakonsko preoblikovanje sklada mora zato vedno težiti v smeri in ciljem ter namenu krepitve in ohranitve sklada.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Odgovoru Vlade RS o dejanski in zakonsko predpisani rabi jezika italijanske in madžarske narodne skupnosti pri zaposlenih v javnih zavodih, javnih ustanovah in javnih podjetjih na območjih, kjer živita obe omenjeni narodni skupnosti

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 9. izredni seji 22. 4. 2010 obravnavala odgovor Vlade RS o dejanski in zakonsko predpisani rabi jezika italijanske in madžarske narodne skupnosti pri zaposlenih v javnih zavodih, javnih ustanovah in javnih podjetjih na območjih, kjer živita ob omenjeni narodni skupnosti.

Ker po navedbah Komisije Državnega zbora za narodni skupnosti prihaja do vedno večjih težav zaradi nedoslednosti pri izvajanju zakonskih določb o rabi italijanskega in madžarskega jezika pri izbiri vodilnih delavcev in drugih zaposlenih v javnih zavodih, institucijah in podjetjih, ki delujejo na območjih, kjer živita italijanska in madžarska narodna skupnost, je bila Vladi RS posredovana pobuda, da s pomočjo pristojnih ministrstev poda oceno stanja omenjene problematike.

Vlada RS je v svojem odgovoru z dne 1. 4. 2010 pojasnila, da na osnovi podanih informacij s strani pristojnih ministrstev ocenjuje, da so vzpostavljeni vsi sistemski pogoji za izvajanje ustavno in zakonsko določene pravice do rabe jezika narodne skupnosti. Do odstopanja zakonskih določb prihaja v primerih zaposlovanja za nekatere deficitarne poklice.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je svoj interes do varstva manjšinskih pravic italijanske in madžarske narodne skupnosti predhodno že izkazala, ko se je seznanila s primeri nespoštovanja, neizvajanja in poskusi omejevanja pravic, zagotovljenih na podlagi zakonodaje o varstvu avtohtonih narodnih skupnosti. Tako se je na svoji 15. seji, 18. 3. 2009, seznanila z opozorili Obalne samoupravne skupnosti italijanske narodnosti in Pomurske madžarske samoupravne narodne skupnosti, da se obveznosti do izvajanja dvojezičnosti ne izpolnjujejo dosledno. Komisija je naslovila poziv organom državne in lokalnih oblasti, da dosledno sodelujejo pri odpravi nedoslednosti in težav pripadnikov narodnih skupnosti.

Pri predstavitvi obravnavane problematike so sodelovali dr. László Göncz, predsednik Komisije za narodni skupnosti v Državnem zboru RS, mag. Stanko Baluh, direktor Urada Vlade RS za narodnosti in Ciril Baškovič iz Ministrstva za kulturo.

Po razpravi je komisija sprejela naslednja *s k l e p a*:

1. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve se je seznanila z odgovorom Vlade RS o dejanski in zakonsko predpisani rabi jezika italijanske in madžarske narodne skupnosti pri zaposlenih v javnih zavodih, javnih ustanovah in javnih podjetjih na območjih, kjer živita ob omenjeni narodni skupnosti.
2. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve ugotavlja, da je uveljavljanje dvojezičnosti pomembno za ohranjanje in razvoj manjšinske identitete in uresničevanje človekovih pravic, kulture in interesov. Ustavne in zakonske določbe s področja dvojezičnosti so jasne in zelo natančne. Za učinkovitejše reševanje težav, s katerimi se soočajo pripadniki italijanske in madžarske skupnosti, je potrebno opozoriti na odgovornost in dolžnost državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, da v praksi posvečajo vso potrebno skrb izvajanju ustavnih in zakonskih določil o rabi italijanskega in madžarskega jezika. Komisija podpira učinkovitejši nadzor ter ustrezne aktivnosti, da bi se neskladje med normativnim in dejanskim stanjem pri izvajanju dvojezičnosti v prihodnje zmanjševalo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Spremembam operativnih programov kohezijske politike cilja 1 v Sloveniji

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je na 49. seji 10. 5. 2010 seznanila s Spremembami operativnih programov kohezijske politike cilja 1 v Sloveniji, ki jih je predstavil namestnik direktorja Službe vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko dr. Peter Wostner.

Komisija je bila seznanjena, da bo Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko objavila 6. javni poziv za koriščenje evropskih sredstev za razvoj regij, prednostne usmeritve Regionalni razvojni programi, ki je za občine s pripravljenimi in potrjenimi projekti s strani svetov regij in tudi rezerviranimi sredstvi za lastno udeležbo pomemben. Komisija predlaga, da se sredstva za razvojno prioriteto Razvoj regij povečajo na vseh upravičenih namenih, ki imajo pozitiven učinek na konkurenčnost gospodarstva.

Komisija se strinja, da je treba finančno podpirati projekte z večjo dodano vrednostjo, vendar ugotavlja, da so uspešne gospodarske družbe za izvedbo svojih projektov prejele velik obseg sredstev, čeprav bi bila sposobna in zainteresirana zagotoviti lastna sredstva. Po mnenju komisije bi s temi sredstvi lahko financirali izgradnjo gospodarske infrastrukture, za katero zasebni kapital ni zainteresiran.

Komisija ocenjuje, da so temeljne raziskave za pridobitev novih znanj nujne, vendar bi kazalo vprašanje obsega njihovega sofinanciranja v primerjavi s sofinanciranjem aplikativnih raziskav, ki prinašajo konkretne in uporabne rezultate, urediti v prid slednjim ter spodbuditi tesnejšo povezavo med izobraževalnimi in raziskovalnimi institucijami in realnim sektorjem.

Komisija podpira izvedbo ukrepov, ki bodo prispevala k izboljšanju konkurenčnih sposobnosti podjetij in razvoj novih zaposlitvenih možnosti, vendar v povezavi z zmanjšanjem pravice porabe EU sredstev v razvojni prioriteti Prometna infrastruktura ESRR in ob upoštevanju sprejetega Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo opozarja, da je prometna infrastruktura ključna za razvoj gospodarstva, še posebej na območjih, ki danes nimajo ustrezne prometne povezave z osrednjim delom Slovenije. Ob tem komisija izpostavlja projekt izgradnje cestne povezave 3. razvojne osi in izraža pričakovanje, da preusmeritev sredstev na druge razvojne prioritete ne bo vplivala na časovni potek njegove realizacije.

Komisija opozarja, da bi bilo treba obseg sredstev za sofinanciranje gradnje širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih povečati, saj razpoložljiva sredstva ne zadoščajo za zagotovitev dostopnosti do teh omrežij na celotnem območju države, kar pa je eden ključnih pogojev za konkurenčno in na znanju temelječe gospodarstvo in tudi v skladu s Strategijo razvoja širokopasovnih omrežij v Republike Sloveniji, da postanejo uporabniki širokopasovnih omrežij vsi prebivalci države.

V zvezi z razvojnima prioritetama Ravnanje s komunalnimi odpadki in Varstvo okolja - področje voda komisija poudarja pomembnost uresničevanja zastavljenih ciljev v skladu z določenimi roki in načrtovano povečanje sredstev za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod in oskrbo s pitno vodo.

Darko Fras, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije za obrt, gospodarstvo in turizem k **Predlogu zakona o poroštvih Republike Slovenije za financiranje investicij gospodarskih družb (ZPFIGD)** - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 30. seji 11. 5. 2010 obravnavala Predlog zakona o poroštvih Republike Slovenije za financiranje investicij gospodarskih družb, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

Predlagani zakon bo omogočil gospodarskim družbam s sedežem v Republiki Sloveniji pridobitev kreditov za financiranje vlaganj v investicije. Predvideva se, da bodo banke zaradi zavarovanja, ki ga predstavlja državno poroštvo, bolj naklonjene dajanju kreditov. Banke, ki bodo želele pridobiti državno poroštvo za dane kredite, bodo morale del tveganj in sicer 25% glavnice ter obresti in stroške kredita nositi same, država pa bo dala poroštvo za preostanek glavnice posameznega kredita. Poroštva bo v imenu in za račun države izdajala SID banka po postopku, ki bo podrobneje urejen z uredbo. Zakonsko pooblastilo nalaga SID banki poleg izdajanja poroštev tudi spremljanje, obveščanje in poročanje o izdanih poroštvih ter nadzor nad izdajanjem kreditov s strani bank in namensko porabo kreditov. Za izdano poroštvo se plača premija skladno z boniteto kreditjemalca, ki jo ugotavlja SID banka na podlagi posebne metodologije. Ročnost kreditov je omejena na deset let, kvota poroštev po tem zakonu pa znaša 1 milijardo EUR.

Komisija je predlog zakona podprla, s pripombo, da iz predloga niso povsem razvidna merila, po katerih se bodo razdeljevala sredstva za financiranje investicij. Še večji učinek bi z zakonskimi rešitvami po mnenju komisije dosegli, če bi država tistim gospodarskim družbam, ki bodo dosegle ustrezno rast dodane vrednosti in zaposlenosti, subvencionirala obrestno mero.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Stojan Binder, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije za obrt, gospodarstvo in turizem k **Predlogu zakona o udeležbi delavcev pri dobičku (ZUDDob-1)** - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 30. seji 11. 5. 2010 obravnavala Predlog zakona o udeležbi delavcev pri dobičku, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona soglasno podprla, pri čemer pa je bilo izraženo tudi mnenje, da bi veljalo razmisliti o rešitvi, ki jo pozna francoska zakonodaja in po kateri so podjetja zavezana, da ob delitvi dobička določen delež razdelijo med zaposlene.

Rešitve predloga zakona, predvsem odprava enoletnega oziroma triletnega odloga izplačila pri denarni shemi, kot pogoju za pridobitev davčnih olajšav; vštevanje pripadajočega zneska udeležbe pri dobičku, ki bo s strani družb izplačan delavcem, za davčno priznani odhodek ter oprostitve prispevkov za socialno varnost od pripadajočega zneska udeležbe pri dobičku delavcem, bodo po mnenju komisije spodbudile povečano zanimanje za sklepanje pogodb o udeležbi delavcev pri dobičku pri večjem številu družb.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Stojan Binder, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-C) - druga obravnava

Komisija za državno ureditev je na 60. seji 11. 5. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

V uvodni obrazložitvi je predstavnica Ministrstva za pravosodje poudarila, da je priprava predloga potekala v strokovni komisiji ob sodelovanju širše strokovne javnosti. V zvezi s pobudami, ki so po presoji delovne skupine utemeljene, je hkrati z njihovo obravnavo oblikovala predloge sprememb in dopolnitev ZFPPIPP. Na podlagi ocene stanja izvajanja zakona v praksi, predlogov in stališč je oblikovan predlog, ki vsebuje obširne spremembe, naslednje cilje in poglobitve rešitve: Povečanje učinkovitosti postopkov zaradi insolventnosti in z njimi povezanih izvršilnih postopkov,

- dopolnjujejo se pravni okviri, ki posamezniku kljub postopku osebnega stečaja omogočajo nov začetek,
- določena je presoja ustreznosti ureditve položaja upnikov in upniškega odbora v postopkih zaradi insolventnosti,
- opredeljena je profesionalizacija in strokovna usposobljenost upraviteljev ter nadzor nad njimi,
- ureditev učinkov postopka zaradi insolventnosti za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb in sprememba ureditve učinkov pobota.
- presoja problematike reševanja zdravih jeder:

1. zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikov obveznosti,
2. pri kapitalski družbi: izvedba povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki.

Predstavnica Obrtno podjetniške zbornice je poudarila, da so njeni predstavniki sodelovali v strokovni skupini za pripravo predloga zakona. Upoštevani so bili predlogi. Predlagana novela

predstavlja velik korak k racionalizaciji in učinkovitosti sodnih postopkov. Opozorila je na problematiko osebnega stečaja samostojnega podjetnika, katerega postopek lahko traja tudi več let.

Komisija ugotavlja, da novela zakona sledi temeljnim načelom postopkov zaradi insolventnosti: načelo enakega obravnavanja upnikov, načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov in načelo hitrosti postopka brez nepotrebnega zavlačevanja - ostajajo nespremenjena.

Komisija podpira prizadevanja, da se olajša postopke upnika pri dokazovanju pogojev za začetek stečaja in zagotavljanje nadzora nad dolžnikom že pred začetkom postopka zaradi insolventnosti, zagotovi ustrezen nadzor in odgovornost.

V razpravi so člani komisije opozorili, da je bil določen napredek dosežen že v lanskem letu s sprejetjem novele zakona s katero se določa neizpodbojna domneva trajnejše nelikvidnosti, če dolžnik za več kot tri mesece zamuja s plačilom minimalnih plač in s tem povezanih davkov in prispevkov. Kljub izboljšavam je komisija izpostavila, da v postopkih insolventnosti dominira zaščita kapitala, upnikov pred upravičenji delavcev.

Delavci ostajajo brez sredstev za preživetje. V takih primerih bi kazalo razmisliti o morebitnih možnostih Jamstvenega in preživninskega sklada RS.

Komisija podpira prizadevanja Obrtno podjetniške zbornice pri dodatnem urejanju postopkov osebnega stečaja samostojnih podjetnikov, saj lahko tak postopek traja tudi od 5 do 9 let. Kazalo bi razmisliti o zagotavljanju stečajev samostojnih podjetnikov na način kot to velja za stečaj družbe, saj tudi samostojni podjetniki delujejo na trgu tako kot družbe. Upoštevati bi kazalo tudi primere in postopke ko so samostojni podjetniki zašli v stečaj zaradi neplačanih terjatev do dolžnikov. Terjatve v teh primerih samostojnemu podjetniku večinoma niso poplačane.

Komisija opozarja na hude primere, ko delavci niso prejeli plače tudi po več mesecev in so sami predlagali stečaj. Vendar pa stečaj ni rešitev, zato Komisija pričakuje še dodatne sistemske ukrepe.

Ob obravnavi problematike insolventnosti in stečajev podjetij pa člani komisije opozarjajo tudi na povečan trend ustanavljanja agencij, zbornic, paradržavnih organizacij.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Protokola št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (MPKVCPB)

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 29. seji 11. 5. 2010 obravnavala Predlog zakona o ratifikaciji Protokola št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (MPKVCPB).

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Protokol št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin predstavlja pomembno dopolnitev sistema varstva pred diskriminacijo na podlagi različnih okoliščin, kot je zlasti že od leta 1991 uveljavljen v pravnem redu Republike Slovenije na podlagi Ustave Republike Slovenije (14. člen), mednarodnih pogodb in zakonodaje. Ratifikacija Protokola št. 12 pomeni močnejše varstvo ene najpomembnejših civilizacijskih pridobitev, načela enakosti, obenem pa tudi zavezo Republike Slovenije vrednotam Sveta Evrope in vzpostavljenega sistema varstva človekovih pravic ter vladavine prava, ki ga ta organizacija vzpostavlja in razvija.

Ker v razpravi ni bila sprejeta nobena konkretna pripomba, komisija podpira sprejem Predloga zakona o ratifikaciji Protokola št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 10. izredni seji 20. 5. 2010 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ, ki ga je vlada dne 6. 5. 2010 na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije posredovala Državnemu zboru v obravnavo.

Komisija navedeni predlog stališča podpira.

Komisija ocenjuje, da je pojav trgovine z ljudmi skrb zbujajoč tako po svoji razsežnosti kot resnosti. Zato je bilo izraženo mnenje, da je potrebno pri oblikovanju in izvajanju ukrepov in politik na tem področju, spodbujati sodelovanje s civilno družbo.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski državljanski pobudi

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 10. izredni seji 20. 5. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski državljanski pobudi, ki ga je vlada dne 6. 5. 2010 na podlagi tretjega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije posredovala Državnemu zboru v obravnavo.

Komisija predloga stališča ne podpira.

Komisija ugotavlja, da lahko, v skladu z Lizbonsko pogodbo, vsaj milijon državljanov EU iz večjega števila držav članic s svojo pobudo komisijo pozove, da predloži ustrezen predlog za izvajanje pogodb. S tem se državljanom EU omogoča, da neposredno predlagajo zakonodajo EU. Možnost, da državljani neposredno vplivajo na politike EU, krepi demokratičnost EU.

Komisija ugotavlja, da bo potrebno postopke in pogoje za uresničevanje državljanske pobude, določiti v uredbi. Komisija ocenjuje, da so pravila za izvedbo državljanske pobude v obravnavani uredbi, nedorečena.

Komisija se zaveda političnega pomena obravnavane uredbe za delovanje EU oziroma demokratično strukturo EU. V razpravi so člani komisije poudarili, da stališče, ki ga je Vlada RS oblikovala do predloga uredbe, ni sprejemljivo. Po njihovem mnenju predlagane vsebine ne zagotavljajo najboljših možnih izvedb državljanske pobude. Rešitve, ki se nanašajo na število podpisnikov iz posamezne države članice, financiranje ter postopki in pogoji zbiranja podpisov, predstavljajo po mnenju članov komisije, resne ovire za uveljavitev te pobude. Eno od vprašanj, na katero je bilo opozorjeno, je nedoročen način elektronskega zbiranja podpisov.

Komisija meni, da bi se morala Republika Slovenija v svojih stališčih zavzeti za tak pristop, ki bi upošteval realne možnosti pri oblikovanju in izvedbi elementov, ki bodo omogočili državljansko pobudo. Za to bi morali v stališču Republike Slovenije do predloga obravnavane uredbe posebno pozornost nameniti temu, da bi bila pravica do državljanske pobude kar najbolj dostopna in preprosta za izvajanje.

Glede na to, je komisija glasovala o naslednjem predlogu mnenja:

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve ne podpira Stališče Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski državljanski pobudi.

Komisija je (z 7 glasovi ZA) mnenje sprejela.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Predlog zakona o Triglavskem narodnem parku

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 50. seji 26. 5. 2010 obravnavala Predlog zakona o Triglavskem narodnem parku, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija ugotavlja, da je bila, v skladu s 55. členom Zakona o ohranjanju narave, opravljena javna obravnava o vsebini predloga zakona na območju lokalnih skupnosti, v katerih so predvidena zavarovana območja. Do splošnih in konkretnih pripomb občin, nevladnih organizacij, strokovne in druge zainteresirane javnosti, podjetij in posameznikov, so predsednica Odbora DZ za okolje in prostor, Ministrstvo za okolje in prostor, Zavod za varstvo narave in Javni zavod Triglavski narodni park pripravili strokovna stališča s podrobno obrazložitvijo, iz katere izhaja, da so si pripombe v mnogih delih zakona diametralno nasprotujoče. Komisija se strinja z oceno predlagatelja, da tudi po nekajletnem usklajevanju ni možno doseči visoke stopnje družbenega konsenza o predlaganih rešitvah, ki predstavljajo kompromis med varstvenimi zahtevami in zahtevami občin ter pričakovanji lokalnih prebivalcev po dopuščenem trajnostnem razvoju v narodnem parku. V zvezi s predlogom nevladnih organizacij, da se predlog zakona umakne iz zakonodajnega postopka, komisija meni, da v skladu s Poslovnikom Državnega zbora umik ni možen, predvsem pa ni pričakovati, da bi kdajkoli uspeli pripraviti predlog zakona, ki bi bil po volji vseh zainteresiranih subjektov.

Komisija ugotavlja, da se bodo sedanje zunanje meje narodnega ohranile, s tem, da se bo na pobudo lokalnega prebivalstva v tretje varstveno območje narodnega parka vključilo še naselje Kneške ravne.

V Koaliciji nevladnih organizacij za ohranitev Triglavskega narodnega parka in Alpe Adria Green Slovenija opozarjajo, da predlog zakona ne upošteva smernic Mednarodne zveze za ohranjanje narave (v nadaljevanju: IUCN) zavarovanih območij kategorije II, saj se v prvem varstvenem območju predlaga le 37,5 % območja parka, medtem ko bi moralo biti po mednarodnih kriterijih v prvem varstvenem območju najmanj 75 % območja parka. Po njihovem mnenju bi morali na

75% območju parka določiti stroga varstvena merila, medtem ko bi se preostali del narodnega parka namenilo ljudem in uresničevanju razvojnih ciljev.

Predlagatelj zakona na drugi strani meni, da je razdelitev osrednjega območja narodnega parka na prvo in drugo varstveno območje, ki skupaj tvorita cca 74, 5 % območja parka, primerljiva z mednarodno kategorizacijo za narodni park in v skladu z nacionalno zakonodajo. V drugem varstvenem naj bi bila dopuščena tradicionalna raba naravnih virov zaradi izvajanja dejavnosti sonaravnega kmetijstva in gozdarstva ter trajnostnega gospodarjenja z divjadjo in ribami, pri čemer je cilj tega območja ohraniti oziroma izboljšati stanje narave ter preprečiti vnos novih obremenjujočih dejavnosti ter postopno doseganje upravljavskih ciljev II. kategorije UICN, katere spremlja upravljavec narodnega parka. Komisija ugotavlja, da predlagatelj izhaja iz izhodiščnega stanja in predlaga uzakonitev dejanskega stanja v naravi in preprečitev poslabšanja stanja ob možnosti za postopno celovito doseganje ciljev za II. kategorijo UICN ter sledi cilju, da se ohrani prostor z vsemi danostmi ob upoštevanju trajnostnega razvoja in obstoju lokalnega prebivalstva. Komisija se strinja s predlagateljem, da conacija ne pomeni samo začrtanja meje, ampak je delitev območja narodnega parka več kot to.

Na podlagi nasprotujočih se stališč komisija predlaga, da se v nadaljnji obravnavi še enkrat preveri vprašanje conacije in ugotovi, ali je predlagana členitev v osrednjem območju na prvo in drugo varstveno območje usklajena s priporočili za Triglavski narodni park.

Komisija ugotavlja, da Javni zavod Triglavski narodni park podpira čimprejšnji sprejem zakona, ki bo sedanje stanje varstvenega režima izboljšal, z novim instrumentom pravil ravnanj pa bo lokalno prebivalstvo dobilo nove možnosti za trajnostni razvoj. Ob tem komisija podpira vsebino razvojnih usmeritev v narodnem parku, ki so namenjena podpori razvojnim projektom, investicijam in dejavnostim, ki so v skladu s cilji narodnega parka, še posebej pa podpira predlog za prednostno dodeljevanje spodbud in tudi v večjem obsegu (npr. v primeru naravnih nesreč) za navedene aktivnosti parkovnim lokalnim skupnostim in prebivalcem narodnega parka.

Komisija podpira predlagano spremembo sedanje ureditve, da se meja osrednjega območja spreminja tako, da se iz njega izvzema območja naselij in njihova zaledna območja, s čimer se daje možnost razvoja določenih dejavnosti v narodnem parku in s tem omogoča ljudem, ki živijo v tem okolju, normalno preživetje.

V zvezi z določbo petega odstavka 36. člena, ki določa sedež javnega zavoda, komisija predlaga ponovno preučitev predloga, da je sedež javnega zavoda na območju parkovne lokalne skupnosti z največ prebivalci v narodnem parku, saj temu nasprotuje tako Javni zavod Triglavski narodni park kot Občina Bled, v kateri je sedaj sedež javnega zavoda, na določbo pa je podala pripombo tudi Zakonodajno pravna služba Državnega zbora.

V zvezi z določbo 39. člena, ki določa svet zavoda, komisija ugotavlja, da so bili na javni obravnavi podani tudi predlogi, da bi občine za svoje predstavnike v svetu zavoda imenovalle le osebe s stalnim prebivališčem v narodnem parku. Ministrstvo za okolje in prostor sicer ne nasprotuje, da bi v svetu zavoda sodelovali predstavniki lokalnega prebivalstva, vendar bi ob taki rešitvi dve občini, ki na območju narodnega parka nimata prebivalcev, ostali brez predstavnika v svetu zavoda. Komisija nasprotuje takemu predlogu, saj prebivalci uresničujejo lokalno samoupravo z volitvami svetov, ki kot najvišji predstavniški organi izvršujejo naloge iz pristojnosti občin. Občinski svet dobi na volitvah mandat, da odloča o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občin, torej tudi mandat za določitev člana sveta zavoda, ki mora delovati v interesu občine in njenega prebivalstva. Poleg tega se z rešitvijo v 41. členu predlaga delovanje

forumu, ki je namenjen vsem, ki so zainteresirani za narodni park in želijo sodelovati pri njegovem delovanju.

Komisija opozarja tudi na vsebino 40. člena predloga zakona, na podlagi katerega morajo parkovne lokalne skupnosti, v katerih so vzpostavljeni ožji deli občine, ustanoviti posebno posvetovalno telo člana sveta zavoda z njihovega območja in da se morajo ožji deli parkovne občine strinjati s predlaganim kandidatom za člana sveta zavoda. Po mnenju komisije je taka rešitev vprašljiva, saj velja obvezna ustanovitev posvetovalnega telesa člana sveta zavoda le za tiste parkovne lokalne skupnosti, ki imajo na svojih območjih vzpostavljene ožje dele občin. Prav tako je lahko v praksi zel problematična določba, da morajo z imenovanjem predstavnika soglašati vsi ožji deli lokalne skupnosti.

Komisija pozdravlja namero predlagatelja, da bo predlagal črtanje tretjega odstavka 75. člena, na podlagi katerega se ne bi smeli, v času od uveljavitve tega zakona do uveljavitve državnih prostorskih načrtov za območja rekreacijskih središč Vogel, Rudno polje in Zatrnik ter na Pokljuki, sprejeti občinski prostorski akti, saj gre za nesorazmerno oziroma neutemeljeno poseganje v pristojnost občin.

Komisija pričakuje, da se bo zaradi uresničevanja zastavljenih ciljev izvajal učinkovit nadzor nad izvajanjem zakona, pri čemer predstavljajo predvidene sankcije za nespoštovanje zakonskih določb le enega od mehanizmov za zagotavljanje varstva narave in ohranitev vseh naravovarstvenih kvalitiet območja edinega slovenskega narodnega parka. Prav tako komisija pričakuje od odgovornih, da se bo sistematično spremljalo učinke in posledice sprejete zakonodaje v smislu ohranjanja naravnega bogastva in sonaravnega trajnostnega razvoja in po potrebi predlagalo ustrezne spremembe ali dopolnitve zakonodaje.

Komisija predlaga, da se v nadaljnji obravnavi upoštevajo pripombe in opozorila Zakonodajno pravne službe Državnega zbora.

* * *

Komisija predlaga, da Državni zbor v nadaljnji obravnavi upošteva naslednje konkretne pripombe:

K 13. členu

V prvem odstavku se 9. točka pred besedo "sproščati" doda "delo z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu,"

Obrazložitev:

V skladu z Zakonom o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi pomeni ravnanje z GSO delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelka na trg. Po mnenju komisije uporaba GSO ne vključuje tudi dela z GSO v zaprtem prostoru. Ker lahko GSO preidejo iz zaprtega sistema v okolje, je nujno prepovedati tudi delo z GSO v zaprtem prostoru in s tem preprečiti možen škodljiv vpliv na biotsko raznovrstnost v narodnem parku.

K 19. členu:

V drugem odstavku se za besedo "prepovedano" doda "delo z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu,".

Obrazložitev:

V skladu z Zakonom o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi pomeni ravnanje z GSO delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelka na trg. Po mnenju komisije uporaba GSO ne vključuje tudi dela z GSO v zaprtem prostoru. Ker lahko GSO preidejo iz zaprtega sistema v okolje, je nujno prepovedati tudi delo z GSO v zaprtem prostoru v območju vpliva sproščanja GSO zunaj narodnega parka in s tem preprečiti možen škodljiv vpliv na biotsko raznovrstnost v narodnem parku.

K 62. členu:

V prvem odstavku se v 5. točki pred besedo "sprosti" doda "dela z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu,".

Obrazložitev:

Ker komisija predlaga, da se na območju narodnega parka prepove tudi delo z GSO v zaprtem prostoru, ga je treba opredeliti tudi kot hujši prekršek in določiti globo.

K 63. členu

V prvem odstavku se v 20. točki pred besedo "uporablja" doda "dela z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu, sprošča in".

Obrazložitev:

Ker komisija predlaga, da se na vplivnem območju narodnega parka prepove tudi delo z GSO v zaprtem prostoru, ga je treba opredeliti tudi kot hujši prekršek in določiti globo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k **Predlogom Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do:**

- a) problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti,**
 - b) predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti,**
 - c) enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj**
-

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 30. seji 26. 5. 2010 obravnavala predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do

- a) problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je v obrazložitvi poudaril da so zavezanci, ki imajo kot lastniki kmetijskih in gozdnih zemljišč pripisane dohodke iz -osnovne kmetijske in osnovne gozdarske -dejavnosti, iz davčne uprave RS prejeli odločbo o odmeri obveznosti iz kmetijstva za leto 2009. Davčno osnovo predstavljajo katastrski dohodek, potencialni trzni dohodki za proizvodnjo vina, pavšalni dohodki od čebeljih panjev ter povprečni znesek subvencij na zemljišča v uporabi.

Zneski so v primerjavi s preteklimi leti izjemno visoki. Na hektar njive znaša 184,04 evra (3,6 kratnik lanskoletnega zneska), na hektar travnika pa 185,03 evra (1,7 kratnik lanskoletnega zneska, ki je tako celo bistveno višji od regionalnega plačila za travinje). Povprečni znesek subvencij se pripise vsem zavezancem, pri katerih je kdorkoli od članov gospodinjstva v letu 2009 uveljavljal obdavčljiva plačila za ukrepe kmetijske politike, in sicer za vsa zemljišča po stanju v zemlji kem katastru, ne glede na to, da mnoga med njimi ne zadoščajo pogojem za uveljavljanje subvencij oziroma zavezanci zanje teh plačil niso uveljavljali in tudi ne prejeli.

Nerazumljivo je, da so zavezanci obdavčeni za vsa zemljišča po stanju v zemljiškem katastru, čeprav mnoga zemljišča sploh ne zadoščajo pogojem za uveljavljanje subvencij oziroma zavezanci zanje teh plačil niso uveljavljali in torej tudi ne prejeli.

Ob sprejetju Zakona o dohodnini je bil tak način obdavčevanja plačil za ukrepe kmetijske politike sprejet kot začasna rešitev, zato je 154. člen zapisan za »prehodna obdobje«. Obljuba o hkratni spremembi Zakona o dohodnini in sprejetju novega Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD) se ni uresničila. Čeprav je predlog novega ZUKD, pri katerem so sodelovali tudi predstavniki KGZS, že pripravljen, minister za finance o njem še ni podal mnenja in ga še ni poslal v javno obravnavo.

Ob izjemno neugodnem dohodkovnem položaju kmetijstva v letu 2009, ko so dejansko doseženi dohodki pri večini katastrskih kultur in katastrskih razredov negativni, medtem ko že vrsto let višina katastrskega dohodka ni ažurirana, davčna osnova s pripisanimi povprečnimi zneski subvencij močno presega dejansko dosežene dohodke na hektar kmetijskih zemljišč.

Glede na to, da je položaj kmetov vsak dan slabši in ob upoštevanju prej navedenih dejstev, predlagajo Vladi RS in Ministrstvu za finance, da:

- pristopita k sistemskemu reševanju problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, da »v paketu« sprejmeta zakone, ki to področje urejajo ter da ob tem plačila za ukrepe kmetijske politike ne obravnavata kot dohodkovna plačila, pač pa jim priznata funkcijo izravnalnih plačil za nadomestilo dohodka ob padcu cen kmetijskih pridelkov ob naraščajočih stroških kmetijske pridelave.
- za leto 2009 povprečnih zneskov subvencij ne vključijo v davčno osnovo iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter naj čim prej pristopijo k sistemskemu reševanju problematike obdavčevanja kmetijske dejavnosti.

Predstavnica Ministrstva za finance pa je prisotne seznanila, da so se leta 2009 v primerjavi z letom prej občutno povečale subvencije in tako tudi povprečni pripisani znesek. Za določitev povprečnih zneskov subvencij za leto 2009 so upoštevali vsoto dejansko izplačanih obdavčljivih subvencij v letu 2008 in jo porazdelili na vsa kmetijska in gozdna zemljišča. Vzrok za povišanje povprečnih zneskov je v podatkih, saj je bilo v letu 2007, ki se je upoštevalo za določitev povprečnih zneskov za leto 2008, brez OMD - izplačil dejansko izplačanih okoli 75,8 milijona

evrov obdavčljivih subvencij, v letu 2008, ki se je upoštevalo za določitev povprečnih zneskov subvencij za leto 2009, pa preko 146,8 milijona evrov obdavčljivih subvencij. Prav tako se je na leto 2007 v letu 2008 spremenilo razmerje med rastlinskimi in živalorejskimi subvencijami oziroma so med neposrednimi plačili z okoli 121,5 milijona evrov prevladovala enotna plačila, ki se porazdelijo na njive travinje proporcionalno. Zato so bile bistvene spremembe v višini povprečnih zneskov za njive in travinje.

V razpravi so člani komisije opozorili, da je obdavčevanje kmetov oziroma plačilo davka za nekaj, kar nikoli niso prejeli kršenje drugih zakonov, človekovih pravic in ustave. Povprečnina je nepravilna in ustavno sporna, zato jih ne preseneča stališče Ministrstva za finance, ki ekonomske kategorije med dohodkom in prihodkom meša oziroma zamenjuje. Čim prej je potrebno spremeniti zakon, ki obravnava povprečnine in davek na subvencije ter izdelati kriterije za obdavčitev posameznih kmetij, ki so zelo specifične. Kmetu je potrebno zagotoviti status, ki mu pripada, vse deklarativne pobude pa gredo prav v nasprotno smer. Obdavčitev subvencij pomeni, kot da bi v gospodarstvu obdavčili socialne transferje. Priprava zakonodaje ne funkcionira, zato naj Ministrstvo za finance, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ter Davčna uprava Republike Slovenije razmislijo ali je obdavčitev sploh smiselna.

Po opravljeni razpravi je komisija sprejela naslednja s k l e p a:

1. Komisija podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do problematike obdavčenja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter glede na to, da bo takšna obdavčitev pustila globoke posledice v dohodku slovenskih kmetij predlaga, da se s problematiko seznani Državni svet Republike Slovenije ter ugotovi ali je smiselna in potrebna ustavna presoja Zakona o dohodnini.
2. Komisija apelira na Vlado Republike Slovenije, Ministrstvo za finance, ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano naj vzpostavijo dialog z nevladnimi kmetijskimi organizacijami s ciljem obravnave in rešitvami predlogov.

b) problematike predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je opozoril, da se dohodkovni položaj slovenskega kmeta zelo poslabšuje in je njegova plačilna sposobnost nizka. Zavarovanci na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti predvidenih novih in dodatnih finančnih obremenitev za socialno varnost, kot jih predvideva Predlog zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ZPIZ - 2, ne bodo zmogli.

V predlogu ZPIZ - 2 nekatere določbe grobo posegajo oziroma spreminjajo ureditev obstoječega sistema in kmetu popolnoma odrekajo njegovo večrazsežnostno vlogo, ki jo izvaja na podežlju. Enači ga s samostojnim podjetnikom, ki pa temelji zgolj na gospodarski funkciji. Na podlagi Predloga ZPIZ - 2 nam ni znano, da bi bila narejena presoja posledic predvidenih sprememb. Skrb zbujajoče pa je dejstvo, da kmečka populacija, ki sodi v kategorijo socialno šibkejše strukture, k spreminjanju zakonodaje s tega področja sploh ni bila pozvana oziroma vključena. Ocenjujejo, da je država dolžna poskrbeti za šibkejše skupine (izhaja iz Ustavne določbe o socialni državi) in da je dolina breme okoljske funkcije, ki jo vrši kmet na podežlju, prevzeti v svoje breme. To se lahko zagotavlja tudi na način, ki ga pozna sedanja ureditev, da država sama pokriva določene prispevke.

Na drugi strani se je treba zavedati, da povzročanje prekomernih finančnih obremenitev iz naslova socialne varnosti pomeni istočasno zmanjševanje števila kmečkih zavarovanj in

posledično večje število socialnih upravičencev. Zato popolna ukinitev možnosti zavarovanja za ožji obseg za nas ni sprejemljiva. Velik problem pa že sedaj predstavlja dejstvo, da je marsikatero kmečko opravilo take vrste, da ga oseba po določeni starosti ni zmožna več varno opravljati, in so v kmetijstvu dela, ki so zdravju škodljiva. Iz tega naslova pa kmetje, ki so in so zavarovani na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti, ne morejo uveljavljati zakonskih pravic (prej beneficirana delovna doba sedaj poklicna pokojnina).

Nesprejemljive so tudi določbe, ki grobo posegajo oziroma ukinjajo že priznane in pridobljene pravice in s tem povzročajo razlikovanje v družbi. Tak primer so priznavanje določenih statusnih obdobj za pridobitev pravice do pokojnine. Nerazumno pa je tudi višanje pogojev za starostno upokožitev iz razloga dviga življenjske dobe in neupoštevanja občutnega dviga starosti ob prvih zaposlitvah. Na ta način se slabi ravno tisto družbena skupino, ki ima največji potencial v invencijah in drznostih.

Ocenjujejo, da sedanji predlog zakona ni sprejemljiv način reševanja oziroma modernizacije obstoječega pokojninskega sistema, zato:

- zahtevajo, da pripravljavec Predloga zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ - 2) pripravi normativna izhodišča za ureditev pokojninskih in invalidskih zavarovanj na osnovi kmetijske dejavnosti in pri tem upošteva vserrazsežnostno funkcijo, ki jo kmet vrši.
- ponovno tudi zahtevajo, da se KGZS kot pravna oseba javnega prava, ki varuje in zastopa interese kmetijstva in kmetov ter pospešuje gospodarno in okolju prijazno kmetovanje, gozdarjenje in ribištvo, ki združuje preko 110.000 članov fizične in pravne osebe (delodajalcev) in več kot 800 zaposlenih (delojemalcev) vključi v Ekonomsko socialni svet.

V razpravi so člani komisije menili, da predvidene rešitve zmanjšujejo obseg pravic, kmetijskih zavarovancev v nasprotju z obveznostmi, ki pa se zvišujejo. Kmetijski zavarovanci so maksimalno obremenjeni zato predlagajo Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da upošteva in uporablja natančne podatke s katerimi razpolaga Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, hkrati pa naj se vključi v dialog v vseh rešitvah, ki jih pripravlja posebna komisija pri Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije.

Komisija je sprejela naslednji sklep:

1. Komisija podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do problematike predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti ter poziva Vlado Republike Slovenije, da Kmetijsko gozdarsko zbornico vključi v Ekonomsko socialni svet.

c) problematike enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je člane komisije informiral, da je vse večje število kmetov, ki svoje kmetijske proizvodnje pri zavarovalnicah ne morejo zavarovati in so s strani zavarovalnic zavrnjeni kot »neželena stranka«, ali pa jim zavarovanje kmetijskih posevkov in plodov ter živali pogojujejo z sklenitvijo premoženjskih zavarovanj pri isti zavarovalnici. Po trenutnih ocenah (predstavnikov Zavarovalnice Triglav in Zavarovalnice Maribor, na zadnjem sestanku delovne skupine za določitev sistema zavarovanja v kmetijstvu in ribištvo na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano - MKGP) naj bi bilo takšnih kmetov v letošnjem

letu približno 2000. Po Uredbi o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje in ribištva za leto 2010, so do sofinanciranja zavarovalne premije za zavarovanje kmetijske proizvodnje upravičena vsa kmetijska gospodarstva kot fizične ali pravne osebe, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov.

- Glede na zgoraj opisane razmere, je kmetom kršena temeljna pravica do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj, saj se sofinanciranje namenja le tistim kmetom, ki ustrezajo nenapisanim merilom posameznih zavarovalnic. KGZS dvomi v pravno veljavnost izvajanja uredbe, saj temelji na pravilih dodeljevanja državnih pomoči, ki med drugim skrbi za preprečevanje izkrivljanja konkurence na trgu z državno pomočjo.

KGZS pozivajo, da se na MKGP v najkrajšem možnem času poišče rešitev za vse kmete, ki so že in še bodo izpadli iz sistema sofinanciranja kmetijskih zavarovanj v letošnjem letu;

- V KGZS pozivajo MKGP, da v najkrajšem času preveri pravno veljavnost aktualnega izvajanja uredbe in izvede ustrezne spremembe uredbe.
- KGZS predlaga, da MKGP pozove zavarovalnice, da pripravijo sezname kmetov, ki jim
- letos ne bodo zavarovali kmetijske proizvodnje in jih o tem v najkrajšem možnem
- roku tudi pisno obvestijo.
- KGZS poziva, da MKGP čim prej skliče sestanek s predsedniki uprav zavarovalnic (Zavarovalnica Maribor, Zavarovalnica Triglav, Tilia in Adriatic Slovenia) ter z Ministrom za finance (MF), na katerem naj poiščejo rešitev za vse kmete, ki so letos izpadli iz sistema kmetijskih zavarovanj.
- KGZS poziva MKGP, MF ter Vlado RS, da ustanovi delovno skupino, v kateri bo vključen tudi predstavnik KGZS, ki bo pripravila predlog dolgoročno sistemsko vzdržne ureditve kmetijskih zavarovanj v obliki vzajemne zavarovalnice ali sozavarovalnega poola.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa je člane komisije obvestil, da se bodo težave kmetov, ki jih bodo zavarovalnice zavrnile reševale individualno; dogovarjajo se kako naprej, razmišljajo o oblikovanju paketov, na poslovno politiko zavarovalnic pa žal ne morejo vplivati.

Komisija je sprejela naslednji s k l e p:

1. Komisija podpira predloge Kmetijsko, gozdarske zbornice Slovenije do problematike enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj ter poziva vse zainteresirane, da nadaljuje z dialogom s ciljem najti najustreznejšo rešitev.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik.

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS) - prva obravnava

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 28. seji 26. 5. 2010 obravnavala kot zainteresirana komisija za področja iz svojih pristojnosti predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada in je bil isti dan v okviru prve obravnave na seji Državnega zbora sprejet kot primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo.

Komisija predlog zakona podpira, ker meni, da je to področje treba sistemsko urediti, ima pa številne pomisleke do predlaganih rešitev. Sprejeta stališča ter pomisleke na predloženi zakon bo posredovala matični komisiji Državnega sveta. Komisija se je seznanila tudi z argumenti, s katerimi rešitvam nasprotuje zainteresirana javnost.

V uvodu je predlagatelj zakona poudaril, da rešitve v novem zakonu pomenijo postopkovno poenostavitev sistema socialnih transferjev oziroma njihovo dodelitev, ki ni odvisna le od dohodkov, pač pa od celotnega premoženjskega stanja družine. Zaradi večje preglednosti ter zmanjšanja možnosti zlorab, so poenoteni tudi postopki in merila za posamezne vrste transferov. Centri za socialno delo bodo vzpostavili centralno evidenco pravic iz javnih sredstev oziroma enotno evidenco vseh pomoči, ki jih prejema posameznik in odločali tako o dodelitvi kot višini socialnih pravic (po novem zakonu "pravic iz javnih sredstev") v obliki denarnih prejemkov in subvencij oziroma plačil na podlagi celovitega dohodkovnega in premoženjskega položaja upravičenca.

Komisija je v razpravi izrazila dvom, da bodo centri za socialno delo v tako kratkem času, kot je predlagan rok za uveljavitev pravic iz javnih sredstev (januar 2011), lahko realizirali določbe iz novega zakona. Da ne bi spreminjali novega zakona, še preden bo stopil v veljavo, bi bilo treba opredeliti prehodno obdobje, saj so predvidene številne nove, oziroma poenotene evidence, ki naj bi bile dostopne centrom iz različnih (elektronskih) baz. Člani komisije so bili skeptični do trditve, da ne bo prihajalo do zlorab, oziroma neupravičenega kopičenja socialnih pravic v posameznih primerih zaradi pomanjkljivosti, oziroma napak pri ugotavljanju materialnega položaja upravičenca, od česar bo odvisno tako število socialnih pravic kot odmera višine posamezne pravice. Doslej ni bil predviden noben nadzor pri ugotavljanju skladnosti med administrativnimi podatki in dejanskim stanjem. Ker predlagatelj trdi, da bo osnova za ugotavljanje premoženjskega stanja družine, oziroma posameznika črpal iz podatkov davčne uprave, so člani komisije opozorili, da tudi doslej ti podatki v večjih primerih niso prikazovali dejanskega premoženjskega položaja posameznika, predvsem pa je bil ta nadzor že do sedaj – pri neprimerno manjšem obsegu pristojnosti in nalog – neučinkovit in dolgotrajen.

Komisija je v razpravi poudarila, da bi bilo treba vzpostaviti nadzor nad izvedbo rešitev iz novega zakona ter okrepiti inšpekcijske službe s teh področij, saj se je treba zavedati "sive ekonomije", oziroma prikritih dohodkov in premoženja iz neprijavljenih dejavnosti posameznikov oziroma sorodnikov.

V konkretnih pripombah so člani komisije izpostavili rešitev v 5. in 6. členu predloga zakona, ki pomeni poseg države v avtonomnost lokalne samouprave na primer pri znižanju plačil za programe vrtcev. Bistveno premalo je tudi stopenj v lestvicah, saj izgubijo pravico do socialne pomoči tako ljudje, ki za malo presegajo prag revščine, kot najbogatejši z desetkrat večjimi dohodki.

Za nekatere člane komisije je vprašljivo ohranjanje sedanje prakse, ko so občine le prehodni člen, saj ne odločajo ne o kriterijih ne o sredstvih (to je v pristojnosti države), pač pa le delijo, kar in kolikor določijo drugi.

Komisija opozarja, da bo v praksi težko uresničiti sicer pozitiven izhodiščni koncept predloga zakona za zagotovitev enotnega vstopa v sistem socialnih pomoči, ki jih prejema upravičenec. Zato komisija meni, da bi predlagatelj ob sprejemanju zakona moral predstaviti določene simulacije o izvedbi predlaganih rešitev, oziroma predstavi metodologijo, na podlagi katere so oblikovali kriterije za predlagane rešitve v novem zakonu. Obstaja namreč velika verjetnost, da so kriteriji postavljeni tako, da bo prevelik del sedanjih upravičencev izključen (kot se je zgodilo pri državnih štipendijah, ki so predvidena sredstva že sedaj – kljub zvišanju cenzusa – ostala neizkoriščena).

V razpravi je bilo izraženo tudi stališče, da je zakon naravnan tako, da se bodo socialni transferji zmanjšali, ne pa da bodo pravičnejše porazdeljeni.

Komisija tudi opozarja, da se s tako postavljenim sistemom država odreka pomembnim vzvodom samostojne in različne politike na različnih področjih, saj uvaja enotne kriterije tako pri pomoči, s katerimi naj bi spodbujali npr. večje število otrok, kot pri dodeljevanju pomoči upokojencem, dodatkom za pomočnika itd.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu za sprejem avtentične razlage 178. člena Kazenskega zakonika - ORKZ-1-178

Komisija za državno ureditev je na 61. seji 1. 6. 2010 obravnavala Predlog za sprejem avtentične razlage 178. člena Kazenskega zakonika (Uradni list Republike Slovenije, št. 55/08, 66/08 - popr., 39/09, 55/09), ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo poslanec dr. France Cukjati.

Komisija podpira predlog.

Predlagatelj dr. France Cukjati je uvodoma poudaril razloge za avtentično razlago glede ukrepanja zdravnika pri nezavestnem bolniku, ki je poprej jasno izrazil svojo voljo, da ne sprejema transfuzije krvi in krvnih pripravkov, v primeru njegove neposredne življenjske ogroženosti. Stališča Komisije RS za medicinsko etiko in navedbe Kazenskega zakonika si medsebojno nasprotujejo. "Po KZ-1 smo dolžni nuditi nujno zdravstveno oskrbo, po mnenju Komisije za medicinsko etiko pa spoštovati bolnikovo voljo tudi v tem primeru."

Predstavnica Ministrstva za pravosodje je poudarila, da Vlada trenutno še ni sprejela mnenja k predlogu. Začasno strokovno stališče Ministrstva ne podpira sicer dobronamernega predloga. Avtentična razlaga ni najprimernejša pot in bi kazalo razmisliti o razrešitvi problema v okviru zdravstvenih predpisov.

V razpravi so člani komisije opozorili, da določbe Kazenskega zakonika zagotavljajo temelje sistema. Morebitni poseg mora biti skrajno premišljen, avtentična razlaga pa je izjema od splošnega pravila.

Člani komisije so izpostavili ne eni strani temeljni, pravni del in eksaktne določbe Kazenskega zakonika in na drugi strani moralo, etiko in nenazadnje vrednostni sistem. Poudarili so, da nobena pravica ni absolutna (pacientova zavrnitev transfuzije je lahko tveganje lastnega življenja). Tudi sodne prakse pri nas ni. Menili so, da je potrebno tudi celovito pretehtati odvezo zdravnika ali drugega zdravstvenega delavca glede kazenske in strokovne odgovornosti.

Komisija je podprla predlog in predlagala, da bi v bodoče kazalo razmisliti o morebitni spremembi zakonodaje.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu Zakona o javni agenciji za javno naročanje (ZJAJN)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 62. seji 8. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o javni agenciji za javno naročanje, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona ne podpira.

V uvodni obrazložitvi je predstavnica Ministrstva za javno upravo (v nadaljnjem besedilu: Ministrstvo) predstavila cilje, ki se jih želi doseči z ustanovitvijo Agencije za javno naročanje (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in obrazložila naloge, ki jih bo opravljala. Želi se vzpostaviti enotno okolje javnega naročanja in s tem zmanjšanje razpršenosti javnih naročil. Z vzpostavitvijo strokovnega okolja se bo dosegla večja kakovost za manjši denar. Agencija bo strokovno in neodvisno oddajala javna naročila, ki presegajo mejne vrednosti za objavo v Uradnem listu Evropske unije, skupna javna naročila in naročila po pooblastilu. Opravljala bo tako izvedbene kot tudi nekatere sistemske naloge. S predlaganim zakonom se bo zagotovila večja strokovnost in neodvisnost pri oddaji naročil, večja in boljša informatizacija postopkov ter cenejša nabava blaga, storitev in gradenj. Dodala je, da finančne posledice ustanovitve Agencije ne predstavljajo pretirane obremenitve za državni proračun.

Komisija je izpostavila problem javnih uslužbencev, ki se trenutno ukvarjajo z javnimi naročili. V primeru, da se ustanovi Agencija grozi, da bodo te predstavljali višek zaposlenih. Nejasno je, kaj se bo zgodilo z njimi. Čeprav je v načrtu, da bi na Agencijo sprva prešli določeni kadri s posameznih ministrstev, ni povsem jasno kako bo z zaposlovanjem v okviru Agencije v prihodnje. Ali bi kader ponovno pridobivali iz kroga že sedaj obstoječih javnih uslužbencev ali bi prihajalo do dodatnega zaposlovanja, kar bi predstavljalo širjenje števila javnih uslužbencev, kar je v nasprotju s težnjo po njihovem zmanjševanju. Ministrstvo je obrazložilo, da ustanovitev Agencije ne pomeni ne zvišanja in ne znižanja števila javnih uslužbencev. Na agencijo bo prešel del kadra, ki se že sedaj ukvarja zgolj z javnimi naročili, tisti uslužbenci, ki pa poleg javnih naročil opravljajo še dodatne naloge, pa se bodo s tem razbremenili in se bodo imeli tako možnost posvečati zgolj svojim primarnim nalogam.

Komisija je opozorila na nevarnost slabšanja položaja srednjih in malih podjetji in nastajanja monopolov, kar bo posledično pripeljalo do višanja cen. Omenila je, da bi bilo morda bolje, če bi stanje ostalo nespremenjeno. Ustanovitev agencije naj bi prinesla velike prihranke, vendar obstajajo določeni dvomi. Centralizacija lahko prinese zvišanje in ne zmanjšanje stroškov. Ne gre le za cene storitev, potrebno je misliti tudi na njihovo distribucijo. Izgradnja monopolov pomeni izločitev določenih ponudnikov in s tem višanje stroškov. Ministrstvo je menilo, da ustanovitev Agencije ne vodi nujno do nastajanja monopolov. Objava javnih naročil, ki presegajo mejne vrednosti, v Uradnem listu Evropske unije, s katerimi se bo ukvarjala Agencija, omogoča seznanjenost vseh ponudnikov tako majhnih kot velikih in tako predstavlja enake možnosti za vse.

Komisija je izpostavila je masovno ustanavljanje agencij v zadnjem času in dvom, da je to edini možni in pravi način za reševanje problemov. Opozorila je, da je potrebno iskati ustrezne rešitve tudi znotraj sedaj obstoječega sistema. Kvaliteto je mogoče zvišati tudi z večjo preudarnostjo pri pripravi javnih naročil. Obstaja strah, da mala podjetja ne bodo mogla konkurirati. Verjetno je, da bi se dalo postopke z javnimi naročili za isto ceno izvajati v okviru direktorats. Na to so predstavniki predlagateljev odgovorili, da si Ministrstvo prizadeva za racionalizacijo in reorganizacijo javne uprave. Naloge, ki niso neposredno povezane z notranjimi resorji, se mora reševati zunaj njih, da se jih razbremeni. Tako se lahko ti osredotočijo na svoje naloge. Tako organizacija javnih naročil v okviru Agencije predstavlja bistven korak naprej. Ustanovitev Agencije pomeni neodvisnost, česar izvajanje nalog v okviru direktorata ne omogoča.

Komisija je opozorila, da je velik del zakona namenjen izjemam. Ministrstvo je pojasnilo, da je veliko število izjem predvideno kot varovalo. V primeru, da bi Agencija postala preobremenjena zaradi prevelikega števila javnimi naročili, bi tako še vedno obstajala možnost, da vskoči nekdo, ki lahko izvede postopek.

Komisija se je zanimala za sodelovanje občin z Agencijo. Ministrstvo je odgovorilo, da v prvem planu ni predvideno, da bi Agencija opravljala javna naročila za občine. Mogoče jih bo opravljala zanje po pooblastilu. Izvajanje javnih naročil za občine ni bilo predvideno, kajti v načrtu je bilo, da bi se izvajalo javna naročila za organe iz katerih se bi črpal tudi kader. Agencija pa bo lahko občinam svetovala glede javnih naročil.

Komisija se je pozanimala zakaj je predlagatelj zakona Ministrstvo za javno upravo in ne Ministrstvo za finance. Ministrstvo je obrazložilo, da so se dogovorili, da predlog zakona pripravi medresorska delovna skupina.

Komisija je opozorila na nejasno dikcijo, kdo je ustanovitelj Agencije. Ministrstvo je obrazložilo, da je ustanovitelj Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice pa bo izvajala Vlada Republike Slovenije. Takšna dikcija ja prevzeta iz Zakona o javnih agencijah.

Komisijo je zanimalo kaj bo z javnimi naročili na področju obrambe. Ministrstvo je obrazložilo, da bo Agencija izvajala vsa javna naročila, razen tistih, ki se štejejo pod tajne nabave.

Komisija je opozorila, da je potrebno skrbeti ne zgolj za prenos prakse, ampak tudi znanja. Poudarila je, da sam obstoj primerjalne prakse še ne priča o kvaliteti ureditve in da bi bilo potrebno biti pozoren tudi na negativne posledice ustanovitve Agencije. Ministrstvo je pojasnilo, da je bilo sprva predvideno, da bi Agencija izvajala tudi izobraževanje, vendar so to idejo opustili. Menili so, da ne bi bilo smotno, da izvaja tako izobraževanje kot postopke z javnimi naročili. Agencija je vključena zgolj v postopkovni del javnih naročil, vsebinsko odločanje ostaja v posameznih resorjih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ-H) - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 12. izredni seji 14. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakon o izvršbi in zavarovanju, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

Predstavnica Ministrstva za pravosodje je poudarila, da je cilj novele zagotovitev večje učinkovitosti izvršbe s skrajšanjem in poenostavitvijo izvršilnih postopkov. S tem se zasleduje tudi zmanjšanje plačilne nediscipline in varovanje interesov gospodarstva.

Predlog določa natančna pravila iskanja dolžnikovega premoženja in izboljšanje instituta seznama dolžnikovega premoženja, ki bo prispeval k uspešnosti postopkov izvršbe. Katalog podatkov, ki jih sodišča, izvršitelji in upniki lahko pridobivajo, se natančneje določa. Izvršitelj bo lahko pridobival podatke, ki se nanašajo na dolžnika iz sklepa o izvršbi, ki ga bo predložil upravljavcu zbirk podatkov, če pa bo v zadevi določen za izvršitelja s posebnim sklepom, bo moral predložiti tudi ta sklep. Natančneje je opredeljeno kdo lahko pridobiva podatke o dolžniku in njegovem premoženju, na kakšen način, in kateri so ti podatki. Z razširitvijo vpogleda sodišča v dostopne evidence je olajšan položaj upnika pri iskanju podatkov. Novela določa širitev možnosti poplačila upnika pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi in za upnika učinkovitejši postopek izvršbe na podlagi menice. Predlog zagotavlja hitrost izdaje sklepa o izvršbi kot je v praksi pri izdaji sklepa o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pri CoVL.

Zaradi racionalizacije poslovanja in pospešitve izvršbe se določa pravilo odločanja po sodniku posamezniku v postopku o pritožbi. Senat treh sodnikov pa odloča le v težjih primerih. Predvidena je racionalizacija postopkov in informacijska tehnologija v postopkih.

Z odgovori na zastavljena vprašanja v razpravi je predstavnica predlagatelja še dodatno obrazložila predlog.

Komisija podpira prizadevanja, ki vodijo k racionalnejšemu poslovanju in predvsem učinkovitemu in transparentnemu sistemu urejanja postopkov izvršbe in zavarovanj.

Člani komisije ugotavljajo, da se po sprejemu Zakona o izvršbi in zavarovanju in sprejetih spremembah in dopolnitvah zakona učinki v praksi izboljšujejo in prispevajo k plačilni disciplini.

Komisija soglaša, da bo k racionalnejšemu poslovanju in poenotenju sodne prakse prispevala spremenjena pristojnost za odločanje o pritožbah na podlagi verodostojne listine. O pritožbah zoper sklepe, ki jih v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine izda CoVL kot poseben oddelek Okrajnega sodišča v Ljubljani, bo odločalo Višje sodišče v Ljubljani. Ob tem komisija opozarja na postopke in organizacijo, ki v vse večji meri vodi k centralizaciji (centralizirani oddelki npr. za verodostojno listino, oddelki za pritožbe) države.

Predlog novele v zadnjem odstavku prvega člena določa, da je "upravljavec podatkov mora upravičenim osebam nemudoma, najkasneje pa v osmih dneh sporočiti zahtevane podatke. O zahtevi za pridobitev podatkov sme obvestiti dolžnika samo na podlagi dolžnikove zahteve." Komisija je izrazila pomislek o morebitni pravici, možnosti, da je dolžnik o tem seznanjen, vendar je predlagatelj to možnost zavrnil.

Člani komisije opozarjajo, da ugovor zoper sklep o izvršbi izdan na osnovi izvršilnega naslova ni več suspenzivno sredstvo. Takšna rešitev pa lahko povzroči dolžniku škodo, ki je ni mogoče odpraviti, saj upnik nima sredstev in dolžnik po vloženi nasprotni izvršbi ne bo mogel dobiti vrnjenega tega, kar je dvakrat plačal (pravdanje, sklep o izvršbi). Morebiti bi kazalo pretehtati, da ostane ugovor suspenzivno sredstvo zlasti v primerih, ko dolžnik v ugovoru izkaže prostovoljno plačilo dolga, pobot, odlog izvršbe ali zastaranje izvršilnega postopka.

Komisija podpira razbremenitev sodnikov v manj zahtevnih opravilih z razširitvijo pristojnosti strokovnih sodelavcev na odločanje o zahtevi za obračun plačila za delo in stroške izvršitelja, obračun terjatve in delitev kupnine iz prodanih stvari upnikom in obenem opozarja, da je potrebno še nadalje zagotavljati nivo strokovnosti.

Komisija opozarja, da so podatki del zaupnega razmerja med stranko in odvetnikom, zato bi kazalo ponovno pretehtati usklajenost Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju in Zakona o odvetništvu.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt in turizem k Predlogu zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, prenosu pravic in pooblastil D.S.U na Slovensko odškodninsko družbo in o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter Slovenske odškodninske družbe (ZPKDPIZ) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 32. seji 15. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, prenosu pravic in pooblastil D.S.U na Slovensko odškodninsko družbo in o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter Slovenske odškodninske družbe (ZPKDPIZ) - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona ni podprla.

Uvodoma so bili člani komisije seznanjeni s cilji predloženega zakonskega predloga in namenom vlade, da se dokonča politika upravljanja podjetij v državni lasti, kot logično nadaljevanje pred kratkim sprejetega Zakona o upravljanju kapitalskih naložb. Poudarjene so bile nekatere rešitve v zakonskem predlogu, ki na novo opredeljujejo vlogo družb KAD, SOD in D.S.U., saj na primer državni organ, pristojen za upravljanje s kapitalskimi naložbami izvršuje glasovalne pravice na skupščinah v imenu in za račun družb KAD oziroma SOD v tistih družbah, ki šele bodo opredeljene kot strateške pa tudi v naložbah, kjer imata ti dve družbi skupaj delež, ki presega vrednost 40 mio EUR. Pojasnjeno je bilo, da se predvideva, da bo opredeljenih le približno 20 % obstoječih sredstev KAD oz. SOD kot strateških, medtem ko naj bi družbi s preostankom sredstev prosto razpolagali za zagotavljanje likvidnosti kot portfeljska vlagatelj. Upravljanje s preostankom sredstev, ki ne bodo opredeljena kot strateška, naj bi družbi KAD zagotavljalo tudi zmožnost vsakoletnega izplačila 50 mio EUR Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Očitek članov komisije predlagatelju zakonskega predloga se je osredotočil predvsem v nedorečenost in pravno nejasnost posameznih določb predloga zakona, ki v veliki meri zgolj spreminjajo obliko, ne pa toliko vsebine obstoječe ureditve. Poudarek bi moral biti predvsem na omogočanju kakovostnega upravljanja z naložbami z doseganjem čim višjih donosov, ki bi zagotavljali primerno osnovo za pokritje obveznosti, zaradi katerih so bili pravni subjekti, ki so predmet obravnavanega zakona, ustanovljeni. Sicer dober namen predlagatelja za vzpostavitev preglednejše in bolj učinkovite politike upravljanja finančnega premoženja države, bo po oceni komisije z rešitvami, ki jih ponuja predložen zakon, težko uresničiti.

Članom komisije se je zastavilo tudi vprašanje smiselnosti obstoja družb KAD in SOD kot samostojnih pravnih oseb, ob ustanovitvi Agencije za upravljanje kapitalskih naložb. Namesto preoblikovanja treh pravnih oseb (KAD, SOD in D.S.U.) bi veljalo razmisliti o pravno manj zapleteni rešitvi v enem zakonskem predlogu.

Izražena je bila pripomba glede določila 14. člena predloga zakona, saj ni povsem jasno ali bo leto 2016, ko naj bi s svojo dejavnostjo zaradi zaključenih obveznosti iz naslova denacionalizacije prenehala družba SOD, resnično zadnje leto njenega delovanja.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-N)** - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 63. seji 15. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs je uvodoma poudarila, da predlog zakona ureja pomanjkljivosti v plačnem sistemu javnega in sledi novim razmeram in zastavljenim ciljem: ureditev plačila za tuje osebe, ki se v Sloveniji zaposlijo za določen čas in imajo sklenjeno posebno pogodbo; ureditev plač za funkcionarje, ki so napoteni na delo v tujino;

- določitev drugačne osnove za obračun dodatkov v času dežurstva in znižanje višine dodatkov za delo v manj ugodnem delovnem času, ki se javnim uslužbencem izplačujejo v času dežurstva ter določitev delovnih mest, na katerih se izvaja dežurstvo pri posameznih uporabnikih proračuna;
- znižanje višine položajnega dodatka in vezanost višine dodatkov, ki se izplačujejo v nominalnem znesku, na delovni čas zaposlitve;
- ureditev inšpekcijskega nadzora;
- uvrstitev delovnih mest s področja obvezne socialne varnosti v novo plačno skupino, ki bo vsebovala samo delovna mesta s področja obvezne socialne varnosti;
- odprava ugotovljenega neskladja zakonske določbe z Ustavo RS in zagotovitev enake ravni varstva pravic za vse funkcionarje;
- spoštovanje določil Aneksa h KPJS, podpisanega s socialnimi partnerji, ki določa splošno usklajevanje osnovnih plač s 1. 7. 2010 v višini polovice stopnje rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji, predvideni v Pomladanski napovedi gospodarskih gibanj Urada za makroekonomske analize in razvoj (december 2009-december 2010);
- manj zahtevne spremembe in dopolnitve posameznih členov zakona, ki izboljšujejo jasnost posameznih členov.

Z odgovori na zastavljena vprašanja je ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs še dodatno obrazložila predlog.

Komisija ugotavlja, da predlog sledi uresničevanju osnovnih ciljev zakona - vzpostavitvi skupnega plačnega sistema za javne uslužbence in funkcionarje, določitvi ustreznih razmerij med plačami javnih uslužbencev in funkcionarjev, vzpostavitev fleksibilnega plačnega sistema, ki bo višino plač bolj povezoval z učinkovitostjo in rezultati dela ter transparenten in obvladljiv plačni sistem z vidika javnih financ.

Z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja so potekala usklajevanja od februarja 2010 dalje. Komisija podpira socialni dialog, zato opozarja na neuskklajene določbe glede znižanja položajnih dodatkov za vodstvena delovna mesta in urejanja in obračunavanja dežurstev. Neuskklajene določbe bi lahko vplivale na predvideno zmanjšanje javnofinančnih odhodkov za plače zaposlenim v javnem sektorju.

Vlada Republike Slovenije ima kot delodajalec specifični položaj. Vsako leto so potrebna pogajanja glede uresničevanja kolektivne pogodbe za javni sektor in je potrebno doseči konsenz.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev - (ZUPJS) - druga obravnava ter k Predlogu Zakona o socialno varstvenih prispevkih (ZSVarPre) - druga obravnava

Komisija je na 38. seji 15. 6. 2010 obravnavala zgoraj navedena predloga zakonov, ki jih je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije po rednem postopku.

Komisija se do predlogov zakonov ni opredelila.

Komisija je zavzela stališče, da se do predlogov zakonov ne more opredeliti, dokler od Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ne prejme pismenih odgovorov na pripombe in vprašanja, ki jih je ministrstvo že v teku javne obravnave dobilo 26. 3. 2010 od Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, 19. 3. 2010 od Socialne zbornice Slovenije in 29. 3. 2010 od Skupnosti občin Slovenije.

Z vsemi pripombami in vprašanji Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, Socialne zbornice Slovenije in Skupnosti občin Slovenije se je komisija tudi seznanila. Komisija se je seznanila tudi z mnenjem Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki ga povzema v svojem mnenju.

Predlagatelj je komisijo izčrpno seznanil z vsebino obeh obravnavanih predlogov zakonov.

Predlog Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev na novo določa minimalno raven socialne varnosti in določa njeno višino na ravni, ki naj zagotovi dostojno življenje, določa enotno vstopno točko v sistem socialnih pomoči in vzpostavlja enotno evidenco vseh pomoči, ki jih prejema posameznik.

Cilj predloga zakona ni krčenje pravic, ampak oblikovanje pravičnejše in bolj dolgoročno vzdržne socialne države. Preglednejši in preprostejši sistem socialnih transferjev bo omogočil, da bodo pomoč dobili tisti, ki so je res potrebni, preprečilo pa naj bi se tudi pogosto izkoriščanje in zlorabo sistema. Rešitve predstavljajo poenostavitev sistema socialnih transferjev, ki naj bi bili odvisni od gmotnega položaja družine, njegovo večjo preglednost in večjo učinkovitost.

Cilje bo mogoče doseči z vzpostavitvijo centralne evidence pravic iz javnih sredstev in s povezavo informacijskih sistemov, z vzpostavitvijo enega mesta odločanja, s poenotenjem

elementov, ki vplivajo na odločitev o socialnih pravicah in spremembo kriterijev za upravičenost do nekaterih socialnih pravic, pri čemer je mogoče vključiti tudi vzpodbude za zaposlovanje.

Centri za socialno delo postanejo »ena vstopna točka« v sistemu socialnih pravic, ki ne temeljijo na socialnem zavarovanju ali o njih ne odločajo organi blagajn socialnega zavarovanja. Centri za socialno delo bodo odločali o vseh zakonskih pravicah, ki so neposredno odvisne od dohodkovnega in premoženjskega položaja upravičenca, tj. tistih, ki so po veljavni zakonodaji že v njihovi pristojnosti (t. i. državni socialni transferji), in tudi o pravicah, ki jih po veljavnih predpisih zagotavlja lokalna skupnost in so določene kot zakonska pravica (t. i. občinski transferji). Zakon jih s skupnim izrazom imenuje »pravice iz javnih sredstev« in to so denarni prejemki (otroški dodatek, denarna socialna pomoč, varstveni dodatek, državna štipendija); subvencije in plačila (znižano plačilo vrtca, subvencija malice za učence in dijake, subvencija prevozov za dijake in študente); oprostitev plačil socialnovarstvenih storitev; prispevek k plačilu družinskega pomočnika; subvencija najemnine; pravica do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev; pravica do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje.

Neupravičeno kopičenje socialnih pravic bo mogoče preprečiti z enotno opredelitvijo oseb, ki uveljavljajo pravico za določen socialni transfer, z enotno definicijo dohodka, z enotno definicijo premoženja pri uveljavljanju vseh socialnih transferjev, ki so odvisni od materialnega položaja, z določenim vrstnim redom uveljavljanja socialnih transferjev in eno vstopno točko za uveljavljanje pravice do socialnih transferjev. Ti elementi so ključni za ugotavljanje materialnega položaja vlagatelja in drugih oseb, ki se jih poleg njega upošteva kot člane neke skupnosti. Materialni položaj družine je na eni strani pogoj za upravičenost do socialnih transferjev, na drugi strani pa podlaga za odmero višine posameznega transferja.

Predlog zakona ohranja načelo, uveljavljeno pri navedenih pravicah iz javnih sredstev v obstoječi področni zakonodaji, da se le-ta dodeli, kadar dohodek oseb, ki se upoštevajo pri ugotavljanju materialnega položaja, ne dosega meje dohodkov, ki je določena za posamezno pravico iz javnih sredstev. Pri tem zakon ne posega v druge pogoje, ki jih določajo predpisi, ki urejajo to pravico. Tudi ne posega v samo delovno področje posameznega pristojnega ministrstva, niti ne posega v vire financiranja.

Predlog zakona določa vrstni red uveljavljanja pravic, enoten način ugotavljanja materialnega položaja (krog oseb, dohodki, premoženje), meje dohodkov, ki se upoštevajo pri uveljavljanju denarnih prejemkov in drugih pravic, ki so odvisne od materialnega položaja, višino določenih pravic iz javnih sredstev, postopek, ki se uporablja pri njihovem uveljavljanju in centralno evidenco socialnih transferjev.

Centri za socialno delo odločajo o navedenih pravicah po v zakonu določenem vrstnem redu, ki ga je vlagatelj dolžan upoštevati. Z določitvijo vrstnega reda se preprečuje neupravičeno kopičenje pravic, hkrati pa tudi neupravičeno povečanje pravice, ki jo uveljavlja vlagatelj.

Pri vrstnem redu zakon določa, da je vlagatelj denarne prejemke dolžan uveljavljati v naslednjem vrstnem redu: otroški dodatek, denarna socialna pomoč, varstveni dodatek in državna štipendija. Pred uveljavljanjem subvencij oziroma plačil je vlagatelj dolžan uveljaviti tudi pravice do denarnih prejemkov. Center za socialno delo je vlagatelja dolžan opozoriti na vrstni red in posledice njegovega neupoštevanja. Če vlagatelj ne uveljavlja katerega izmed denarnih prejemkov, ki je po vrstnem redu pred pravico, ki jo uveljavlja, se denarni prejemek upošteva, kot če bi mu bil dodeljen.

Predlog Zakona o socialno varstvenih prejemkih izboljšuje sedanjo ureditev instituta denarne socialne pomoči. Denarno socialno pomoč prilagaja posameznim upravičencem skladno s trajanjem prejemanja, zmožnostjo upravičencev za delo, starostjo in delovno aktivnostjo. Osnovni cilji predlaganih sprememb so: razdelitev veljavnega Zakona o socialnem varstvu na dva samostojna dela in sicer na socialno varstveno dejavnost in socialno varstvene prejemke. Prenaša pa se tudi pravica do varstvenega dodatka in do državne pokojnine s pokojninskega področja v sistem socialno varstvenih prejemkov v okviru predloga zakona. Nadalje se prenaša pravica do nadomestila za invalidnost in do dodatka za tujo nego in pomoč iz Zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb v sistem socialno varstvenih prejemkov v okvir predloga zakona. Uvaja se dve višini otroškega dodatka - od rojstva do 18. leta starosti (za predšolske in šolske otroke ter za dijake) na področju družinskih prejemkov ter upošteva otroški dodatek kot lastni dohodek družine. Ena višina bo za predšolske in šolske otroke, druga pa za dijake. Pravice iz javnih sredstev se za starejše od 18. leta zagotovijo v sistemu državnih štipendij in iz drugih pravic v okviru javnih sredstev.

Uvedlo se bo evidence iskalcev zaposlitve, določilo naj bi se nove višine denarne pomoči, ki naj bi preprečevale absolutno revščino in zagotavljala sredstva za zadovoljevanje minimalnih potreb, ki omogočajo preživetje oziroma določitev nove višine osnovnega zneska minimalnega dohodka – to je višine sredstev za zadovoljevanje minimalnih potreb, ki omogoča preživetje odrasle samske osebe. Prilagodilo se bo višino osnovnega zneska minimalnega dohodka novemu izračunu višine trenutnih minimalnih življenjskih stroškov za prejemnike, ki denarno socialno pomoč prejemajo le začasno. Prav tako pa tudi višino socialne pomoči tistim, ki jo prejemajo trajno in ki si s pridobitnim delom ne morejo več zagotoviti sredstev za kritje življenjskih stroškov, ki se jim na dolgi rok ni mogoče izogniti (stroškov vzdrževanja stanovanja, nadomeščanje trajnih potrošnih dobrin, ipd.). Izvedla se bo racionalizacija proračunskih odhodkov pri podeljevanju denarnih socialnih pomoči z uvajanjem bolj učinkovitih kriterijev, spodbujanjem zaposlenih in samozaposlenih prejemnikov k večji delovni aktivnosti oziroma ohranjanju motivacije za delo.

V predlogu zakona se uvajajo osnovne vrste sprememb, in sicer uvedba nove višine osnovnega zneska minimalnega dohodka, novih meril za določitev minimalnega dohodka, ki posameznemu družinskemu članu zagotavlja osnovno preživetje, dodatka za aktivnost, nove definicije enostarševske družine, zakonske domneve obstoja zunajzakonske skupnosti. Uvedla se bo dolžnost sodelovanja med Zavodom RS za zaposlovanje in centri za socialno delo pri obravnavi posebne skupine brezposelnih upravičencev do denarne socialne pomoči.

Predlagana je tudi ureditev, da se zapiše v Zemljiško knjigo zaznamba prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine, ki je v lasti proslincev, v korist Republike Slovenije in to pri upravičencih do trajne denarne socialne pomoči, dolgotrajnih upravičencih do denarne socialne pomoči (ki so jo v zadnjih 3 letih prejeli štiriindvajsetkrat) in pri upravičencih do varstvenega dodatka.

Komisija poudarja, da v Sloveniji že desetletja oblikujemo uspešno socialno politiko, ki kljub občasnim negativnim trendom v družbenem in gospodarskem življenju, upadanju proizvodne aktivnosti, izgubi trgov, priključitvi v evropski prostor in drugim globalnim spremembam, uspešno ohranja zadovoljiv nivo življenjskega standarda prebivalstva tudi v obliki socialnih transferjev in drugih oblikah finančne pomoči nezaposlenim, invalidom in tistemu delu prebivalstva, ki si samo ne more zagotoviti socialne varnosti. Kljub določenim razhajanjem med gospodarsko in negospodarsko sfero, nam je v Sloveniji vseskozi uspelo voditi uspešen socialni dialog in premoščati konfliktne situacije. Komisija zato predlaga Vladi Republike Slovenije, da pri izpeljavi socialnih reform ohrani prakso socialnega dialoga in medsebojnega usklajevanja med socialnimi

partnerji, v nasprotnem primeru pa se mora zavedati velike odgovornosti, ki jo bo nosila, v kolikor bo izpeljala socialne reforme skozi zakone, ne da bi jih uskladila s socialnimi partnerji v okviru Ekonomsko-socialnega sveta.

Komisija ugotavlja, da je predlagatelj vložil ogromno truda v pripravo obravnavanih dveh zakonov, da pa za posamezne rešitve, ki utegnejo najbolj prizadeti najnižje sloje prebivalstva ni izdelal potrebnih analiz in projekcij, na osnovi katerih bi bilo razvidno, ali so zapisane določbe ustrezne in ali jih bo možno brez kršitev doseženih pravic implementirati v prakso. Ob tem je najbolj problematično načelo subsidiarnosti, ki je zapisano v Predlogu Zakona o socialno varstvenih prejemkih in ki ga vsebujejo tudi nekateri drugi dokumenti (Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006-2010, Strategija razvoja Slovenije) in ki pomeni, da je za socialno varnost in svojo blaginjo ter blaginjo svoje družine odgovoren posameznik. S sprejemom in uveljavitvijo načela subsidiarnosti se poraja bojazen, da se socialna država umika iz sistema zagotavljanja socialnih pomoči. Istočasno se poraja dvom, da je zakon naravnan tako, da se bodo socialni transferji zmanjšali, ne pa da bodo pravičnejše porazdeljeni.

Komisija nadalje ugotavlja, da se ukinitve varstvenega dodatka in nekateri predlogi, ki razlašajo najrevnejši del prebivalstva, to je prejemnike dolgotrajne denarne socialne pomoči, ne sme realizirati, saj bi to pomenilo drastično osiromašenje že tako revnih slojev prebivalstva. Varstveni dodatek k pokojnini je element solidarnosti v pokojninskem sistemu, ki preprečuje revščino upokojencev, ki nimajo pokojninske dobe 40 let (moški) oziroma 38 let (ženske). Po podatkih SPIZ je varstveni dodatek k pokojnini v letu 2009 prejelo 13.803 prejemnikov starostne pokojnine, 14.590 prejemnikov invalidske pokojnine in 18.063 prejemnikov vdovske oziroma družinske pokojnine.

Komisija opozarja, da bo v praksi težko uresničiti sicer pozitiven izhodiščni koncept predloga zakona za zagotovitev enotnega vstopa v sistem socialnih pomoči, ki jih bo prejemal upravičenec. Zato komisija meni, da bi predlagatelj ob sprejemanju zakona moral predstaviti določene simulacije o izvedbi predlaganih rešitev, oziroma predstaviti metodologijo, na podlagi katere so oblikovani kriteriji za predlagane rešitve v novem zakonu. Obstaja namreč velika verjetnost, da so kriteriji postavljeni tako, da bo prevelik del sedanjih upravičencev izključen (kot se je zgodilo pri državnih štipendijah, ko so predvidena sredstva že sedaj – kljub zvišanju cenzusa – ostala neizkoriščena).

Predloga zakonov spreminjata del socialnih transferjev s tem, da ne opredeljujeta načina določanja socialnovarstvenih prejemkov. Pri tem je vprašljiva in nezadostno pojasnjena določitev vrednosti minimalnega dohodka v višini 288,81 EUR, kar sicer predstavlja 75% minimalnega dohodka v višini 385,08, kot ga je ugotovil Institut za ekonomske raziskave. Z novima zakonoma se bo tako znižal življenjski standard 85.000 oseb s tem, da se bo število otroških dodatkov znižalo iz 385.404 na 312.273 prejemnikov, obseg državnih pokojnin se bo zmanjšal iz 16.327 na 500 prejemnikov, varstveni dodatek iz 46.427 na 0 prejemnikov (prejemniki denarne socialne pomoči bodo porasli iz 88.039 na 130.906 in prejemniki državne štipendije iz 39.221 na 47.000).

Komisija izraža dvom v implementacijo obeh zakonov, saj za to ni opredeljenih načinov in poti, kdo in v kakšnem času naj zagotovi potrebne evidence in baze podatkov (v enoten sistem je potrebno povezati približno 48 različnih baz podatkov) ter pravilno ovrednotiti premoženje in dohodke. V predlogu obeh zakonov so postopki preverjanja premoženja in dohodkov zelo nejasni in administrativno zelo zahtevni. (Začasno denarno socialno pomoč zaradi potrebnih podatkov o premoženju sploh ne bo možno izplačati). Centri za socialno delo v tako kratkem času (januar 2011) ne bodo sposobni realizirati določb iz predlaganih dveh zakonov. Da ne bi

spreminjali novega zakona, še preden bo stopil v veljavo, bi bilo treba opredeliti prehodno obdobje, saj so predvidene številne nove, poenotene evidence, ki naj bi bile dostopne centrom iz različnih elektronskih baz.

Komisija je skeptična do trditve, da ne bo prihajalo do zlorab, oziroma neupravičenega kopičenja socialnih pravic v posameznih primerih zaradi pomanjkljivosti, oziroma napak pri ugotavljanju materialnega položaja upravičenca, od česar bo odvisno tako število socialnih pravic kot odmera višine posamezne pravice. Doslej ni bil predviden nadzor pri ugotavljanju skladnosti med administrativnimi podatki in dejanskim stanjem. Predlagateljeva trditev, da bo osnovo za ugotavljanje premoženjskega stanja družine, oziroma posameznika črpal iz podatkov davčne uprave, je vprašljiva, ker tudi doslej ti podatki v večini primerov niso prikazovali dejanskega premoženjskega stanja posameznika, predvsem pa je bil ta nadzor že do sedaj – pri neprimerno manjšem obsegu pristojnosti in nalog – neučinkovit in dolgotrajen. Potrebno je poudariti, da je večina oseb, ki jih zakona zadevata, potrebna pomoči in da ne goljufa. Upoštevati je potrebno tudi dejstvo, da bi se v Sloveniji že srečevali z lakoto, v kolikor humanitarne organizacije, kot so Rdeči križ, Karitas in druge, ne bi zagotavljale življenjskih potrebščin najbolj obubožanemu delu prebivalstva. Komisija ob tem poudarja, da bi bilo treba vzpostaviti nadzor nad izvedbo rešitev iz novega zakona ter okrepiti inšpekcijske službe s teh področij, saj se je treba zavedati "sive ekonomije", oziroma prikritih dohodkov in premoženja iz neprijavljenih dejavnosti posameznikov oziroma sorodnikov.

Komisija opozarja na 28. člen Konvencije o pravicah invalidov, ki zagotavlja invalidom socialno varnost in določa, da invalidnost že sama po sebi prinaša višje življenjske stroške, zato je potrebno črtati 20. in 21. točko 12. člena Predloga Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Invalidi morajo že po obstoječih zakonskih predpisih, ko imajo urejene prejemke iz različnih naslovov invalidnosti doplačevati za adaptacijo stanovanja, medicinsko-ortopedske pripomočke in drugo, zato ni dopusten nikakršen poseg v nižanje doseženih pravic in odmere višin posameznih pravic za invalide.

Ponovno je potrebno proučiti rešitev v 5. in 6. členu predloga zakona, ki pomeni poseg države v avtonomnost lokalne samouprave, na primer pri znižanju plačil za programe vrtcev. Bistveno premalo je tudi stopenj v lestvicah, saj izgubijo pravico do socialne pomoči tako ljudje, ki za malo presegajo prag revščine, kot najbogatejši z desetkrat večjimi dohodki. Vprašljivo je ohranjanje sedanje prakse, ko so občine le prehoden člen, saj ne odločajo ne o kriterijih ne o sredstvih (to je v pristojnosti države), pač pa le delijo, kar in kolikor določijo drugi.

Komisija tudi opozarja, da se s tako postavljenim sistemom država odreka pomembnim vzvodom samostojne politike na posameznih področjih, saj uvaja enotne kriterije tako pri pomočeh, s katerimi naj bi spodbujali npr. večje število otrok, kot pri dodeljevanju pomoči upokojujencem, dodatkom za pomočnika itd.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Boris Šuštaršič.

Predsednik
Boris Šuštaršič, l.r.

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o javnih zbiranjih (ZJZ-D)** - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 63. seji 15. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o javnih zbiranjih (ZJZ-D) skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Bojanom Kontičem.

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija je Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o javnih zbiranjih obravnavala v odsotnosti predlagatelja.

Predstavnik Ministrstva za notranje zadeve je povedal, da podpirajo predlagano rešitev.

Člani komisije so soglašali, da se organizacijo javnih shodov razbremeni potrebe po soglasju lastnika, kadar gre za javno dostopno zemljišče in shod ne omejuje normalnega poteka dejavnosti, ki se na takšnem zemljišču dogajajo oziroma zemljišča ne poškoduje, kar predvideva predlog spremembe 14. člena Zakona o javnih zbiranjih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik.

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj o **Predlogu zakona o rudarstvu (ZRud-1)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 51. seji 21. 6. 2010 *kot zainteresirana komisija* obravnavala Predlog zakona o rudarstvu, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija pozitivno ocenjuje predlagano rešitev o finančni odgovornosti nosilcev rudarske pravice za izkoriščenje mineralnih surovin, ki bodo morali zagotavljati in vplačevati rezervirana sredstva za sanacijo okolja po opustitvi izkoriščanja v Eko sklad, saj danes občine, kljub v Zakonu o varstvu okolja opredeljenemu načelu odgovornosti povzročitelja in načelu plačila za obremenitve, namenjajo velik obseg proračunskih sredstev za sanacijo degradiranega prostora.

Ne glede na dodatno obrazložitev predstavnikov predlagatelja v zvezi z razglasitvijo določenega zemljišča za rudarski prostor v javno korist se komisija strinja z opozorilom Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, da predlagane rešitve v 35., 39., 62. in 63. členu pomenijo nedopusten poseg v avtonomijo samoupravnih lokalnih skupnosti, ki so pristojne za določanje rabe prostora. Če občina ne izda oziroma zavrne izdajo potrdila, da je raba prostora zemljišča v skladu z

njenimi prostorskimi akti, to ne more predstavljati takega razloga, da bi se začel postopek, v katerem bi se določeno zemljišče, v katerem se nahajajo za državo strateške mineralne surovine, razglasilo za rudarski prostor v javnem interesu.

Komisija opozarja, da so sedanji prihodki občin iz naslova pripadajočega obsega rudarske koncesnine nesorazmerni glede na nastalo škodo na lokalni (cestni) infrastrukturi, ki je posledica izkoriščanja. Čeprav se po besedah predlagatelja predvideva, da bodo rudarske koncesnine višje, komisija meni, da bi moral zakon v delu, ki določa izračunavanje rudarske koncesnine (53. člen) določiti, da se kot merilo za določitev osnove za izračun rudarske koncesnine upošteva tudi obseg obremenitve (lokalne) javne infrastrukture zaradi izkoriščanja.

V povezavi z 59. členom predloga zakona, ki določa primere odvzema rudarske pravice za izkoriščanje, komisija predlaga, da se preuči vprašanje odvzema te pravice tudi v primeru negativnega vpliva izkoriščanja mineralne surovine na okolje (npr. vpliv na vodni vir). Komisija kot primer navaja odkritje vodnega vira za območje Bele krajine v času izkoriščanja mineralnih surovin (kamnolomi), vendar pa niti veljavna zakonodaja niti predlog zakona ne dopušča možnosti odvzema rudarske pravice in prenehanje izkoriščanja mineralne surovine na območju odkritega novega vodnega vira. Komisija meni, da bi morali pred ekonomske interese, ki izhajajo iz pridobljene rudarske pravice, postaviti ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja, ki pomeni tudi varstvo razpoložljivih vodnih virov.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu za sprejem avtentične razlage prvega odstavka 16. a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 - uradno prečiščeno besedilo UPB2)

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 31. seji 22. 6. 2010 obravnavala predlog za sprejem avtentične razlage prvega odstavka 16. a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 - uradno prečiščeno besedilo UPB2), ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Milan Gumzar).

Komisija predlog podpira.

Predlagatelj Milan Gumzar je uvodoma poudaril razloge za avtentično razlago saj v postopku izvajanja določil prvega odstavka 16.a. člena tega zakona o neodplačnem prenosu zemljišč v last občin v praksi prihaja do problema zaradi nedorečenosti termina "nameniti" in različnega tolmačenja le tega s strani upravičencev na eni strani in Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije na drugi strani. Problem je širše narave, saj predstavlja oviro za vrnitev zemljišč vsaj petnajstim slovenskim občinam, ki so spremembe in dopolnitve prostorskih

sestavin planskih aktov sprejele pravočasno, vendar so bili objavljeni v uradnih glasilih tako, da je vakacijski rok zapadel po presečnem datumu iz prvega odstavka 16.a člena zakona.

Zato skupina poslancev predlaga da se predlog besedila avtentične razlage določbe prvega odstavka 16.a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije glasi:

"Določbo prvega odstavka 16. a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 - uradno prečiščeno besedilo UPB2) je treba razumeti tako, se na neodplačen način prenesejo v last občine tista zemljišča, za katera je občina do 20. julija 2004 na občinskem svetu sprejela ustrezne spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin občinskih planov, s katerimi je ta zemljišča namenila za graditev objektov."

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je poudaril, da Vlada Republike Slovenije še ni sprejela mnenja k predlogu, saj je predlog v medresorskem usklajevanju, preučuje pa ga tudi Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo. Prevladuje pa začasno mnenje, da je zakon dovolj jasen in avtentična razlaga ni potrebna.

V razpravi so člani komisije opozorili, da je Državni svet Republike Slovenije sprejemu tega zakona nasprotoval, zato je vložil in predlaga svojega; nenavadno pa je, da kmalu po sprejemu zakona predlagatelj zakona prihaja s predlogom avtentične razlage. Predlog avtentične razlage ima podporo v zakonskem besedilu, zato naj velja določilo enakopravno za vse.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o detektivski dejavnosti (ZDD-E) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev se je na 64. seji 22. 6. 2010 seznanila z Mnenjem o Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o detektivski dejavnosti (ZDD-E) Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora Republike Slovenije.

Komisija predlaga, da matično delovno telo v nadaljnji obravnavi upošteva naslednji konkretni pripombi:

K naslovu "Končna določba":

Pred 2. členom se naslov poglavja "Končna določba" spremeni tako, da se glasi:

"Prehodna in končna določba".

OBRAZLOŽITEV:

Pripomba je nomotehnične narave. Predlogu zakona se poleg končne določbe doda prehodna določba, zato se naslov poglavja spreminja.

Novi 2.a člen:

"Postopki obravnave prošelj za izdajo licence za opravljanje detektivske dejavnosti, o katerih do uveljavitve tega zakona še ni odločeno, se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona."

OBRAZLOŽITEV:

Amandma sledi mnenju Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Nanaša se na morebitne že začete postopke po noveli Zakona o detektivski dejavnosti (ZDD-D), glede katerih v času uveljavitve tega zakona še ni bilo odločeno. V sedaj veljavnem zakonu za izdajo licence za opravljanje detektivske dejavnosti ni pogoja, da prosilec aktivno obvlada slovenski jezik, kar po mnenju predlagatelja nasprotuje javni koristi. Za opravljanje detektivske dejavnosti, ki v veliki meri lahko posega v zasebnost posameznika, je nujno potrebno, da oseba, ki opravlja to dejavnost, aktivno obvlada slovenski jezik in na ta način nudi potrošniku možnost, da z njim posluje v slovenskem jeziku, ki je uradni jezik na območju Republike Slovenije. Novela dodaja nov pogoj in s tem zastruje kriterije za pridobitev licence, pri tem pa ne posega v pridobljene pravice posameznikov, ki so lahko na podlagi veljavne zakonodaje že pridobili licenco za opravljanje detektivske dejavnosti. Učinek novele za prošnje za izdajo licence za opravljanje detektivske dejavnosti, za katere postopki še niso zaključeni, pa zahteva in opravičuje zagotovitev javne koristi, ki terja, da zaupanja vredne osebe, ki želijo opravljati detektivsko dejavnost na območju Republike Slovenije poslujejo v slovenščini. Primerljivo enaka zahteva za aktivno obvladanje slovenskega jezika velja na primer tudi za odvetniški poklic. Slovenski jezik kot uradni jezik Evropske unije že sam po sebi predstavlja javno korist, ki jo je potrebno z veliko preudarnostjo zaščititi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Rdečem križu Slovenije (ZRKS-A) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 64. seji 22. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Rdečem križu Slovenije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Člani komisije so bili seznanjeni s pisnim stališčem Skupnosti občin Slovenije k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o rdečem križu Slovenije.

Predstavnik predlagatelja je v uvodu poudaril, da je sprejemanje programov in realiziranje v preteklih letih potekalo na ustaljen način, ki je utečen in deluje. Cilj predloga zakona je urediti pregledno in učinkovito sofinanciranje dejavnosti in programov RKS, zlasti na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, na zdravstvenem in socialnem, humanitarnem ter dobrodelnem področju, ki jih izvajajo območne organizacije RKS, s strani lokalnih skupnosti oziroma občin na podlagi vsakoletnih programov.

Predlog zakona določa, da lokalne skupnosti sofinancirajo programe in dejavnosti RKS na podlagi letnih programov in v skladu z načeli, ki so predpisana za porabo javnih sredstev. Prejemniki teh sredstev, območne organizacije pa so dolžne skrbeti za izvedbo programov in ustrezno poročanje pristojnim organom lokalne skupnosti. Odnos med lokalnimi skupnostmi in območnimi organizacijami se ureja pogodbeno.

Predstavnik Rdečega križa Slovenije je predstavil delovanje Rdečega križa in poudaril številne uspešno izpeljane dejavnosti med katerimi sta tudi akcija "Lepo je deliti" in "Peljimo jih na morje". V sistem dejavnosti je združenih 57 območnih organizacij. Humanitarne organizacije izvajajo programe na podlagi javnih pooblastil. Financiranje se zagotavlja iz proračuna, del sredstev prispevajo občine in dobrodelnih akcij. Pomembno je, da državljani uživajo zaupanje Rdečega križa Slovenije. Dejavnost temelji na prostovoljstvu. Prostovoljstvo je vrednota in se odraža v številnih izpeljanih humanitarnih akcijah. Razlike v zagotavljanju določenih programov po občinah obstajajo. Pregledno in učinkovito financiranje je prvi korak v smeri zastavljenega cilja.

V razpravi sta predstavnika Ministrstva za obrambo in Rdečega križa Slovenije z odgovori na vprašanja še dodatno obrazložila predlog.

Komisija poudarja pomen Rdečega križa Slovenije kot nacionalne organizacije oziroma kot zveze območnih združenj pri izvrševanju javnih pooblastil, ki deluje v 12 regijah, 56 območnih združenjih in 914 krajevnih organizacijah; in dejavnost, ki je prostovoljna, neodvisna, nepridobitna, nevladna. Humanitarna organizacija deluje v skladu z Zakonom o rdečem križu.

Naloge, ki jih opravlja RKS so v Zakonu o Rdečem križu Slovenije natančno določene, manj natančno pa so po mnenju predlagatelja konkretizirane naloge na humanitarnem področju, na področju socialnega varstva in različne karitativne dejavnosti in programi, ki se običajno prilagajajo potrebam, razmeram in možnostim v posameznih območjih zlasti v okviru lokalnih skupnosti.

Po zagotovilih predlagatelja je predlog zakona usklajen z določbami Resolucije o nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v letih 2009 do 2015 (Ur.l. RS št. 57/2009 z dne, 24.7.2009), ki v poglavju 9.2. določa zagotavljanje finančnih in drugih sredstev po letih od 2009 do 2015.

Veljavne določbe 27. člena določajo, da Republika Slovenija iz svojega proračuna zagotavlja sredstva za naloge, ki jih RKS opravlja kot javno pooblastilo. Občina lahko zagotavlja sredstva za tiste dejavnosti lokalnih organizacij RKS, ki jih ne zagotavlja Republika Slovenija. Doslej so občine za območna združenja RKS po podatkih iz 2008 prispevale okoli 1.524.000 evrov, tudi v letu 2009 se delež občin ni bistveno spremenil. Komisija opozarja, da naj bi po predlogu glede na ustaljeno prakso, delež občin znašal skupno okoli 2.780.455 evrov letno.

Komisija opozarja, da ni zagotovil iz predvidevanj predloga zakona, da bodo sredstva, ki jih bodo občine zagotavljale na navedenem področju po letu 2010 začele izenačevati med občinami in naj bi se povečala predvidoma v pri tistih občinah, ki doslej programov območnih RKS niso financirale.

Na območju Republike Slovenije deluje mreža dejavnosti Rdečega križa Slovenije v 12 regijah, 56 območnih združenjih in 914 krajevnih organizacijah RKS na eni strani na drugi strani izvaja svoje programe 210 občin. Navedeni podatki kažejo razvejanost organizacije dejavnosti RKS, ki pa se ne pokrivajo s številom obstoječih občin. Občine so vezane na sprejem proračuna in ni vnaprejšnjih zagotovil, da bodo zagotovile sredstva npr. za izvedbo programa RKS.

Člani komisije so v razpravi opozorili na stališča Skupnosti občin Slovenije k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Rdečem križu Slovenije in menili, da bi kazalo ponovno pretehtati predlagane rešitve 2. člena predloga. "V predlogu zakona so občine tako ponovno tiste, ki morajo zagotoviti določena sredstva. Ob tem država dodatnih finančnih sredstev v smislu dviga primerne porabe občinam ni zagotovila", opozarja Skupnost občin Slovenije. Zaradi navedenega bi kazalo podrobneje opredeliti vsebino predlaganih rešitev.

Razlike v zagotavljanju sredstev in izvedbi programov so po občinah vedno obstajale. V prihodnje bi kazalo okrepiti komunikacijo z župani, da bi bili programi območnega združenja RKS pripravljeni in financirani v dogovoru z več občinami. Za nemoteno izvajanje letnih programov naj bi bile na občinski ravni sklenjene ustrezne neposredne pogodbe in uveljavljen nadzor nad izvajanjem, tako kot je predpisan za javna sredstva.

V zvezi z zagotavljanjem in gospodarni ravnanjem z javnimi sredstvi je bilo opozorjeno na izvajanje javnih razpisov za izvedbo določenih programov. Pod enakimi kriteriji lahko torej nekatere programe izvajajo izbrane organizacije kot npr. Karitas in druge. Viri financiranja naj bodo stabilni in zagotovljeni mehanizmi za razdeljevanje sredstev in zagotovljena kontrola nad gospodarno rabo.

Komisija podpira ureditev varstva znaka in imena Rdečega križa ter Rdečega polmeseca in urejanje varstva znaka in imena Rdeči kristal, ki je bil uveljavljen z dopolnilnim protokolom k Ženevskim konvencijam 2005.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik.

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-2) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 29. seji 23. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o Radioteleviziji Slovenija, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Predlog zakona ohranja osnovno organizacijsko strukturo, ki jo spreminja po vsebini in pristojnostih v skladu s predlogi in zahtevami pravnega reda EU, obstoječo dobro prakso v Republiki Sloveniji in državah EU in izkušnjami subjektov, ki zagotavljajo izvajanje javne službe, da zagotovi optimalno delovanje organizacije v vsebinskem in poslovnem delu. Zakon ne spreminja rešitev, ki so bile uvedene v zakon do sedaj in ki so bile v praksi uspešne.

Cilj predloga zakona so zagotoviti vsebinsko in poslovno izboljšanje izpolnjevanja namena, zaradi katerega je javna radiotelevizija ustanovljena, vnos pravil enotnega pravnega prostora EU in sodišč EU, dopolnitev zakonskih rešitev, neusklajenih s pravom EU, in prenos zahtev v notranji pravni red. Predlog uvaja institute, kot so način imenovanja predstavnikov upravičencev v organe, kriterije za določanje višine prispevka, večjo neodvisnost zaposlenih od plačnega sistema javnega sektorja in kriterije za zagotovitev večje avtonomnosti in neodvisnosti javne radiotelevizije.

Poglavitne rešitve temeljijo na načelih institucionalne avtonomnosti in uredniške ter finančne neodvisnosti (večja avtonomija javnega servisa v odnosu do centrov politične in kapitalske moči na področju informiranja in ustvarjanja programskih vsebin), gospodarnosti in tehnološke odličnosti (večja učinkovitost poslovanja, usmerjena v večjo kakovost programov in hitrejšo uvajanje novih tehnologij in storitev ter večjo dostopnost vsebin za posamezne ciljne skupine), finančne preglednosti (dopolnitev zakonskih rešitev, ki niso usklajene s pravom EU, in prenos zahtev v notranji pravni red s poudarkom na preglednosti delovanja javne radiotelevizije in preprečevanja podeljevanja nedovoljenih državnih pomoči).

Predlog zakona prinaša naslednje spremembe: statusno preobrazbo javnega zavoda v osebo javnega prava posebnega nacionalnega in kulturnega pomena; povečuje se jasnost pristojnosti, odgovornosti in učinkovitosti. Nova statusna rešitev omogoča prenos premoženja v last RTV, njegovo lažje upravljanje, pod določenimi pogoji omejeno s soglasjem Vlade RS; število članov Sveta RTVS se z 29 članov zmanjšuje na 15, in sicer: dva imenuje predsednik Republike Slovenije (enega na predlog narodnih skupnosti v Sloveniji, enega na predlog registriranih verskih skupnosti); Državni zbor imenuje pet članov (prek javnega razpisa iz organizacij civilne družbe; prej jih je imenoval 21); po enega SAZU, Nacionalni svet za kulturo Republike Slovenije, Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij, Zveza društvenih organizacij Slovenije, Rektorska konferenca Republike Slovenije; tri člane izvolijo izmed sebe zaposleni v RTV Slovenija na neposrednih volitvah (zastopane so informativna dejavnost, kulturno umetniška dejavnost in tehnika); število članov Nadzornega sveta se zmanjša z 11 na sedem (Državni zbor imenuje tri člane, najmanj enega na predlog opozicije, dva člana imenuje Svet, po enega Vlada in Svet delavcev RTVS); upravo RTVS sestavlja pet članov, Svet RTVS na predlog Nadzornega sveta imenuje generalnega direktorja, ostale člane uprave pa na predlog generalnega direktorja; uslužbenci RTVS ne bodo več javni uslužbenci in RTV prispevek se letno spreminja v skladu indeksom rasti cen.

Komisija je v razpravi opozorila na določena vprašanja in dileme ter nedorečenosti, ki temeljijo na spremembi statusa zavoda, na razmerju med dejavnostmi in vsebinami zavoda javnega ter med dejavnostmi in vsebinami zavoda tržnega značaja, statusa in pravic zaposlenih ter vpliva politike na izbiro urednikov in svobode pri določanju in vodenju njihove programske-uredniške politike ter pomena nacionalne RTV za nacionalno identiteto.

Komisija ugotavlja, da je sedanji Zakon o RTV treba popraviti oziroma dograditi. Predlog novega zakona pa bolj opisuje tendence zakona kot pa jih določneje definira, zato so možnosti "sivih

con", saj iz predloga zakona ni povsem jasno, kako se bo upravni organ odzval na povezovanje in upravljanje dejavnosti, ki zagotavljajo status zavoda kot posebnega nacionalnega in kulturnega pomena in tržne dejavnosti. Komisija je opozorila, da ni enoznačne in splošne formule za umeščanja nacionalne RTV v državah, saj je njen status zelo povezan z odzivnostjo okolja oziroma javnosti, kateremu je njen radijski in televizijski program namenjen. Zato je stališče komisije, da bi bilo treba pred spremembami zakona narediti celostno interdisciplinarno raziskavo, ki bi to odzivno okolje analizirala ekonomsko, sociološko, antropološko, politološko itd. Tak celostni pristop bi trdneje opredelil pogoje, kriterije in standarde, po katerih bi zakon prinesel bolj ustrezne in kakovostne rešitve.

Komisija je zato predlagan status "dvoživke" ocenila za problematičnega, ker to pomeni, da bi se v istih programih izmenjavale nekomercialne ("javne") in komercialne ("tržne") vsebine (oddaje), kar bo povzročalo nelojalno konkurenco znotraj same hiše. Nekomercialni programi (kulturni, izobraževalni, znanstveni ipd.) se bodo morali umikati komercialnim v manj privlačne termine (popoldan in pozno zvečer, kar se dogaja že sedaj). Posledično bo konkurenčnost povzročila sistemski konflikt tudi med zaposlenimi, saj bo sodelovanje pri nastajanju komercialnega programa privlačnejše (npr. popularnost, materialne koristi ipd.). Komisija se zaveda, da komercialni oziroma tržni program obstaja na RTV že sedaj, in opozarja, da že izriva nekomercialne vsebine. Novi zakon pa bo to povsem legitimiral in legaliziral. Prišlo bo tudi do prelivanja sredstev iz naročnine v tržni del, saj bo šlo za iste prostore, isto tehniko in v veliki meri iste ljudi.

Komisija je poudarila, da v predlogu zakona manjkajo definicije določenih pojmov, zlasti pri opredelitvi statusa zavoda, ki bo imel najpomembnejše posledice pri njegovem delovanju. Glede na to, da 2. člen navaja, da je "RTV Slovenija samostojna pravna oseba javnega prava posebnega kulturnega in nacionalnega pomena", kot kaj bo RTV vpisana v sodni register, kot gospodarska družba, ali kot javni zavod. V 7. členu predlog omenja 90-odstotno ozemeljsko pokritost z nacionalnim televizijskim in radijskim programom. Komisija opozarja, da bi moral biti cilj zakona 100 odstotna pokritost, še zlasti, ker zakon sam precejšnjo pozornost namenja tudi tehnološkemu razvoju. V 16. členu predlog govori o dejavnosti, ki ni javna služba in ki jo lahko opravlja RTV Slovenija ali pravna oseba, ki jo ustanovi RTV Slovenija. Komisija je pri tem izpostavila dilemo o odgovornosti za delovanje te pravne osebe, ki se bo ukvarjala s tržno dejavnostjo, kdo bo njen lastnik in kako bo to vplivalo na razmerje do dejavnosti javnega interesa v okviru javne službe oziroma ali ne bo povzročilo dodatnega konflikta zaradi konkurenčnosti znotraj iste hiše.

17. člen določa sestavo in vlogo Sveta, pri čemer je komisija predlagala, da naj bo Svet vendarle neodvisen od politike. Imenovanje članov s strani Državnega zbora bo nadaljevalo tradicijo političnega vpliva na delovanje in programsko ustvarjanje RTV ne glede na dobronamernost samega postopka izbire in imenovanja, saj je po svojem izvoru in položaju Državni zbor najbolj politično telo. In še, kako bo lahko politično telo presoјalo strokovno usposobljenost kandidatov. Komisija zato predlaga, da naj zakon določi, kateri subjekti bodo zastopani v Svetu in ti subjekti naj sami imenujejo svoje predstavnike. Svet naj vključuje tudi skupnega predstavnika tako imenovane žive kulture (društev pisateljev, dramskih in filmskih umetnikov-ustvarjalcev) oziroma mora izboljšati sorazmerno zastopstvo različnih subjektov, ki so ustvarjalni in vsebinski ter kritični dejavniki opredeljevanja nacionalne identitete. Državni zbor kot formalni prostor imenovanja oziroma volitev ni potreben, saj vpliva na selekcijo na podlagi političnih kriterijev.

Predlog bi moral še posebej poudariti ustvarjanje znanstvenih vsebin, otroških in mladinskih programov, posebno pozornost mora zakon nameniti obstoju in ustvarjanju slovenske radijske in televizijske avdiovizualne produkcije (TV film, radijska igra, radijska pravlјica, kritika s področja

različnih umetnosti), saj je RTV edina hiša, ki je bila ustanovljena za to, da neguje in vzpodbuja slovensko ustvarjalnost na področju avdiovizualne umetnosti. Predlog mora tudi glasbeno in koncertno dejavnost opredeliti kot javno službo oziroma kot dejavnost javnega pomena. Predlog zakona odpira dilemo med pomenom kakovosti programskih vsebin in njihovo kvantiteto oziroma gledanostjo. Komisija posebej opozarja, da je RTV Slovenije osrednja kulturna ustanova v Sloveniji, in takšen vsebinski status mora ohraniti tudi v prihodnje.

Komisija tudi meni, da predlog zakona premalo določno opredeljuje odnos RTV do lokalnih programov, ki sodijo v sklop javnega interesa in dopolnjujejo vsebine nacionalnega interesa ter s tem programsko celoto.

Komisija je svoje stališče do statusa in pravic zaposlenih na RTV oprla zlasti na opozorila predstavnikov zaposlenih (sindikatoev in sveta delavcev RTV), ki so opozorili na ponovne spremembe njihovega statusa, ki so sicer z novo sistemsko plačno zakonodajo postali javni uslužbenci, s čimer se je njihov plačno-pravni položaj ustrezno izboljšal in postal preglednejši. S predlaganimi spremembami pa bodo prešli pod zavodsko kolektivno pogodbo, sklenjeno med upravo in reprezentativnimi sindikati. Komisija je poudarila, da mora jasnost prehodnih določb zakona omogočiti neboleč prehod v nov sistem oziroma omogočiti zaposlenim, da ohranijo pravice in odgovornosti v zvezi s svojim delovnopravnim statusom in ustrezne pogoje za strokovno izpopolnjevanje ter napredovanje.

Glede na to, da predlog zakona uvaja "odgovornost, transparentnost in učinkovitost", komisija meni, da mora zakon jasno določiti, kaj ali kdo bo določal kompetentnost pri doseganju omenjenih načel in kdo bo to nadziral ter korigiral. Komisija je kot ključno dilemo predloga zakona, ki po besedah predlagatelja uvaja nov model organiziranosti javnega zavoda kot "sui generis", izpostavila zlasti upravljavski odnos med javnim in tržnim znotraj istega zavoda.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije (ZSFCJA) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 29. seji 23. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Namen predloga zakona je spodbujanje ustvarjalnosti na filmskem in avdiovizualnem področju, ustvarjanje ustreznih pogojev za filmsko, avdiovizualno in kinematografsko dejavnost, razvoj in izobraževanje v zvezi s filmsko in avdiovizualno dejavnostjo ter izvajanje drugih dejavnosti, določenih z nacionalnim programom za kulturo.

Nov zakon spreminja pravno statusno obliko Filmskega sklada RS v javno agencijo. Agencija ima v okviru svojega namena in pristojnosti izobraževalno-razvojno in nadzorno funkcijo, predlagatelj pa želi s statusno spremembo uveljaviti depolitizacijo, finančno oziroma poslovno preglednost tudi v odnosu do sofinanciranja države v okviru uresničevanja javnega interesa nacionalne filmske produkcije. Novi zakon bo zagotovil nemoteno delovanje agencije, povečanje sredstev za sofinanciranje in delovanje agencije, izboljšanje gledanosti slovenskih del, ki nastanejo s sofinanciranjem agencije, uveljavljanje slovenskega jezika, povečanje prepoznavnosti slovenskih filmskih in avdiovizualnih del, razvoj slovenske kinematografije in večja promocija slovenskih filmov doma in v tujini.

Agencija bo omogočala izvajanje nacionalnega kulturnega programa na področju filmske in avdiovizualne dejavnosti, odločala o izbiri projektov s področja filmske in avdiovizualne dejavnosti, pospeševala tehnološki razvoj, sodelovala z interesnimi organizacijami s področja dela agencije in mednarodnimi filmskimi ustanovami, skrbela za promocijo in eksploatacijo filmskih projektov, spodbujala kadrovske razvoj za filmsko in avdiovizualno področje ter nadzirala izvajanje financiranja slovenske filmske produkcije izvenproračunskih financiranj v Republiki Sloveniji. To so RTV Slovenija in ostali izdajatelji televizijskih programov na seznamu nacionalnih multipleksov, ki oddajajo na celotnem ozemlju pokritosti multipleksa, ki bosta preko lastnih razpisov prispevala sredstva za izdelavo filmov neodvisnih producentov za javno, zlasti kinematografsko predvajanje. RTV Slovenija je tudi določeneje zavezana kvoti za sofinanciranje filmov neodvisnih producentov. Financiranje bo potekalo na način subvencij. Predlog zakona vključuje tudi status Filmskega studia Viba film.

Komisija je izpostavila ne povsem jasno zakonsko določeno vlogo agencije pri odkupu filmov iz filmskega arhivske in tekoče filmske produkcije, ki naj bi potekalo preko RTV Slovenije s tako imenovanim kulturnim evrom, ki skrbi za odkup vrhunske filmske produkcije, odkup tekoče filmske produkcije pa poteka z javnimi razpisi preko Ministrstva za kulturo.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališčem Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 31 - Zunanja, varnostna in obrambna politika za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 1129-V, EU E 53

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 11. izredni seji dne 23. 6. 2010 obravnavala Stališča Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 31 - Zunanja, varnostna in obrambna politika za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga stališča ne podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da ne podpira stališča Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 31 - Zunanja, varnostna in obrambna politika za Hrvaško. Komisija opozarja, da ni dan ustrezen poudarek nadzoru nad lahkim in osebnim orožjem ter nad sistemom opozarjanja na mine.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 5 - Javno naročanje za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 104-V, EU E 35/II

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 11. izredni seji dne 23. 6. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 5 - Javno naročanje za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija navedenega stališča ne podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da ne podpira Stališča Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 5 - Javno naročanje za Hrvaško. Komisija opozarja, da Slovenija ne uveljavlja CE certifikata pri nastopanju slovenskih gospodarskih subjektov na hrvaškem trgu.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 8 - Politika konkurence za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 1128-V, EU E 52

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 11. izredni seji 23. 6. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 8 - Politika konkurence za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija navedenega stališča ne podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da ne podpira Stališča Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 8 - Politika konkurence za Hrvaško.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 23 - Pravosodje in temeljne pravice za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 1126-V, EU E 51

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 11. izredni seji 23. 6. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 23 - Pravosodje in temeljne pravice za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija obravnavano stališča podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da podpira Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za odprtje poglavja 23 - Pravosodje in temeljne pravice za Hrvaško.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu (ZUS-1A) - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 65. seji 28. 6. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Predstavnica Ministrstva za pravosodje je poudarila, da predlagane rešitve izvršujejo odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-147/08-16 in Up-154/08-17 z dne 11.11.2009, ki je odločilo, da je določba četrtega odstavka 25. člena Zakona o upravnem sporu, ki se nanaša na stroške postopka, če sodišče postopek ustavi po tretjem ali četrtem odstavku 39. člena ZUS-1, v nekaterih primerih ustavitve v neskladju z ustavo. Ustavno sodišče je izpodbijano ureditev o stroških postopka presojalo z vidika načela enakosti pred zakonom ter ugotovilo, da zaradi različnih položajev, v katerih so lahko stranke upravnega spora, če sodišče postopek ustavi, ni razumnega razloga za enako ureditev stroškov postopka v vseh (različnih) primerih ustavitve postopka.

S predlogom zakona so predlagane tudi spremembe in dopolnitve določb, ki urejajo institut zastopnika javnega interesa. Predlog zakona določa, da je Državno pravobranilstvo RS zastopnik javnega interesa, upošteva dejstvo, da je ureditev zastopnika javnega interesa izjema od subjektivnega koncepta ureditve upravnega spora. Z določitvijo zastopnika javnega interesa v zakonu predložitev pooblastila za vložitev tožbe ne bo več potrebna, vlada pa bo lahko odredila, da mora Državno pravobranilstvo v posameznem primeru zaradi kršitve javnega interesa vložiti tožbo.

Poleg navedenega, predlog zakona zaradi varstva javnega interesa v upravnem sporu ureja tudi vprašanje dovoljenosti vložitve izrednega pravnega sredstva revizije in določa pravovarstveni interes, če gre za kršitev javnega interesa.

Komisija podpira rešitve, ki sledijo cilju predloga zakona - odpravi neskladnosti v delu določbe četrtega odstavka 25. člena ZUS-1 z drugim odstavkom 14. člena Ustave RS, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije, št. U-I-147/08-16 in Up-154/08-17 z dne 11.11.2009 in dograditev instituta zastopnika javnega interesa v upravnem sporu s ciljem učinkovitega delovanja v praksi.

Komisija na predlog ni imela pripomb.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Jože Mihelčič.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Letnemu poročilu Informacijskega pooblaščenca za leto 2009

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 65. seji 28. 6. 2010 obravnavala Letno poročilo Informacijskega pooblaščenca za leto 2009, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Informacijska pooblaščenka Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s poročilom in ga podpira.

Predstavnika Informacijske pooblaščenke Republike Slovenije sta poudarila, da se ljudje vse bolj zavedajo pomena pravice do dostopa informacije javnega značaja, ki je kot temeljna človekova pravica zagotovljena v 39. členu Ustave Republike Slovenije. To jasno odraža tudi povečan obseg izdanih odločb v letu 2009, ki je na področju dostopa do informacij javnega značaja izdal informacijski pooblaščenec (leta 2008 je izdal 129 odločb, leta 2009 pa 161).

V preteklem letu je poraslo število pritožb zoper molk organa (leta 2008 jih je bilo 259, lani 302) in zahteve za različna pojasnila (leta 2008 jih je bilo 102, lani jih je prispelo 328). Informacijski pooblaščenec ocenjuje, da so tako organi zavezanci kot tudi prosilci bolje seznanjeni z načini dostopa do informacij javnega značaja, zavezanci pa bistveno več informacij posredujejo na svetovni splet.

Na področju varstva osebnih podatkov v inšpekcijskih zadevah in zahtevah za mnenja se informacijski pooblaščenec srečuje z vse kompleksnejšimi in zahtevnejšimi izzivi vrsta informacijske zasebnosti. Kršitve in nepravilnosti na področju varstva osebnih podatkov so bile podobne kot v preteklem letu (globa dvema zavarovalnicama v višini 102.000 evrov zaradi posredovanja podatkov o 2382 nekdanjih zavarovancev z namenom trženja). Informacijski pooblaščenec je v preteklem letu opravil tudi preko 100 ogledov inšpekcijskih nadzorov. Precej pozornosti je informacijski pooblaščenec namenil preventivnemu delovanju. Pripravil je tudi predlog sprememb in dopolnitev zakona in ga posredoval Ministrstvu za pravosodje v nadaljnjo obravnavo.

Vse leto pa je bilo poskrbljeno za javnost delovanja in rednimi stiki z mediji. Aktivnosti Informacijskega pooblaščenca so bile usmerjene tako znotraj Slovenije kot v mednarodnem merilu.

Z odgovori na zastavljena vprašanja v razpravi sta predstavnika Informacijskega pooblaščenca še dodatno izčrpno obrazložila poročilo.

Po razpravi je komisija sprejela še naslednja sklepa:

Komisija za državno ureditev je opozorila, da se sicer ustavno zagotovljena pravica do dostopa do informacij javnega značaja v določenih primerih izkorišča in v nekaterih primerih predstavlja obremenitev za javne uslužbence in organe. Za nekatere lokalne skupnosti zagotavljanje teh del predstavlja kadrovske in finančne obremenitve. Morebiti bi bilo razumno in potrebno dopustiti zaračunavanje določenih stroškov. Komisija predlaga, da se razmisli o morebitni možnosti uvedbe upravne takse.

Komisija za državno ureditev predlaga da pristojna komisija Državnega zbora ponovno pretehta predlog sprememb in ohrani sedaj veljavno določbo 23. a člena Zakona o ustnem sodišču, ki določa da z zahtevo lahko začne postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali

splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil: - informacijski pooblaščenec, če nastane vprašanje ustavnosti ali zakonitosti v zvezi s postopkom, katerega vodi. Komisija soglaša, da morebiten odvzem možnosti dostopa Informacijskega pooblaščenca do Ustavnega sodišča ni utemeljen.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Pobudi Civilne iniciative Braslovče za vmesno evalvacijo postopka umeščanja severnega dela odseka tretje razvojne osi med Velenjem in avtocesto A1**

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 52. seji 30. 6. 2010 obravnavala Pobudo Civilne iniciative Braslovče za vmesno evalvacijo postopka umeščanja severnega dela odseka tretje razvojne osi med Velenjem in avtocesto A1.

Predstavniki Civilne iniciative Braslovče so ob predstavitvi pobude za vmesno evalvacijo postopka umeščanja severnega dela tretje razvojne osi poudarili, da že tri leta opozarjajo Ministrstvo za okolje in prostor na neustrezno umestitev hitre ceste Velenje - Šentrupert (varianta F2). Po njihovem mnenju varianta F2 ni ustrezna iz regionalnega vidika (ne povezuje regionalnih središč), prometnega vidika (med vsemi variantami je prav F2 prometno najmanj učinkovita in ne rešuje prometne obremenjenosti na relaciji med Velenjem in Celjem, na drugi strani pa bo po mnenju nekaterih strokovnjakov treba cesto Velenje - Arja vas v naslednjih 15 letih nadgraditi v štiripasovnico), ekonomskega vidika (F2 je zaradi gradnje treh predorov na geološko zahtevnem terenu dražja za 144 mio evrov od variante F6, ki povezuje Velenje z Celjem preko Arje vasi in jo zagovarjajo) in trajnostnega vidika (trasa poteka preko kmetijskih zemljišč 1. kategorije). Njihov očitek je, da študija podjetja Urbis o izboru najboljše variante ni strokovna in temelji na neustrezni metodi vrednotenja variantnih rešitev, katere rezultat je izbira najustreznejše variantne rešitve Velenje - Šentrupert, ki je v primerjavi z varianto F6 (Velenje - Arja vas) bistveno bolj oddaljena od Celja kot tretjega največjega suburbanega območja v Sloveniji. Njihovo vrednotenje variant F2 in F6 je s prostorskega, funkcionalnega, prometno - ekonomskega in varstvenega vidika objektivnejše. Z varstvenega oziroma trajnostnega vidika je nedopustno, da bi z gradnjo variante F2 uničili 100 ha prvovrstnih kmetijskih zemljišč za pridelavo hmelja, ki po mnenju strokovnjakov Kmetijskega inštituta Slovenije sodijo med 5 % najboljših kmetijskih zemljišč v Sloveniji. Gozdovi pokrivajo cca 60% slovenskega ozemlja, mi pa načrtujemo traso od Velenja do Šentruperta ob robu gozdov in preko najboljših kmetijskih zemljišč, ob tem pa pozabljamo na vedno nižjo samooskrbo s hrano (padla pod 50%). Civilna iniciativa Braslovče predlaga varianto F6 s priključkom na avtocesto pri Arji vasi, saj bi s to traso povezali dve regionalni središči, je cenejša, s trajnostnega vidika primernejša in jo zaradi prometa tudi potrebujemo.

Po njihovem mnenju z vidika prometne učinkovitosti ni nobene vsebinske razlike med variantno rešitvijo F 2 in optimizirano varianto F2-2 (poteka ob železnici).

Župan Občine Braslovče je poudaril, da se Občinski svet Občine Braslovče pridružuje argumentom Civilne iniciative Braslovče in ne podpira variante F2 in pričakuje, da bodo pripravljavci državnega prostorskega načrta v izogib kasnejšim zapletom poiskali ustrežnejšo rešitev. Ministrstvo za okolje in prostor pripravlja optimizirano varianto F2-2, vendar ostaja vprašanje vrednotenja variantnih rešitev odprto.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, DDC, Ministrstva za promet in DARS so pojasnili, da se je pripravljavec državnega prostorskega načrta za gradnjo državne ceste med avstrijsko in hrvaško mejo zaradi pomembnosti te prometne povezave odločil za poseben postopek, v katerega je vključil javnost že na začetku, čeprav Zakon o prostorskem načrtovanju tega ne predvideva. Leta 2006 je podjetje Omega Consult d.o.o. pripravilo študijo variant s prostorskega, gradbeno-tehničnega, ekonomskega in okoljskega vidika, ki je ni mogoče primerjati s študijo umeščanja trase v prostor. Leta 2008 je bila varianta trase F2 predstavljena občinam in na podlagi vseh mnenj in pripomb nosilcev urejanja prostora in zainteresirane javnosti so pripravili optimiziran predlog najustrežnejše variantne rešitve F2-2, ki teče po pobočju Gore Oljke in v najmanjši možni meri poteka preko najboljših kmetijskih zemljišč. Ob tem je treba upoštevati dejstvo, da ocenjevanje sprejemljivosti variantne rešitve z okoljskega vidika ne vključuje le varstva kmetijskih zemljišč, temveč tudi Nature 2000, vodovarstvenih območij, kulturne dediščine, poleg tega pa je okoljski vidik eden od štirih (prostorski, gradbeno-tehnični, prometno - ekonomski in okoljski) vidikov vrednotenja in medsebojne primerjave variant.

Kot najustrežnejša variantna rešitev je F2-2- predmet državnega prostorskega načrta za gradnjo državne ceste med avtocesto A1 Šentilj - Koper in mejo z Republiko Avstrijo. V študiji variant podjetja Urbis je uporabljena predpisana metodologija sprejemljivosti variantnih rešitev. Prometno - ekonomski elaborat podjetja Omega Consult, v katerem je bilo opredeljenih 40 kombinacij variant, ki so bile medsebojno primerjane in vrednotene, je pokazal, da je varianta F2 učinkovitejša od F6. Izpostavljeno je bilo, da ne moremo ocenjevati le posameznih odsekov (npr. samo odsek Velenje - Šentrupert), ampak je treba zaradi povezljivosti posameznih odsekov tretje razvojne osi gledati tudi najustrežnejše variantne predloge drugih odsekov (npr. navezavo na Mislinjsko dolino).

Razlika v investicijski vrednosti navedenih variantnih rešitev je 44 mio evrov in ne 144 mio evrov, ne glede na to, pa ne smemo gledati projekta le z vidika stroškov, ampak tudi koristi uporabnikov (interno stopnjo donosnosti)

Optimiziran predlog najustrežnejše variantne rešitve je najboljša možna osnova za pripravo podrobnih strokovnih podlag in dopolnjenih osnutkov državnih prostorskih načrtov, s katerimi se nadaljuje umeščanje severnega dela tretje razvojne osi v prostor.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pojasnil, da so leta 2006 podali smernice in kasneje dopolnjene smernice, leta 2007 stališče ter leta 2009 ugotovili, da optimizirana variantna rešitev še zmeraj poteka po najboljših kmetijskih zemljiščih in zato po njihovem mnenju tak poseg ni sprejemljiv. Predlagali so variantne rešitve in priključitev hitre ceste na avtocesto A1 pri Arji vasi, s čimer bi se izognili posegom na najboljših kmetijskih zemljiščih. Predlagana najustrežnejša variantna rešitev posega na cca 16 ha najboljših kmetijskih zemljišč z visokim vodnim potencialom, medtem ko bi trasa s priključkom pri Arji vasi potekala preko cca 1,7 ha navedenih zemljišč.

Po opravljeni razpravi je komisija sprejela naslednje sklepe:

1. Komisija se je seznanila s Pobudo Civilne iniciative Braslovče za vmesno evalvacijo postopka umeščanja severnega dela odseka tretje razvojne osi med Velenjem in avtocesto A1.
2. Komisija ugotavlja, da Civilna iniciativa Braslovče in Občina Braslovče nasprotujeta izbrani najustreznejši variantni rešitvi F2 oziroma optimizirani variantni rešitvi F2-2 s priključkom na avtocesto A1 pri Šentrupertu in z argumenti občanov, strokovnjakov, recenzorjev in revidentov pozivajo k ponovnemu in doslednejšemu vrednotenju variantnih rešitev s prometnega, okoljskega, ekonomskega in gradbenega vidika.
3. Komisija ocenjuje, da je umeščanje trase v prostor strokovno zelo zahteven postopek, ki je obenem zaradi interesov različnih družbenih skupin (prebivalci, gospodarstvo) tudi občutljiv. Po mnenju komisije z realizacijo projekta tretje razvojne osi ne moremo rešiti vseh razvojno-prometnih potreb tega območja, vendar pa je nujno upoštevati vse vidike, ki bodo prinesli optimalno rešitev, še posebej družbeno sprejemljivost. Zato komisija pričakuje, da se odločitve sprejemajo na podlagi strokovne in objektivne metodologije vrednotenja variant v postopku umeščanja prometne infrastrukture v prostor ter pri nadaljnji optimizaciji poteka trase na odseku med Velenjem in avtocesto A1 Šentilj - Koper v največji možni meri upošteva stališče lokalnega prebivalstva.
4. Z vidika trajnostnega razvoja in prehranske varnosti komisija opozarja na nujnost učinkovitejšega varstva kmetijskih zemljišč, še posebej 1. kategorije, saj smo v preteklosti prav zaradi gradnje prometne infrastrukture, ki je predvsem sledila ekonomski upravičenosti, trajno izgubili najboljša kmetijska zemljišča. V povezavi s stališčem Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano komisija pričakuje, da se bo v primeru izbire najustreznejše povezave Velenja na avtocesto A1 težilo k varovanju kmetijskih zemljišč, še posebej najboljših.
5. Komisija predlaga, da Ministrstvo za okolje in prostor, ki vodi postopek priprave državnega prostorskega načrta za gradnjo državne ceste med avtocesto A1 Šentilj - Koper in mejo z Republiko Avstrijo, v sodelovanju z drugimi odgovornimi resorji, preuči očitke in predloge Civilne iniciative Braslovče in se do njih pisno opredeli.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državo ureditev k Poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije v letu 2009 - enofazni postopek, EPA 1085-V

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 66. seji 6. 7. 2010 obravnavala Poročilo o delu Komisije za preprečevanje korupcije v letu 2009 (v nadaljevanju: Poročilo), ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Komisija za preprečevanje korupcije.

Predstavniki Komisije za preprečevanje korupcije je na seji predstavil Poročilo, ki je sestavljeno po ustaljeni metodologiji. Pri nadzoru nad premoženjem funkcionarjev v letu 2009 ni prihajalo do

odstopanj, predstavnik Komisije za preprečevanje korupcije je opozoril zgolj na to, da do 28. 5. 2010 o svojem premoženju še vedno ni poročalo 70 funkcionarjev, ki opravljajo funkcijo občinskega funkcionarja. Pri analizi daril, ki so jih funkcionarji prejeli v letu 2008, Komisija ni ugotovila večjih nepravilnosti. Glede omejitev pri poslovanju je Komisija v letu 2009 izdala šest odločb o dovoljenju za izdajo javnega naročila poslovnim subjektom s seznama.

Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I- 57/06, s katero je ugotovilo, da je Zakon o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo v nasprotju z Ustavo RS, izvrševanje določb ZPKor o načrtih integritete zadržalo do sprejema novega zakona. Večje število državnih organov in organov lokalnih skupnosti je medtem v letu 2009 nadaljevalo z izdelavo načrtov integritete.

Predstavnik Komisije je na seji predstavil tudi oceno stanja na področju korupcije v Republiki Sloveniji. Rezultati javnomnenjskih raziskav so pokazali, da je mnenje o razširjenosti korupcije v javnih službah v največji meri oprto na poročanje medijev in le v manjši meri na osebne izkušnje s korupcijo. Posamezniki se z najtežjimi oblikami korupcije ne srečujejo neposredno, pač pa jih posredno zaznavajo prek formalnih in neformalnih informacijskih virov.

Po opravljeni predstavitvi so člani Komisije za državno ureditev opozorili na nekatere probleme, ki se pojavljajo v praksi. Komisija za preprečevanje korupcije bi morala racionalizirati postopek pridobitve podatkov pri funkcionarjih, ki opravljajo več funkcij hkrati. Le-ti morajo oddajati poročila za vsako funkcijo posebej. Člane Komisije je zanimal tudi postopek in sankcioniranje v primeru anonimnih prijav oz. zlonamernih prijav, ki se izkažejo za neutemeljene. Opozorili so namreč na to, da v praksi mnogokrat prihaja do zlorab tega instituta. Prav tako so izpostavili problematiko glede omejitev poslovanja, predvsem v primeru javnih naročil. Pozornost bi bilo treba usmeriti predvsem v transparentnost javnih naročil.

Z odgovori na zastavljena vprašanja v razpravi je predstavnik Komisije za preprečevanje korupcije še dodatno izčrpno obrazložil poročilo.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila s poročilom in ga soglasno podpira.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 12 - Varna hrana, veterina in fitosanitarna politika za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 593-V, EU E 42/II.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 12. izredni seji 13. 7. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 12 - Varna hrana, veterina in fitosanitarna politika za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je

Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.
Komisija stališče podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da podpira Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 12 - Varna hrana, veterina in fitosanitarna politika za Hrvaško.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 32 - Finančni nadzor za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 1508-IV, EU E 17/II

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 12. izredni seji 13. 7. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 32 - Finančni nadzor za Hrvaško (ZAUPNO), ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija obravnavano stališče podpira.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da podpira Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 32 - Finančni nadzor za Hrvaško.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka splošnega stališča EU za pogajanja z Islandijo, EPA 1165-V, EU E 55

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 12. izredni seji 13. 7. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka splošnega stališča EU za pogajanja z Islandijo, ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Komisija je obravnavano stališče podprla.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela mnenje, da podpira Stališče Republike Slovenije do osnutka splošnega stališča EU za pogajanja z Islandijo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Skupnem poročilu o delu državnih tožilstev za leto 2009, EPA 1086-V

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 66. seji 6. 7. 2010 obravnavala Skupno Poročilo o delu državnih tožilstev za leto 2009, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Generalna državna tožilka Republike Slovenije.

Generalna državna tožilka je na seji predstavila Skupno poročilo o delu državnih tožilstev za leto 2009, ki vsebuje predvsem količinsko delo državnih tožilstev. Državna tožilstva v Sloveniji so v letu 2009 kljub 10% večjemu prilivu novih zadev, povečanem številu narokov na sodiščih in manjšemu številu državnih tožilcev rešila 73% vseh prejetih zadev. Izpostavila je tudi to, da je večina izrečenih obsodb pogojnih, kar predstavlja velik problem v pravosodju. Medtem ko je delež pogojnih kazni v letu 2009 znašal kar 76%, je delež izrečenih denarnih kazni znašal zgolj 5%. Na področju gospodarskega kriminala je preteklo leto zaznamoval trend priliva zahtevnih in obsežnih zadev, pri katerih državni tožilci sodelujejo s policijo in regulatornimi institucijami že v predkazenskem postopku. Generalna državna tožilka je v zaključku povedala, da so državna tožilstva svoje delo opravila uspešno. Opozorila pa je na to, da je bilo v preteklem letu preveč energije porabljene za to, da so od sebe odbijali napade.

Člani komisije so po opravljeni predstavitvi izpostavili predvsem enostransko prikazovanje dela državnih tožilstev v medijih ter pomembnost neodvisnosti tožilstev. Izrazili so podporo povečanju števila izrečenih denarnih kazni, saj so takšne sankcije primernejše od pogojnih obsodb. Glede na to, da je v Poročilo o delu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2009 sodelovanje Komisije za preprečevanje korupcije in Državnega tožilstva ocenjeno kot najslabše, je komisijo zanimalo, kaj je bil povod za takšno oceno.

Generalna državna tožilka je poudarila, da tožilstvo ni enakovreden partner medijem, saj so za razliko od medijev vezani na etiko, interes kazenskega postopka in varovanje osebne sfere obtoženca. Zagotovila je, da je bilo sodelovanje s Komisijo za preprečevanje korupcije korektno, ter da so ocene v Poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije neutemeljene.

Po razpravi je komisija sprejela naslednja sklepa: komisija se je seznanila s poročilom in ga soglasno podpira. Komisija ocenjuje, da je bilo delo državnih tožilstev v letu 2009 dobro.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Skupnem letnem poročilu o delu Državnega pravobranilstva v letu 2009, EPA 1142 - V**

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 67. seji 14. 7. 2010 obravnavala Skupno letno poročilo o delu Državnega pravobranilstva v letu 2009, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložilo Državno pravobranilstvo.

Predstavniki Državnega pravobranilstva ocenjuje, da je bilo delo Državnega pravobranilstva v letu 2009 uspešno. Opozoril je na to, da se je pri obravnavanju pravnih zahtevkov ponovno pokazala pomanjkljivost Zakona o državnem pravobranilstvu. Nujna je sprememba zakona, tako da bi morali vsi tisti, ki nameravajo zoper Republiko Slovenijo sprožiti postopke, predhodno vložiti zahtevek na Državno pravobranilstvo. Poudaril je, da kakovostne spremembe in dopolnitve zakonov, hitrejša in popolnejša odzivanje na aktualna vprašanja lahko bistveno prispevajo h kakovostnejšemu zastopanju, enako velja tudi za kvalitetnejšo izvedbo nalog, ki jih ima Državno pravobranilstvo po posameznih zakonih.

Komisija je sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila s poročilom in ga soglasno podpira.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o odgovornosti za jedrsko škodo (ZOJed-1)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 53. seji 25. 8. 2010 obravnavala Predlog zakona o odgovornosti za jedrsko škodo, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

Predstavniki Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost, Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji, Agencije za radioaktivne odpadke in Jedrskega poola GIZ so pojasnili razloge za pripravo novega zakona in njegove rešitve. Ker je v zadnjih letih mednarodnopravna konvencijska ureditev tega področja (Pariška in Bruseljska dopolnilna konvencija) doživela vrsto sprememb in ker Slovenija ni več pogodbenica Dunajske konvencije, na kateri temelji veljavna zakonodaja, je predlagatelj pristopil k pripravi novega zakona o odgovornosti jedrske škode, ki temelji na najsodobnejši konvencijski ureditvi, pri čemer je za nekatere rešitve (npr. izvirna odgovornost države, zastaralni roki) postavljen najdaljši rok trajanja prehodnega obdobja. Cilj

zakona je, da imajo ljudje v primeru jedrske škode možnost uveljavljanja odškodnine. Po besedah predlagatelja, naj bi bila NEK finančno sposobna prevzeti večjo odgovornost, ki jo prinašajo predlagane rešitve.

Komisija ugotavlja, da se bodo zneski za odgovornost in za obvezno zavarovanje za uporabnike jedrskih naprav v primerjavi s sedanjo ureditvijo bistveno povečali, poleg tega se povečuje (izvirna, subsidiarna) odgovornost države za morebitno jedrsko škodo, katera opredelitev se razširja, in sicer iz dosedanje izgube življenja in telesne poškodbe ter izgube ali poškodbe premoženja še na gospodarsko izgubo, stroške ukrepov za vzpostavitev prejšnjega stanja v poškodovanem okolju, izgubo dohodka in stroške preventivnih ukrepov. Komisija pričakuje dosledno izvajanje nadzora nad uporabniki jedrskih naprav, saj se s preventivnimi ukrepi zmanjšuje nevarnost za povzročitev jedrske nesreče na minimum.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2009

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 53. seji 25. 8. 2010 obravnavala Poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2009, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije, na podlagi 128. člena Zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je z navedenim poročilom seznanila.

V okviru uvodne obrazložitve s strani predstavnikov Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost, Agencije za radioaktivne odpadke in Uprave Republike Slovenije za varstvo pred sevanji se je komisija seznanila, da leta 2009 v Republiki Sloveniji ni bilo dogodkov, ki bi sevalno ogrozili prebivalstvo, prav tako ni bilo večjih posebnosti pri izvajalcih sevalnih dejavnosti in upravljavcih objektov. Glede morebitnega podaljšanja obratovalne dobe NEK po letu 2023 se izvajajo aktivnosti, da bi pred odločanjem ugotovili, ali so za to izpolnjeni pogoji. V nekdanjem rudniku urana Žirovski vrh so se nadaljevala dela urejanja odlagališča hidrometalurške jalovine Boršt, kjer se je pokazala nepričakovana nestabilnost zemljine, kar lahko podaljša rok za dokončanje njegove ureditve. Končano je bilo iskanje lokacije za bodoče odlagališče NSRAO. Poleti 2009 je občinski svet Občine Krško dal soglasje, konec leta je pa Vlada sprejela državni prostorski načrt za tako odlagališče v Vrbini v neposredni bližini NEK. Agencija za radioaktivne odpadke sedaj nadaljuje s postopki za izgradnjo odlagališča. Po večletnih pripravih in usklajevanjih sta bila sprejeta dva obsežna pravilnika, ki v slovensko zakonodajo prenašata najboljšo evropsko prakso na področju jedrske varnosti. Sprejeta je bila tudi Direktiva o jedrski

varnosti, katere zahteve pa so praktično skoraj v celoti predpisane v naši zakonodaji in zato ne bo potrebnih njenih večjih sprememb.

Komisija izraža zaskrbljenost nad navedbami v poročilu, da je bilo v okviru rednega remonta v NEK "opaziti veliko obremenjenost in občasno tudi pritiske na osebje, kar je vodilo do nadpovprečnega števila nenormalnih dogodkov, ki so bili tudi posledica človeških napak". Glede na to, da je lahko že najmanjša napaka usodna in lahko povzroči nesrečo z daljnosežnimi posledicami, bi morali temu vprašanju nameniti večjo pozornost in narediti vse, kar je možno, da do takih (občasnih) obremenitev osebja NEK ne bo prihajalo. Komisija ob tem ugotavlja, da navedeni pojav ni posledica neustrezne sistemske ureditve, ampak povečanega obsega dela v določenem trenutku za številčno omejeno strokovno osebje.

V zvezi nerešenim vprašanjem solidifikacije tekočih radioaktivnih odpadkov zaradi pomanjkanja finančnih sredstev oziroma prelaganja "odgovornosti" med institucijami (Inštitut Jožef Štefan, Ministrstvo za znanost, tehnologijo in razvoj, Ministrstvo za okolje in prostor) komisija pričakuje ostrejšše ukrepanje Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost.

Glede na to, da lokacija odlagališča za nizko in srednje radioaktivnih odpadkov ni bila odobrena v zakonsko določenem roku (do konca leta 2008), po besedah direktorja Agencije za radioaktivne odpadke ni pričakovati njegove izgradnje pred letom 2016. Sredstva Sklada za financiranje razgradnje NEK in za odlaganje radioaktivnih odpadkov iz NEK zadoščajo za gradnjo skladišča, pri čemer so sredstva navedenega sklada namenjena tudi za financiranje razgradnje NEK.

Komisija na podlagi dodatnih pojasnil predstavnika Uprave Republike Slovenije za varstvo pred sevanji ugotavlja, da so sevalne obremenitve baznih postaj mobilne telefonije v primerjavi z mobilnimi telefoni nižje. Rešitev ni v premeščanju baznih postaj na bolj odmaknjena območja, saj morata v tem primeru tako mobilni telefon kot bazna postaja za pokrivanje enakega območja in normalno delovanje oddajati z večjo močjo. Boljša rešitev je v večjem številu baznih postaj z manjšo močjo. Ključni problem baznih postaj je neustrezno komuniciranje operaterjev z lokalnim okoljem.

Komisija se je tudi seznanila, da ionizacijski javljalniki požarov nimajo škodljivih vplivov v prostoru, potencialno nevarnost predstavljajo v primeru neustreznega servisiranja, saj so alfa sevalci škodljivi, če pridejo v telo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o geodetski dejavnosti (ZGeoD-1)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 53. seji 25. 8. 2010 obravnavala Predlog zakona o geodetski dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

Predstavnik Geodetske uprave Republike Slovenije, direktor Aleš Seliškar in Andreja Osolnik, sta uvodoma pojasnila, da je veljavni zakon treba uskladiti z Direktivo o storitvah na notranjem trgu ter Direktivo o priznavanju poklicnih kvalifikacij, pri čemer so zaradi obsežnih sprememb pripravili nov zakon, ki pa v veliki meri ohranja institute veljavnega Zakona o geodetski dejavnosti. S predlogom zakona tudi predlagajo, da se nekatere naloge, ki jih sedaj izvajajo na Geodetski upravi Republike Slovenije, prenesejo na Inženirsko zbornico Slovenije.

Na vprašanja članov komisije sta podala ustrezne odgovore v zvezi s pridobivanjem in uporabo podatkov o nepremičninah (npr. za vpis stavbe v kataster stavb) ter normiranjem cen geodetskih storitev.

Komisija na predlog zakona ni imela pripomb, je pa ob njegovi obravnavi ugotovila, da predlog zakona ne posega v uveljavljeno ureditev izvajanja geodetskih storitev na prostem trgu. Veljavna cenovna politika geodetskih storitev je posledica zahtev iz Direktive o storitvah na notranjem trgu, ki razen v izjemnih okoliščinah ne dopušča določanja minimalnih tarif, saj te vplivajo na svoboden pretok storitev. Čeprav naj bi s prehodom opravljanja teh storitev na prosti trg prispevali k nižjim cenam, so se cene geodetskih storitev od leta 2008, ko niso več podvržene minimalnim tarifam, občutno povečale, kar pa je po besedah predstavnikov Geodetske uprave Republike Slovenije tudi posledica dejstva, da Geodetska uprava Republike Slovenije za opravljene storitve ni zaračunavala ekonomske cene.

Relativno visoke cene geodetskih storitev so tudi eden izmed razlogov za neurejeno stanje na tem področju (kataster stavb, zemljiški kataster), zato komisija pozitivno ocenjuje prizadevanja pristojnega ministrstva in pristojne poklicne zbornice za uporabo čim bolj realnih cen na podlagi standardov, normativov in vrednosti posameznih nalog geodetske stroke. Glede na to, da se s predlaganimi rešitvami poenostavljajo določeni postopki in omogoča opravljanje teh storitev v določenih primerih tudi tujim izvajalcem, komisija pričakuje padec cen geodetskih storitev in posledično manjšo finančno obremenitev lastnikov nepremičnin (občine, fizične osebe, podjetja, itd.), to pa bi imelo lahko tudi pozitivne učinke na hitrejšo vzpostavitev popolnih podatkov o dejanskem stanju vseh nepremičnin v Sloveniji.

Komisija predlaga, da se v nadaljnji obravnavi upošteva mnenje Zakonodajno pravne službe Državnega zbora.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu Zakona o malem delu (ZMD) - druga obravnava

Komisija Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na seji 26. 8. 2010 skupaj s Komisijo za kulturo, znanost, šolstvo in šport (kot zainteresiranim delovnim telesom) obravnavala Predlog Zakona o malem delu (ZMD), ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije po rednem postopku.

Komisija ni izglasovala pozitivnega mnenja.

Komisija ni dobila odgovorov na pomembna vsebinska vprašanja, ki se pojavljajo ob sprejemanju Predloga Zakona o malem delu kot tudi ne na konkretna vprašanja k posameznim členom, zato k predlogu ni izglasovala pozitivnega mnenja. Komisija vse kritične pripombe k obravnavanemu Predlogu Zakona povzema in predlaga, da se Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, pred obravnavo Predloga Zakona na matičnem delovnem telesu Državnega zbora, do njih pismeno opredeli.

Komisija je bila seznanjena s pripombami in vprašanji sindikatov ter s splošnimi in konkretnimi pripombami Študentske organizacije Slovenije k Predlogu Zakona o malem delu.

Komisija je bila seznanjena z vsebino Predloga Zakona o malem delu (v nadaljevanju Predlog Zakona). S Predlogom Zakona se želi enotno urediti oblike dela, katerih zaradi njihove občasne narave in dinamike opravljanja dela, ne moremo šteti kot delovno razmerje, kljub temu, da ima takšno delo v posameznih primerih lahko tudi elemente delovnega razmerja. Namen Predloga Zakona o malem delu je, da se vse oblike tovrstnega dela vključi v mehanizem podpore socialnim blagajnam in da se vsem, ki ta dela opravljajo, omogočijo primerljive pravice iz socialnih zavarovanj in s tem tudi ustrezno varnost na trgu dela. Hkrati želimo z uvedbo malega dela zmanjšati obseg dela in zaposlovanja na črno, saj se uvaja nova možnost legalnega opravljanja plačanega dela, ki ima lahko tudi elemente delovnega razmerja, pod ugodnejšimi pogoji za delodajalca (hitro reagiranje na potrebe po delu, manjši stroški dela, kot pri delovnem razmerju, manj administrativnih postopkov). Malo delo bo v veliki meri ohranilo fleksibilni značaj na trgu dela, ki ga ima sedaj študentsko delo, zato bo tudi prispevalo k bolj prožnemu trgu dela ob hkratni zagotovitvi osnovnih pravic iz socialnih zavarovanj.

Malo delo je opredeljeno kot plačano začasno, občasno delo ali trajnejše časovno omejeno delo študentov in dijakov, upokojenih, brezposelnih ter drugih neaktivnih oseb, v obsegu največ 60 ur na mesec. Izjema velja za študente in dijake, katerim je zaradi študijskih obveznosti omogočeno, da malo delo opravljajo tudi več ur na mesec, vendar pa v posameznem koledarskem letu ne smejo preseči dovoljenega obsega ur, preračunanega na letni obseg ur, kar zneso 720 ur. Omejen je tudi letni zaslužek iz tega naslova v višini 6.000 evrov, najnižja bruto urna postavka pa znaša 4,00 evre.

Iz malega dela se bodo plačevali prispevki delojemalca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje, delodajalec pa je obvezan k plačilu prispevka za zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni ter dajatve iz malega dela. Od bruto plačila za malo delo se bodo plačevali ustrezni prispevki za pokojninsko in za zdravstveno zavarovanje, v skupni višini 14,97 %. Dodatno se na bruto plačilo od malega dela plačuje prispevek za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni v višini 0,53 % ter 14 % dajatev, ki se namenja predvsem za financiranje štipendij ter izgradnji in vzdrževanju študentskih domov. Skupna obremenitev malega dela bo tako znašala 29,50 %.

Predlog Zakona izhaja iz načela, da mora biti obremenitev malega dela ustrezno primerljiva z obremenitvijo delovnega razmerja. Sedanja 14 % obremenitev študentskega dela, v primerjavi z 38,2 % obremenitvijo delovnega razmerja, pomeni bistveno konkurenčno prednost študentskega dela, ki pa osebi, ki to delo opravlja ne nudi nobene socialne varnosti. Prednost malega dela, v primerjavi z delovnim razmerjem, je še vedno v nižji obremenitvi (8,7 % manjša obremenitev s prispevki za socialna zavarovanja) in v večji fleksibilnosti (sistem napotnic), prav tako malo delo ne predvideva drugih stroškov dela, ki bremenijo delovno razmerje kot npr. odpravnine, prevoz na delo, letni dopust ipd.

Sredstva iz dajatve se bodo stekala v dva proračunskega sklada, enega v pristojnosti Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in drugega v pristojnosti Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Sredstva iz dajatve se v največjem odstotku namenajo za financiranje štipendij ter izgradnjo in vzdrževanje študentskih domov. Na podlagi načela medgeneracijske solidarnosti bodo sredstva za ta namen s svojim delom prispevali tako dijaki in študentje, kakor tudi upokoјenci, brezposelne in druge neaktivne osebe. Manjši del sredstev iz dajatve pa bo namenjen za rizični sklad, delovanje organizacij študentov, izvajanje projektov, namenjenih študentom in upokoјencem, izvajanju aktivne politike zaposlovanja ter za podporo evidentiranja in spremljanja malega dela ter inšpekcijskega nadzora. S strožjimi pravili glede porabe sredstev iz dajatve želimo doseči učinkovitejšo in gospodarnejšo porabo teh sredstev. Vsi prejemniki sredstev iz dajatve iz malega dela bodo morali pri porabi teh sredstev upoštevati vse javno finančne predpise.

Sredstva iz dajatve (razen 2 %, ki jih bo za kritje stroškov obdržala organizacija, ki posreduje malo delo) se bodo zbirala v dveh proračunskih skladih in sicer:

- 2 % v proračunskem skladu Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (že obstoječ),
- 10 % v proračunskem skladu Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve (se ustanovi z Zakonom o malem delu).

Prihodki proračunskega sklada so strogo namenski in se porabljajo na način in za namene, določene z zakonom. Vsi prejemniki sredstev iz proračunskega sklada bodo pri porabi morali upoštevati javnofinančne predpise, vključno s predpisi o javnem naročanju. Pristojnost izvajanja nadzora nad porabo teh sredstev pa bo imelo tudi Računsko sodišče Republike Slovenije.

Posredovanje malega dela se bo izvajalo kot nepridobitna dejavnost, na podlagi dovoljenja za opravljanje dejavnosti, ki ga podeli in odvzame ministrstvo, pristojno za delo. Dovoljenje se podeli na javnem razpisu, in sicer za dobo največ 5 let. Pri posredovanju malega dela se ohranja institut napotnice, ki sedaj velja za študentsko delo, vendar z vgrajenimi varovalkami, ki bodo zagotovile redno plačevanje delodajalcev za opravljeno malo delo oziroma učinkovitejšo izterjavo neplačanih obveznosti.

V primeru neplačila s strani delodajalca se uvaja posebno varstvo za osebo, ki bo malo delo opravila, in sicer tako, da se ji zagotovi plačilo dela iz skupnega rizičnega sklada. Organizacija, ki posreduje malo delo pa ima pristojnost in dolžnost, da izvede postopke izterjave in izterjana sredstva vrne v rizični sklad.

Za učinkovito izvajanje, spremljanje in nadzor malega dela, je ključna tudi vzpostavitev centralne informatizirane evidence o malem delu, ki jo bo vodil Zavod RS za zaposlovanje in v kateri bodo tekoče razvidni podatki o opravljenem malem delu za posamezno osebo in delodajalca, neposredni vpogled v evidenco pa je predviden tudi za nadzorne organe. Centralna evidenca o

malim delu bo zagotovila tudi beleženje neformalnih izkušenj, pridobljenih z malim delom, kar bo predvsem v korist mladim, pa tudi brezposelnim osebam, pri iskanju zaposlitve.

Predlog Zakona uvaja strog nadzor nad kršitvami zakona. Kazenske določbe predvidevajo visoke globe za delodajalce in posameznike, poleg tega pa bo v primeru pravnomočne odločbe o prekršku po Zakonu o malim delu veljala tudi prepoved izdajanja napotnic za opravljanje malega dela, in sicer za osebe 1 leto in za delodajalce 2 leti od dneva pravnomočnosti odločbe o prekršku.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem delodajalcev k Predlogu Zakona, ki Predlog Zakona podpirajo, saj bodo lahko najemali delovno silo, sicer v omejenem obsegu, ko bodo imeli potrebe po povečanem obsegu dela. Strinjajo se tudi s plačevanjem obveznih prispevkov v pokojninsko in zdravstveno blagajno od malega dela. Za delodajalce je pomenilo delo študentov po obstoječem sistemu in obstoječem nižjem obdavčevanju nelojalno konkurenco, saj so predvsem v ruralnih področjih (v ostalih regijah se tega dela niso mogli posluževati, ker ni bilo študentov) delojemalci imeli možnost najemati poceni študentsko delovno silo in na trgu nastopati z nižjimi stroški in cenami, kar je povzročilo stečaj marsikaterega manjšega podjetja (čistilni servisi in drugi). Delodajalci ocenjujejo, da je pri posrednikih študentskega dela (študentskih servisih) neupravičeno prihajalo do velikih zaslužkov, veliko je bilo raznih zlorab študentskega dela, študentje so podaljševali svoj študentski staž, na napotnice študentov so delo opravljale tudi druge zaposlene osebe.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Zveze društev upokojencev Slovenije, ki Predlog Zakona podpirajo, saj so vsi njihovi predlogi vključeni v Predlog Zakona, ker so s predlagateljem vseskozi sodelovali. S sprejemom zakona jim bo omogočeno aktivno staranje z možnostjo vključevanja in ostajanja na trgu dela, s čemer si bodo izboljšati tudi svoje materialno stanje. Ocenjujejo, da se bo s sprejemom predlaganega zakona zmanjšala siva ekonomija, povečali se bodo prilivi v socialne blagajne in odpravile se bodo nepravilnosti pri opravljanju dela na študentske napotnice preko študentskih servisov.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem delojemalcev k Predlogu Zakona, ki sicer Predlog Zakona podpirajo v delu, ki zadeva študente in upokojence, čeprav ocenjujejo, da gre za dve različni interesni skupini in bi bilo zato bolje problematiko malega dela reševati v dveh ločenih zakonih. V celoti pa nasprotujejo predlaganim zakonskim rešitvam o ureditvah malega dela, ki zadevajo brezposelne. Brezposelne osebe, med katere se prišteva tudi mlade iskalce zaposlitve, ki so dokončali študije na srednjih, višjih in visokih šolah, potrebujejo stalne varne oblike zaposlitev v okviru delovnih razmerij za nedoločen čas. Vlada Republike Slovenije bi po mnenju sindikatov morala vse napore usmeriti v odpiranje novih delovnih mest in spodbujati delodajalce, da bi zaposlovali za nedoločen čas. Živimo v času, ko mladi iskalci zaposlitve sploh ne poznajo delovnega razmerja za nedoločen čas. Po številu zaposlitev mladih do 24. leta v začasnih oblikah dela je Slovenija vodilna v okviru Evrope. (Tako analize kažejo, da se 80 % žensk, ki iščejo prvo zaposlitev, zaposli v začasnih, skrajšanih oblikah dela.) Začasne oblike delovnega razmerja, med katere prištevamo tudi malo delo, so za delodajalce ugodnejše, saj so prispevki iz delovnega razmerja občutno nižji, (poleg tega pa jim ni potrebno plačevati prevoznih stroškov na delo, malic, regresa, ni možnosti stavk). Nemčija in Avstrija, ki že desetletje poznata oblike zaposlovanja v okviru malega dela opozarjata, da znajo delodajalci izkoristiti veriženje malega dela in da bodo eno delovno mesto razbili na več malih del (tako veriženje obstaja zlasti v trgovini, kjer beležijo do 30% delovnih razmerij v okviru malega dela). V Nemčiji je približno 7 milijonov delavcev zaposlenih v malim delu, od tega pa jih samo 10 % preide v zaposlitve za nedoločen delovni čas. Delojemalci se zato upravičeno bojijo, da bo sprejem predlaganega

zakona o malem delu pri nas vpeljal ameriške načine zaposlitev, kjer morajo osebe opravljati tudi po več malih del, da lahko preživijo.

Zaposlovanje v okviru malega dela bo predvsem za brezposelne in iskalce prve zaposlitve pomenilo soočanje z revščino, saj gre v večini primerov za dela, ki so zelo nizko vrednotena.

Komisija je ob tem poudarila, da Predlog Zakona, ki opredeljuje malo delo za študente, upokoјence in brezposelne dejansko ni dovolj domiseln, saj gre za tri povsem različne skupine, ki imajo različne potrebe in interese na trgu dela. V tej skupnosti bodo dijaki in študentje na trgu nekonkurenčni, saj bodo upokoјenci in brezposelni pred njimi v boljšem položaju zaradi delovnih izkušenj in večjega obsega prostega časa. Povsem se je strinjala s stališčem sindikatov, da bo pomenila uvedba zaposlovanja v okviru malega dela za brezposelne vstop v dolgotrajno revščino.

Komisija je zato predlagala, da naj predlagatelj zakona pripombe delojemalcev in študentov ponovno prouči in oceni učinke predlaganega zakona tudi na drugih področjih (šolstvo, znanost, posamezne gospodarske panoge, v kontekstu razvojne vizije Slovenije, itd.). Predlog Zakona bi vsi prizadeti (delojemalci, študentje, dijaki) lažje sprejeli, v kolikor bi sledil globalnemu razvoju naše družbe, ki mora po mnenju komisije temeljiti na močnem srednjem razredu in ne na peščici bogatih na eni strani in veliki večini revežev na drugi strani. Z jasno vizijo razvoja naše družbe bi postavili tudi jasne cilje razvoja kadrov s tem:

- da se zagotavlja možnost študija vsem, ki se zanj opredelijo, ne glede na njihov gmotni položaj,
- da Vlada Republike Slovenije vodi ustrezno politiko štipendiranja in zaposlovanja v stalnih oblikah delovnih razmerij (za nedoločen čas),
- da zagotavlja ustrezne bivalne prostore študentom,
- da subvencionira prehrano in prevoze dijakom in študentom,
- da omogoča podiplomski študij, specializacije, študij ob delu in stimulira druge oblike izobraževanja.

Predlagatelj bi zato moral najprej zagotoviti izobraževanje in kasneje tudi zaposlitev (trenutno približno 100.000 študentom in 80.000 dijakom) z ureditvijo sistema štipendiranja, pravic študentov, vezanih na študijski proces (priznavanje neformalnega izobraževanja itd.), organiziranosti visokega šolstva (dolžina stopenj, financiranje itd.) ter drugih vprašanj, vezanih na status študenta (zdravstveno zavarovanje itd.).

Predlagatelj sicer podaljšuje uveljavitev obravnavanega Predloga Zakona s 1. 1. 2012, zaradi uvajanja evidenc in vzpostavitve sistema, vendar bi moral vzporedno postaviti in realizirati vse prej navedene cilje. V obravnavo bi moral posredovati nov predlog zakona o štipendiranju, saj je državnih štipendij premalo in so prenizke, izločiti bi morali študente, ki do njih niso upravičeni (premoženjski cenzus). Opredeliti bi bilo potrebno kadrovske štipendije, katerih sredstva ostajajo neizkoriščena zaradi nepovezanosti z študijskimi programi. Uvesti načelo stimulativnosti pri Zoisovih štipendijah. Zagotoviti bi bilo potrebno socialno pravičnejši sistem razdeljevanja štipendij, da bi bile štipendije dovolj visoke za kritje osnovnih življenjskih stroškov študentov.

Istočasno s Predlogom Zakona je potrebno novelirati tudi Zakon o dohodnini (3. odstavek 113. člena - posebna osebna olajšava za študente), Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, Zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji in druge zakone in predpise, ki zadevajo študente in dijake.

Komisija nadalje ocenjuje, da bo Predlog Zakona močno povečal administrativne postopke pri zaposlovanju, ukinil bo obstoječe koncesionarje in zastavlja se vprašanje, če bo Zavod za zaposlovanje uspel izvesti zaposlovanje dijakov in študentov v takem obsegu, kot je to uspelo študentskim servisom.

Komisija je bila seznanjena s konkretnimi pripombami Študentske organizacije Slovenije k posameznim členom Predloga Zakona, ki so jih naslovili tudi na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, od katerega pričakujejo, da jih bo upoštevalo pri dokončnem oblikovanju Predloga Zakona.

Komisija te konkretne pripombe povzema:

K 2. členu:

Doda se beseda "smiselno" za smiselno uporabo zakona, ki ureja delovna razmerja, da ne bi prišlo do pravne praznine, ki bi pomenila nepotrebno pomanjkljivo zaščito upravičencev opravljanja malega dela proti ostalim aktivnim osebam (npr. nosečnice, mobing itd.).

K 3. členu:

V prvem odstavku prve alineje se kot upravičence navede tudi osebe, ki so zaključile srednjo šolo v tekočem letu in bodo na podlagi vpisa na visokošolski zavod pridobile status študenta na začetku novega študijskega leta ter udeležence izobraževanja odraslih. S tem bo omogočeno, da dijaki ob prehodu na fakulteto ne padejo v kategorijo neaktivno prebivalstvo, saj bi s tem za njih veljala mesečna omejitev ur.

V 4. odstavku je potrebno dodati študijsko prakso, ki ni obvezen del študijskega programa študentov na matičnih fakultetah (npr. Aiesec prakse), saj so ti študenti že sedaj izenačeni s študenti, ki študirajo v Republiki Sloveniji.

K 4. členu:

Tako kot v 3. členu je tudi v 4. členu potrebno dodati dijake na prehodu in izobraževanje odraslih.

Vnesti je potrebno dikcijo, da se urna postavka usklajuje 1 krat letno s povprečno plačo, ker lahko sistem z leti postane neskladen s stroški za življenjske potrebščine.

Iz opredeljenih omejitev je potrebno izključiti nevladne organizacije, ki pridobijo posebni status na podlagi odločitve ministrstva, pristojnega za delo - ta status ministrstvo podeli nevladnim organizacijam, ki niso tržni subjekti in ne izvajajo pridobitne dejavnosti, posebni status pa je za le-te nujno potreben, saj bi v nasprotnem primeru po Predlogu Zakona o malem delu bili primorani prenehati s svojo dejavnostjo (npr. Zavod Študentska svetovalnica). Nevladne organizacije niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička, ampak ga morajo porabiti za opravljanje svoje dejavnosti. Ob uveljavitvi sedanjega predloga bi zavrli razvoj nevladnega sektorja.

V primeru nevladnih organizacij uvajamo dodatni nadzor s strani ministrstva za delo - ob podelitvi statusa in nadzor s strani Inšpektorata za delo. Pri tem je potrebno poudariti, da je bojazen delodajalcev, da bi prišlo do nelojalne konkurence, neupravičena, saj bodo za

upravičence še vedno veljale omejitve glede najvišjega števila ur in določbe o minimalni urni postavki ter omejitev seštevka ur v koledarskem letu.

K 6. členu:

V zvezi s tem členom je potrebno pojasniti, ali pomeni 10 let maksimalno dobo delovanja organizaciji in mora organizacija vnovič zaprositi za dovoljenje. Tudi iz Pravilnika o pogojih za opravljanje dejavnosti posredovanja malega dela ni jasno, kaj se z organizacijo zgodi po 10 letih.

K 17. členu:

Napotnico je potrebno opredeliti kot tristranski dogovor med delodajalcem, upravičencem in organizacijo za posredovanje opravljanja malega dela, to je dokument, ki ga podpišejo tri pogodbenne stranke tako, kot je napisano v obrazložitvi k 17. členu Predloga Zakona. Napotnica mora biti opredeljena tudi kot izvršilni naslov za izterjavo.

K 18. členu:

V tem členu je potrebno opredeliti način obveščanja upravičencev in delodajalcev, da bi dosegli večje varstvo in ažurno obveščanje. Predlog je, da bi imeli tri možnosti obveščanja: sms, elektronsko in priporočeno pošto. Poleg tega pa je potrebno opredeliti tudi način obveščanja o preklicu napotnice. Skladno s tem je potrebno spremeniti Obrazec iz 4. člena Pravilnika o postopkih vodenja in vzdrževanja centralne evidence o malem delu, o načinu izdaje napotnic za malo delo ter o postopkih pri koriščenju sredstev rizičnega sklada.

K 19. členu:

Opredelitev postopka izdaje elektronske napotnice ni usklajena s postopkom izdaje napotnice v fizični obliki. Pri elektronski napotnici se kot prva podpiše organizacija, medtem ko se pri izdaji napotnice v fizični obliki le-ta podpiše zadnja.

K 20. členu:

V drugem odstavku 20. člena se dikcija "starejši od 15 let" spremeni v dikcijo "ni dopolnila 15 let", da se izognemo različnim interpretacijam.

K 21. členu:

V prvem odstavku se briše beseda "lahko", ker je potrebno, da organizacija prekliče napotnico, v kolikor ugotovi, da so pri delodajalcu ali upravičencu nastale okoliščine, ki prepovedujejo potrditev napotnice, v skladu z 20. členom Predloga Zakona.

K 24. členu:

V drugem odstavku 24. člena se doda dikcija, da je veljavno tudi zdravniško spričevalo dijakov na prehodu na fakulteto.

Četrti odstavek 24. člena naj se črta, saj na podlagi prvega odstavka tega člena organizacija ne izda napotnice, če upravičenec nima ustreznega zdravniškega spričevala. V kolikor gre za delo,

pri katerem iz ocene tveganja izhaja specifična nevarnost za zdravje upravičenca pa primer ureja 15. člen Pravilnika o preventivnih zdravstvenih pregledih delavcev.

K 25. členu:

V prvem odstavku 25. člena se doda beseda "državnih", s čemer se zagotovi, da se prihodki z malega dela stekajo v državne štipendije (s tem se zagotavlja tudi eno izmed oblik solidarnosti med študenti), ki jih že sedaj primanjkuje in ne v kadrovske štipendije, kjer že sedaj obstoječa sredstva presegajo povpraševanje. Zoisovih štipendij se tu ne upošteva, ker je potrebno vedeti, da mora država za te štipendije zagotoviti sredstva iz drugih virov, saj so te štipendije pomembne za dolgoročni razvoj države.

V tretjem odstavku je potrebno pod prvo alinejo dodati še: "dijaki na prehodu na fakulteto ter udeleženci izobraževanja odraslih".

K 26. členu:

Glede štipendij je potrebna korekcija skladno s 25. členom.

K 31. členu:

V prvem odstavku se črta 3. alineja, ki se nanaša na to, da se del sredstev nameni izvajanju inšpekcijskega nadzora. Iz Predloga Zakona ni jasno, ali se bo število inšpektorjev povečalo. Prav tako ni razvidno, na kateri račun se bodo nakazovale globe, ki jih bodo naložili inšpektorji. Po dosedanji ureditvi so se globe stekale v državni proračun. Analogno temu bi se moralo tudi izvajanje inšpekcijskega nadzora financirati iz državnega proračuna. V kolikor bo število inšpektorjev ostalo enako, tudi ni potrebe dodatni del sredstev nameniti inšpekciji.

Glede na izkušnje preteklih let bi veljalo razmisliti, da bi se večji del sredstev vložil v rizični sklad, ki se po Predlogu Zakona financira skupaj iz sredstev, ki so namenjena stroškom podpornih struktur.

K 39. členu:

V Pravilniku o postopkih vodenja in vzdrževanja centralne evidence o malem delu, o načinu izdaje napotnic za malo delo ter o postopkih pri koriščenju sredstev rizičnega sklada je potrebno uskladiti 15. in 16. člen, ker 15. člen kot pristojnega za izplačilo iz rizičnega sklada navaja ministrstvo, pristojno za delo, 16. člen pa kot pristojno navaja Zavod za zaposlovanje.

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu Zakona o urejanju trga dela (ZUTD) - druga obravnava

Komisija je na seji 26. 8. 2010 obravnavala Predlog Zakona o urejanju trga dela (ZUTD), ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije po rednem postopku.

Komisija Predlog Zakona o urejanju trga dela podpira.

Komisija je bila seznanjena z vsebino Predloga Zakona o urejanju trga dela.

Komisija je bila seznanjena s stališčem delojemalcev, ki predlog zakona v celoti podpirajo, saj so vseskozi sodelovali pri njegovem oblikovanju.

Zakon o urejanju trga dela bo nadomestil Zakon o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, ki ga je Državni zbor RS sprejel v letu 1991 in je bil nato velikokrat dopolnjen in spremenjen. Obstoječi zakon, ki ureja področje zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti, je zastarel, zaradi številnih sprememb v preteklih letih pa je tudi nekonsistenten, zato je pri njegovem izvajanju veliko težav, obenem pa ne dopušča hitrega odzivanja na dinamične spremembe na trgu dela.

Poglavitni namen novega Zakona o urejanju trga dela je povečanje varnosti iskalcev zaposlitve in uvajanje koncepta varne prožnosti na trgu dela v Republiki Sloveniji. Za doseganje tega namena je predvidena mreža izvajalcev ukrepov, ki bo omogočala hitrejše odzivanje države na dinamične spremembe na trgu dela, povečala vlogo vseživljenjske karijerne orientacije pri odločitvah posameznika o poklicni poti in omogočila hitrejšo obravnavo tistih brezposelnih oseb, ki to potrebujejo.

Koncept varne prožnosti na trgu dela v Republiki Sloveniji bo dosežen v povezavi s spremembami sistemskih zakonov, ki urejajo delovna razmerja in sistem socialne varnosti na eni strani ter povečano vlogo aktivne politike zaposlovanja in večjo varnostjo brezposelnih oseb na drugi strani.

Zakon bo podlaga za izvajanje naslednjih ukrepov države na trgu dela: storitve za trg dela, aktivna politika zaposlovanja, zavarovanje za primer brezposelnosti, pravice iz obveznega in prostovoljnega zavarovanja za primer brezposelnosti.

Predlog Zakona o urejanju trga dela prinaša nove rešitve na področju aktivne politike zaposlovanja, zaradi katerih se bo mogoče zaradi novih izvajalcev, ukrepov in poenostavljenih postopkov učinkoviteje odzivati na hitre spremembe na trgu dela. Gospodarska in finančna kriza v letu 2009 je namreč pokazala, da je potrebno hitrejše prilagajanje na tem področju, predvsem pri usposabljanju in izobraževanju iskalcev zaposlitve za povečanje njihove zaposljivosti. S spremembo zakona želimo spodbujati k delovni aktivnosti tudi neaktivne in osebe, ki bodo kmalu izgubile zaposlitev, in jih na ta način spodbuditi k bolj aktivnemu pristopu reševanja brezposelnosti.

Predlog novega zakona bo vplival tudi na povečanje števila upravičencev do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, saj širi krog upravičencev do tega nadomestila. Zaradi ugodnejših gibanj na trgu dela od predvidenih pa je število prejemnikov na novo ocenjeno na 26.000 povprečno mesečno v letu 2011. Zakon bo po predvidevanjih uveljavljen v začetku leta

2011, zato bodo finančne posledice nastopile v letu 2011. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ima v proračunu za leto 2011 na voljo 193 milijonov evrov.

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na seji 26. 8. 2010 obravnavala Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju Predlog Odloka) in ga podprla.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora k Predlogu Odloka.

Zakonodajno-pravna služba pri diktaciji 1. člena obravnavanega Predloga Odloka opozarja na neskladnost besedila glede sedeža fundacije z Zakonom o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije. Komisija pa je ob tem ugotovila, da je Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij že več kot 10 let lastnik prostorov v Ljubljani, v Stegnah 21/c. Na tem naslovu je registrirana kot pravna oseba in na tem naslovu deluje, kar odraža de-jure in de-facto stanje v fundaciji, zato ocenjuje, da je besedilo 1. člena popolnoma ustrezno in da ga pravno gledano ni potrebno spreminjati.

Komisija je sprejela sledeče konkretne pripombe k 2. in 6. členu Predloga Odloka.

K 2. členu:

1. odstavek 5. člena se dopolni in se glasi:

"5. člen

Invalidske organizacije po tem aktu so društva in zveze društev, ki so na podlagi Zakona o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – Zdru - 1) pridobile status invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni."

Drugi odstavek ostane nespremenjen.

O B R A Z L O Ž I T E V:

Pridobitev statusa invalidske organizacije je določen po zakonu o invalidskih organizacijah, in sicer je mogoče pridobiti status invalidske organizacije na lokalnem nivoju, status invalidske organizacije, ki deluje na državni ravni ter dodatno status reprezentativnosti za določeno

skupino interesno povezanih invalidov glede na vrsto okvare, pravni status ali družbeni status. Lokalnih invalidskih organizacij je približno 220, invalidskih organizacij, ki delujejo na državni ravni pa 26; 18 od teh 26 pa ima status reprezentativnosti.

Ključno je, da je bil status invalidske organizacije, ki deluje na državni ravni vstopni status za možnost financiranja iz FIHO. Invalidskim organizacijam, ki delujejo na lokalnem nivoju je bila možnost neposrednega financiranja iz FIHA zavržena. Lokalne invalidske organizacije praviloma pripravljajo svoje finančno ovrednotene programe dela preko Zveze društev, ki je nosilec prijave za financiranje iz FIHA. Menimo, da je potrebno v odloku opredeliti, da gre za invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni.

K 6. členu:

Tretji odstavek 13. člena se spremeni in se glasi:

"6. člen

Tretji odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Svet je sklepčen, če se seje udeleži večina članov. Finančni načrt fundacije, njen zaključni račun ter Pravilnik o merilih in pogojih za uporabo sredstev fundacije svet sprejema z dvotretjinsko večino glasov članov sveta."

O B R A Z L O Ž I T E V :

Kvalifikacija kvoruma glede sklepanja mora biti premo sorazmerna glede na vsebino, o kateri določen organ odloča. Niti Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije iz leta 1996, niti Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije iz leta 1997 nista določila kvalifikacije kvoruma za veljavnost sklepov Sveta FIHO. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije iz leta 2007 pa je kvalificiral 2/3 večino glasov članov sveta v primeru sprejemanja finančnega načrta fundacije, njenega zaključnega računa ter Pravilnika o merilih in pogojih za uporabo sredstev fundacije.

Odlok o ustanovitvi FIHO iz leta 2008 je uvedel večinsko odločanje članov Sveta FIHO, pri čemer pa ni opredeljena absolutna ali relativna večina.

Zato je smiselno določiti samo veljavnost sklepčnosti seje, kar rešuje predlagani novi tretji odstavek 13. člena ter povzeti določila Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju iz leta 2007 o 2/3 večini pri odločanju o finančnem načrtu, zaključnem računu ter Pravilniku FIHO, ne pa tudi kvalificirati kvorum za veljavnost sprejemanja odločitev, o katerih Zakon o dopolnitvah in spremembah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije ne govori.

Predlog konkretne pripombe podpira tudi Služba za pravne in analitične zadeve Državnega sveta Republike Slovenije, katere mnenje je v prilogi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Boris Šuštaršič.

Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Izhodiščem Slovenije za razpravo o skupni kmetijski politiki EU po letu 2013

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 32. seji 31. 8. 2010 obravnavala Izhodišča Slovenije za razpravo o skupni kmetijski politiki EU po letu 2013, ki jih je Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je izhodišča podprla.

V obrazložitvi je predstavnik predlagatelja izhodišč poudaril, da se Slovenija v teh razpravah zavzema za stabilno financiranje do leta 2020 ter podpira ohranitev SKP v sedanji dvostebni strukturi. Pridelava hrane je za Slovenijo strateško pomembna, zato v celoti tega področja ni možno prepustiti prostemu trgu. Kmetijstvo in proizvodnja hrane imata pomembno vlogo pri trajnostni rasti, saj kmetijstvo ob zagotavljanju preskrbe s hrano tudi bistveno prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti, kulturne krajine in zaščiti naravnih virov. V okviru prioritete vključujoče rasti predstavljata kmetijstvo in proizvodnja hrane bistven del podeželskega gospodarstva, saj prispevata k ohranjanju prebivalstva in gospodarske dejavnosti na podeželju. Poleg tega je treba več pozornosti nameniti nadaljnji krepitvi znanja in spodbujanju inovacij, pospeševanju tehnoloških raziskav in razvoja ter njihovega prenosa v prakso, kar je pogoj za povečevanje dodane vrednosti in izboljševanja konkurenčnosti. Za Slovenijo je zelo pomembno tudi to, da bi imela v prihodnosti možnost reševati specifičnosti slovenskega kmetijstva, pri tem pa je zlasti pomemben živinorejski sektor.

V dodatni obrazložitvi je bilo pojasnjeno, da je Slovenija s svojo neugodno agrarno strukturo in omejenimi pogoji za kmetovanje v precej težjem položaju kot druge evropske države, tudi ob pogajanjih za novo skupno kmetijsko politiko. Slovenija bo sledila cilju iskanja rešitev, ki bodo omogočile razvoj, v ta okvir pa spadajo tudi ustrezne finančne podpore, brez katerih bi bila kmetijska proizvodnja pri nas ogrožena. Ob zavzemanju za ohranitev pomoči na sedanji ravni pa je pomembno, da bodo podlaga za pogajanja o rešitvah nove SKP nacionalne strategije. Slovenija svojo strategijo šele dobiva. Sedaj je v obravnavi osnutek resolucije razvoja kmetijstva. V pogajanjih za novo SKP se bo zavzemala za rešitve, ki bodo državam omogočale sprejemati ukrepe v specifičnih razmerah in ki bodo omogočale pridobivanje denarnih pomoči le tistim, ki se zares ukvarjajo s pridelovanjem hrane. Opazno je zlorabljanje ukrepa proizvodno nevezanih plačil, ki so v zadnjih letih uspavala domačo pridelavo in prispevala k zmanjšanju samooskrbe. Proizvodno nevezana plačila niso sporna, je pa narobe, če jih prejemaajo ljudje drugih poklicev, ki ne pridelujejo hrane, ampak so le lastniki zemljišč.

V razpravi so člani komisije opozorili, da bi izhodišča morala vsebovati tudi zaščito kmetijskih zemljišč, čeprav se zavedajo, da je to vprašanje tudi prostorske politike. Odgovor zaščite in rešitve pa naj bi vsebovala novela zakona o kmetijskih zemljiščih, ki bi ga naj Vlada sprejela v prvi polovici meseca septembra.

Čeprav ima dokument nastavke v več področjih tudi za globalizacijo in podnebne spremembe, kjer se v poglavju o ukrepih govori o vzpostavitvi varnostne mreže, bi po mnenju članov komisije izhodišča morala vsebovati tudi primere izrednih dogodkov (podnebne spremembe) v neki članici EU, sredstva za odpravljanje takih posledic pa bi morala biti zagotovljena iz sredstev EU.

Komisija je izhodišča Slovenije za razpravo o skupni kmetijski politiki EU po letu 2013 soglasno podprla, saj ocenjuje, da bodo določene spremembe nedvomno nujne, kar je pogojeno s hitro spreminjajočim se okoljem (gospodarska in finančna kriza, globalizacija kmetijskih trgov,

klimatske spremembe, rast povpraševanja po hrani, pričakovanja potrošnikov, trajnostni razvoj kmetijstva in podobno); bodoča SKP naj bi ustvarjala učinkovit okvir za izvajanje strateških ciljev razvoja kmetijstva v Sloveniji.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM-A) - skrajšani postopek

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 30. seji 31. 8. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru, po skrajšanem postopku, predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlagane spremembe in dopolnitve zakona.

Dr. Boštjan Žekš, minister brez resorja, odgovoren za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu, je v uvodni obrazložitvi predstavil poglobitve vsebinske spremembe zakona, ki se nanašajo na možnost sklepanja večletnih pogodb za izvedbo večletnih projektov in programov, ki se vsako leto prijavljajo na javni razpis urada, določa se krog upravičencev do posebnih priznavalninih za dolgoletno brezplačno poučevanje slovenskega jezika v tujini in precizirajo se naloge na različnih segmentih repatriacije.

Članom komisije je bilo posredovano mnenje Izseljenskega društva Slovenija v svetu. Predstavnik navedenega društva sta sodelovala tudi v razpravi na seji komisije.

V razpravi je bila izrečena podpora predlaganim spremembam in dopolnitvam zakona. Posebej je bilo opozorjeno na potrebno spremembo zakonodaje, ki ureja področje športa. Oblike sodelovanja z zamejskimi Slovenci na razpisih ministrstva, pristojnega za šport, bi bilo potrebno razširiti tudi na sodelovanje s Slovenci po svetu.

Predlagano spremembo v 14. členu, kjer se besedilo "slovenskih rimokatoliških misij in misij drugih verskih skupnosti" nadomesti z besedilom "neprireditnih oseb zasebnega prava oziroma njihovih pravnih oseb v tujini", bi bilo potrebno po mnenju komisije dodatno proučiti v izogib temu, da ne bi iz kroga subjektov izpadle tiste misije, ki že desetletja zgledno skrbijo za Slovence po svetu.

Komisija je v razpravi oblikovala naslednjo konkretno pripombo k 18. členu predloga zakona: Dopolnjena starost 70 let kot pogoj za dodelitev trajnih priznavalnin repatriiranim osebam ni primerna. Glede pogoja starosti bi se bilo primerneje zgledovati po ureditvi, ki opredeljuje pravico do državne pokojnine v Republiki Sloveniji.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije državno ureditev k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2009

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 68. seji 31. 8. 2010 obravnavala Poročilo o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2009 (v nadaljevanju: Poročilo), ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada.

Predstavnika Ministrstva za notranje zadeve sta uvodoma pojasnila, da je bilo od skupno 21 načrtovanih dejavnosti v letu 2009 uresničenih 17 strategij/programov, 2 sta bili delno uresničeni, 2 pa nista uresničeni. Med neuresničenimi nalogami v letu 2009 sta bila ustanovitev državne fundacije za spodbujanje ustvarjanja programov in podpora pri uresničevanju programov za preprečevanje kriminala ter rehabilitacijo žrtev in storilcev kaznivih dejanj ter ustanovitev probacijske službe na Ministrstvu za pravosodje.

Ministrstvo za notranje zadeve je v letu 2009 izvedlo javnomnenjsko raziskavo o ocenah in stališčih prebivalcev Republike Slovenije o delu policije. Iz ankete je razvidno, da se ljudje v svojem kraju počutijo zelo varno, saj so svoj občutek varnosti ocenili s povprečno oceno 4,26. Glede na kraj prebivanja se najbolj varne počutijo vaščani, najmanj varne pa meščani.

Člani komisije so izpostavili vlogo lokalnih skupnosti pri zagotavljanju varnosti, predvsem glede premoženjske kriminalitete in problematike drog. Poudarili so, da so svetovanje in preventivni ukrepi ključnega pomena za dvig varnosti v lokalnih skupnostih. Zanimalo jih

je predvsem stališče Ministrstva za notranje zadeve glede vloge lokalnih skupnosti pri uresničevanju oz. izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete.

V razpravi sta predstavnika Ministrstva za notranje zadeve z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložila Poročilo.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila s Poročilom in ga soglasno podpira.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
ppredsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 (ReDPROSV25)**

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 68. seji 31. 8. 2010 obravnavala Predlog resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 (v nadaljevanju: Predlog resolucije), ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada.

Predstavnik Ministrstva za obrambo (v nadaljevanju: MORS) je na seji predstavil Predlog resolucije, ki najvišji razvojno-usmerjevalni dokument, namenjen Slovenski vojski, in hkrati dolgoročni planski dokument, ki zagotavlja podlago in okvir za dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske. Predlog resolucije nadomešča obstoječo Resolucijo o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04). Predstavnik MORS-a je v uvodni predstavitvi pojasnil temeljne razlike med obstoječo resolucijo ter Predlogom resolucije, predvsem glede finančnih in kadrovskih virov.

Člani komisije so po opravljeni predstavitvi izpostavili predvsem usklajenost besedila Predloga resolucije z usmeritvami Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije, zanimali so jih tudi obrambni izdatki Republike Slovenije za NATO ter plače zaposlenih v slovenski vojski.

Predstavnik Ministrstva za obrambo je z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil Predlog resolucije. Opozoril je predvsem na problematiko plač v vojski, saj naj

bi države članice v skladu s priporočili znotraj zavezništva namenile 50% obrambnega proračuna za plače zaposlenih. V Republiki Sloveniji znaša ta delež kar 64%, v naslednjih petih letih pa je pričakovati, da se bo delež obrambnega proračuna namenjen plačam povečal na kar 70%, kar bi lahko kvarno vplivalo na infrastrukturo slovenske vojske.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila s Predlogom resolucije in ga podpira.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k **Predlogu zakona o spremembi Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-C)** - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 32. seji 31. 8. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembi Zakona o kmetijskih zemljiščih, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Jože Tanko).

Komisija predlog podpira.

Predstavnik predlagateljev zakona je v obrazložitvi pojasnil, da predlog zakona predvideva, da se predlog za uvedbo komasacijskega postopka lahko vloži, če se s komasacijo strinjajo lastniki kmetijskih zemljišč, ki imajo v lasti več kot 67 % površin zemljišč na predvidenem komasacijskem območju. Tako bi se naj odstotek (67 %) uskladjal z Zakonom o urejanju prostora.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v predstavitvi stališč dejal, da se z vsebino člena sicer strinjajo, predloga zakona pa ne podpirajo, saj bo v noveli zakona o kmetijskih zemljiščih, ki je v pripravi, celovito urejeno področje komasacije, ki bo usklajeno s prostorskih načrtovanjem.

Komisija ugotavlja, da je enako novelo predloga zakona o kmetijskih zemljiščih podprla na 23. seji 10. 11. 2009, opozarja pa, da ni rešen pritožbeni postopek v komasacijskem postopku, zato je to potrebno še dodati v predlogu zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor (ZUPUDPP)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 54. seji 1. 9. 2010 obravnavala Predlog zakona o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predloga zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora, mnenjem mestnih občin Maribor, Velenje in Murska Sobota, Andreja Kocuvana ter pisnim stališčem Ministrstva za okolje in prostor do podanih pripomb navedenih občin in gospoda Kocuvana.

V dodatni obrazložitvi so predstavniki Ministrstva za okolje in prostor in Geodetske uprave Republike Slovenije pojasnili predlagane rešitve, ki so nastale na podlagi problemov pri umeščanju linijskih objektov državnega pomena v prostor (npr. železniška ali energetska infrastruktura), njegov sprejem pa je vključen tudi v Slovensko izhodno strategijo 2010 - 2013. Ključni cilj je učinkovitejše umeščanje infrastrukturnih objektov državnega pomena v prostor in učinkovitejše črpanje evropskih sredstev. V zvezi s pridobivanjem nepremičnin želi zakon sistemsko urediti področje ocenjevanja vrednosti nepremičnin, pravic na nepremičninah, nadomestil za škodo in stroškov z uporabo enotnih kriterijev. Rešitve v zvezi z ocenjevanjem nepremičnin so nastale na podlagi sedanje problematike na terenu, ko imamo sistemsko neurejeno ocenjevanje nepremičnin, ki povzroča tako podaljševanje postopkov kot višje cene ter neenakopravno obravnavo lastnikov nepremičnin. Zahteve lastnikov nepremičnin so take, da jih je država primorana z zakonom omejiti na podlagi objektivnih in poenotenih metod, ki bodo prispevale k realnim vrednostim nepremičnin. Geodetska uprava Republike Slovenije spremlja trg nepremičnin pet let in ima podatke o tržnih cenah oziroma realni vrednosti nepremični, ki lahko koristijo ocenjevalcem.

V povezavi z opozorilom Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, da je predlagan način urejanja prostorskega načrtovanja, ki se nanaša na pripravo in sprejem državnega prostorskega načrta, s pravno-sistemskega vidika neustrezen in bi bilo mogoče primerneje to vprašanje ureditvi s spremembami in dopolnitvami ZPNačrt, je bila komisija seznanjena, da je predlagatelj pristopil k pripravi posebnega zakona za ureditev umeščanja infrastrukturnih objektov državnega pomena predvsem zaradi opozoril lokalnih skupnosti, da naj se sistemski zakon o prostorskem načrtovanju ne spreminja prehitro, ampak odgovorno.

V zvezi z opozorili o vlogi občin v postopku priprave državnega prostorskega načrta nosilec urejanja prostora meni, da je s tem predlogom občinam dana posebna vloga. Zaradi bolj jasne opredelitve njihove vloge v postopku umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena v prostor bodo predlagali spremembo in dopolnitev 19. 26. in 34. člena na način, da bodo občine dajale smernice z vidika izvajanja njenih lokalnih javnih služb, saj imajo legitimne interese na svojem območju z vidika izvajanja njenih lokalnih gospodarskih služb.

Predstavniki Inženirske zbornice Slovenije je pojasnil, da je njihova zbornica sodelovala pri pripravi zakona in ga podpira, saj imajo infrastrukturni objekti državnega pomena prioriteto. Ob dobrih rešitvah (prostorska konferenca, variantne rešitve) bodo še zmeraj ostali nekateri problemi, npr. vpliv okoljske zakonodaje na zakonodajo s področja prostorskega načrtovanja, uporabniki tekom procesa dobivajo dodatne pogoje, vprašljiv je tudi predlog, da mora pobuda obsegati že predlog izvedljivih variant, ni potrebe po spreminjanju sedaj veljavnega načina ocenjevanja nepremičnin.

Komisija podpira predlagane rešitve, saj so postopki umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena v prostor predolgi. Komisija se pridružuje mnenju občin, da Vlada s pripravo tega zakona rešuje problematiko dolgotrajnega umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena, medtem ko težave (npr. postopki pridobivanja zemljišč in razlastitve ter njihovega ocenjevanja) umeščanja prostorskih ureditev lokalnega in regionalnega pomena (npr. kanalizacija, vodooskrba, linijski objekti), ki presegajo interese posameznih občin, ostajajo. Ker se tega problema zavedajo tudi na Ministrstvu za okolje in prostor, komisija pričakuje, da bo čim prej pristopilo k pripravi posebnega zakona oziroma sprememb in dopolnitve veljavne zakonodaje z analognimi rešitvami za umeščanje prostorskih ureditev regionalnega in lokalnega pomena v prostor.

Predlog zakona v 19., 26. in 34. členu neustrezno rešuje vlogo občin v odnosu do državnih nosilcev urejanja prostora, saj se predlaga, da dajejo "usmeritev" in ne "smernice", s čimer jim je dana le možnost, ne pa pravica sodelovanja v postopkih priprave državnega prostorskega načrta. Zaradi tega komisija podpira predloge amandmajev Ministrstva za okolje in prostor k navedenim členom, ki jih bo predlagalo Odboru Državnega zbora za okolje in prostor, da jih sprejme kot svoje.

Komisija pozdravlja ponovno uvedbo instituta prostorske konference in v povezavi s pripombami občin o potrebi po njihovem sodelovanju v njej ugotavlja, da je njena ključna vloga v boljši povezavi državnih nosilcev urejanja prostora, ki se morajo usklajevati in dogovarjati glede potrebnih aktivnosti in razreševati konflikte javnih interesov.

Komisija pričakuje sodelovanje koordinatorskega, pobudnika in državnih nosilcev urejanja prostora z občinami, saj je za učinkovito umeščanje infrastrukturnih objektov v prostor nujna koordinacija na območju občin, ki so zajeta v območju državnega prostorskega načrta, in vpetost lokalnega okolja v te procese. Prav tako pričakuje, da bodo predlagane rešitve preprečile situacije, ko ena občina ovira postopek umeščanja infrastrukturnega objekta, ki je pomemben za širše lokalno okolje.

Ob obravnavi tega zakona komisija ponovno ugotavlja, da nosilci urejanja prostora v postopku priprave prostorskih aktov ne upoštevajo zakonskih rokov za dajanje smernic, pri čemer je vloga Direktorata za prostor Ministrstva za okolje in prostor kot koordinatorskega v tem procesu premalo poudarjena, saj ne more ukrepati, če ni predpisana sankcija zaradi nespoštovanja rokov. Zaradi tega se komisija pridružuje apelu Ministrstva za okolje in prostor, da nosilci urejanja prostora dosledno upoštevajo zakonsko določene roke.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o državnih subvencijah za nakup okolju prijaznejših osebnih motornih vozil (ZDSNOMV) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 54. seji 1. 9. 2010 obravnavala Predlog zakona o državnih subvencijah za nakup okolju prijaznejših osebnih motornih vozil, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani dr. Luka Juri).

Komisija ne podpira predloga zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

Komisija je bila ob odsotnosti predlagatelja zakona seznanjena, da tako Ministrstvo za okolje in prostor kot Ministrstvo za finance načelno ne nasprotujeta predlogu zakonu, pri čemer je ključno, kako zagotoviti finančna sredstva za njegovo izvajanje.

Komisija načeloma ne nasprotuje predlaganemu ukrepu finančne podpore spodbujanja menjave starih vozil z okolju prijaznejšimi, vendar ocenjuje, da definiran cilj zakona glede na potrebna finančna sredstva za njegovo izvajanje ne opravičuje njegovega sprejema. S predlaganim ukrepom zamenjave starih vozil z okolju bolj prijaznimi ne bomo dosegli bistvenega zmanjšanja izpustov CO₂ in trdih delcev, kar ugotavljajo tudi na Ministrstvu za okolje in prostor, kjer še ocenjujejo, da bi s tem ukrepom lahko posredno vplivali na oživitev trga motornih vozil. Po mnenju komisije s predlaganimi subvencijami za nakup okolju prijaznejših vozil ne bi bistveno pripomogli k oživitvi slovenskega gospodarstva, zato je v sedanji gospodarski situaciji bolj primerno finančno podpreti ukrepe, ki bodo imeli večje okoljske učinke in bodo obenem tudi socialno naravnani.

Glede na to, da predlagatelj predpostavlja, da naj bi se sredstva za subvencije povrnila iz naslova DMV in DDV, komisija poudarja, da je treba z vidika smotne in gospodarne rabe javnih sredstev predhodno pripraviti analizo o številu prodanih in uničenih starih vozil ter nakupu novih vozil v zadnjem obdobju, ki bi služila za oceno potrebnih stroškov za izvedbo takega ukrepa, kar pa predlagatelj ni storil.

Komisija tudi opozarja na mnenje Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, ki je podala vrsto pomislekov glede predlaganih določil (npr. pogoji za pridobitev subvencije, postopek za dodelitev subvencije zakona, ni predvidenih možnih kršitev določb in sankcij zanje).

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o razvojni podpori Mestni občini Maribor in občinam Zgornje Podravske regije (ZRPMZPR) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 54. seji 1. 9. 2010 obravnavala Predlog zakona o razvojni podpori Mestni občini Maribor in občinam Zgornje Podravske regije, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Janez Ribič).

Komisija podpira predlog zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

V dodatni obrazložitvi je predstavnik predlagatelja pojasnil razloge za predložitev zakona o razvojni podpori Podravske regiji in predstavil njegove bistvene rešitve, s katerimi želijo s programskim pristopom in zagotovitvijo finančnih sredstev ustvariti pogoje za začetek prestrukturiranja in razvojnega dohitevanja drugih slovenskih regij ter ublažiti posledice finančne

in gospodarske krize. Predlog zakona predstavlja tudi neko obliko pritiska na Vlado, da s pripravo systemskega zakona pristopi k reševanju čedalje večjih regionalnih razlik. Če bi imeli že vzpostavljeno drugo raven lokalne samouprave, zakon ne bi bil potreben. V zvezi s pripombami Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora, da predloženi zakon odstopa od systemske ureditve z Zakonom o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, predlagatelj opozarja, da je tako mnenje podala že k Predlogu zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015, ki pa je bil na koncu kljub tem opozorilom sprejet. Ostale njene pripombe pa bo predlagatelj upošteval s pripravo amandmajev.

Predstavniki Službe Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko je pojasnil, da razvojni kazalci za Podravsko regijo niso spodbudni in veljavni Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja ne rešuje problemov, s katerimi se sooča tako Podravska kot ostale regije, še posebej v tej gospodarski krizi. V Podravski regiji so nekatera območja potrebna hitre pomoči, ne pa celotna regija. Z novim systemskim zakonom, ki je v pripravi, se bodo v primerjavi z veljavno ureditvijo lahko reševala problemska območja, kajti območja statističnih oziroma razvojnih regij so prevelika za ugotavljanje kriznih območij. Rešitve bodo šle v smeri uveljavitve enakih pogojev za območja z večjimi problemi, pri čemer bo vgrajen mehanizem kriznega ukrepanja kjerkoli v Sloveniji, če bodo kazalci statistično dokazani (trenutno so izkazani v Pomurju in na Koroškem). Nova ureditev bo urejala tudi obmejna problemska območja, ki so odmaknjena in redko poseljena.

Predsednik Združenja občin Slovenije je opozoril, da se zakonski predlogi za reševanje razvojnih problemov v posameznih regijah oziroma območjih pripravljajo zaradi odsotnosti dobre systemske ureditve področja skladnega regionalnega razvoja. Glede na predlagano vsebino novega zakona, ki je v javni razpravi, ocenjuje, da ne bo prinesel rešitev za urejanje razvojnih problemov, saj ne predvideva transparentnega odločanja.

Komisija podpira predlog zakona iz načelnih razlogov in poudarja, da smo že lani s sprejetjem Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015 (EPA 647-V) odstopili od systemske ureditve regionalne razvojne politike. Komisija ob tem ocenjuje, da Podravska regija in ostala problemska območja (Bela krajina, Kočevska, Koroška) potrebujejo razvojno pomoč takoj, medtem ko predvidena nova systemska ureditev še ne bo kmalu uveljavljena in prinesla željenih učinkov. Podpora zakonu pomeni tudi pritisk na Vlado Republike Slovenije, da čim prej predloži nov zakon o skladnem regionalnem razvoju, ki bo vseboval mehanizme za krizno ukrepanje v vseh problemskih območjih v Sloveniji.

Komisija poudarja, da morajo biti rešitve za problemska območja iz sedaj veljavnega Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 prenešene v nov systemski zakon, ob njegovi uveljavitvi pa zagotovljeno, da poseben zakon za reševanje razvojnih problemov Pomurske regije ne bo ostal v veljavi.

Komisija ponovno opozarja, da so regionalne razlike in razvojni problemi posameznih razvojnih regij (Pomurje, Koroška) in problemskih območij (Kočevsko, Bela krajina, Kozjansko) posledica odsotnosti druge ravni lokalne samouprave.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Jernej Verbič.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-O)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 69. seji 6. 9. 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada.

Ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs je uvodoma predstavila razloge ter cilje in poglobitve rešitve predloga zakona ter postopek pogajanj z reprezentativnimi sindikati.

Člani komisije so opozorili na problematiko dvojnosti kvoruma za ugotovitev veljavnosti oziroma sklenitev kolektivne pogodbe za javni sektor ali njenih sprememb in dopolnitev. Nekateri člani so menili, da taka ureditev ustvarja zmedo, ker ustavno načelo pravne države med drugim terja jasne in enoznačne norme, opredelitev dveh kvorumov pa odstopa od tega principa. V 42. členu predloga zakona se v 1. in 2. odstavku postavljata dva vsebinsko različna kriterija za ugotovitev, ali je kolektivna pogodba oziroma njene spremembe in dopolnitve sklenjena. Ker sta oba kriterija po vsebini tako zelo različna je možno, da nastopata neodvisno drug od drugega, lahko oba hkrati, lahko pa da tudi samo eden. Iz določbe ni razvidno, kdo bo odločal, kdaj oziroma v kakšnih primerih in pogojih naj bi se predlagane rešitve uporabile oziroma kateri kvorum naj se uporabi. Izpostavili so, da utegneta dva kvoruma povzročiti še večjo zmedo. Načeloma so se strinjali, da naj bi bil kvorum za sprejem in spremembo kolektivnih pogodb enak.

Ministrica je v odgovoru pojasnila, da iz obrazložitve predloga zakona izhaja, da se bo primarno uporabljal kvorum večine reprezentativnih sindikatov javnega sektorja, ki predstavljajo najmanj štiri različne dejavnosti javnega sektorja. V kolikor ta kvorum ne bo dosežen, se bo veljavnost kolektivne pogodbe presojala v skladu z določbo drugega odstavka prvega člena novele zakona, to je, ali so kolektivno pogodbo podpisali sindikati javnega sektorja najmanj štirih različnih dejavnosti javnega sektorja, katerih skupno število članstva presega 40 % zaposlenih v javnem sektorju, za katere velja kolektivna pogodba za javni sektor. Ministrica je še dodala, da bodo z amandmajem v zakonodajnem postopku zakonsko dikcijo poskušali zapisati še bolj razumljivo.

V razpravi je svetnike tudi zanimalo, zakaj se je vlada odločila za dvojni kvorum. Ministrica je odgovorila, da so šli v prepis dikcij trenutno veljavnega zakona in kolektivne pogodbe za javni sektor, ki sta rezultat soglasne volje reprezentativnih sindikatov pri pogajanjih iz leta 2004 ter 2008, zato vsebinsko v ta dogovor niso posegli.

V razpravi je bilo opozorjeno tudi na zaupnost podatkov o članstvu sindikatov, ker je uporaba teh podatkov zelo omejena. Menili so, da se ti podatki ne morejo uporabljati v postopkih kolektivnega pogajanja in sindikat nikakor ne more biti prisiljen vladni strani posredovati podatkov o članih sindikata. Opozorili so na določila Zakona o varstvu osebnih podatkov (19. tč.6. čl.) in ocenili, da je predložena zakonska rešitev zelo sporna, ker je za posredovanje posameznega podatka potrebna privolitev vsakega posameznika, na katerega se podatek nanaša. Prav tako je sporno omejevanje pravice sindikatov, ki ne posredujejo podatkov do nadaljnje udeležbe pri sklepanju kolektivne pogodbe. Glede na to, da določba ni dovolj jasna in je sporna, bo lahko le ta povod za nadaljnje spore.

Ministrica se je strinjala, da je varstvo osebnih podatkov prioriteta ter da se bo število članov sindikata preverjalo izključno na podlagi prostovoljne odločitve sindikatov, da bodo podatke posredovali.

Člani komisije so opozorili, da se o varčevalnih ukrepih pogovarjamo že vrsto let, ni pa se učinkovito preverila uspešnost teh ukrepov. Večji prihranki so možni na primer pri javnih naročilih in pri upravljanju s stvarnim premoženjem, privarčevati pa bi se dalo tudi s povečanjem učinkovitosti dela zaposlenih javnih uslužbencev ter z reorganizacijo posameznih služb in ne le s posegom v plačni sistem javnih uslužbencev. Poudarili so, da se ne sme pozabiti, da je motivacija zaposlenih vezana tudi na napredovanje na delovnem mestu ter višino plače.

Ministrica je pojasnila, da se do sedaj v plače javnih uslužbencev ni radikalno posegalo. Posledica plačnih reform je bila rast plač, javni uslužbenci pa so normalno napredovali. Trenutne splošne razmere so takšne, da je potreben poseg tudi v to področje, strinjala pa se je, da je učinkovitost javnih uslužbencev potrebno povečati, kar pa je odvisno tudi od njih samih.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila s predlogom zakona in ga podpira.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Jože Mihelčič.

Jože Mihelčič, l.r.
podpredsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Poročilu o izvrševanju Letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2009

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 55. seji 8. 9. 2010 obravnavala Poročilo o izvrševanju Letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2009, ki ga je Državnemu zboru, na podlagi tretjega odstavka 3.a člena Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji, predložila v obravnavo Vlada.

Komisija se je seznanila z navedenim poročilom, ki so ga podrobno predstavili predstavniki Ministrstva za promet in DARS.

Komisija ugotavlja, da so razlogi za odstopanja od letnega plana in nacionalnega programa različni, predvsem pa so zamiki pri skoraj vseh odsekih posledica dolgotrajnih postopkov javnega naročanja, ki so v času gospodarske krize še daljši, nižja realizacija od načrtovane pa je tudi zaradi dolgotrajnih postopkov umeščanja objektov v prostor in pridobivanju nepremičnin (npr. navezava na Luko Koper). DARS pozdravlja predložitev zakona o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v zakonodajni postopek in pričakuje, da bodo njegove rešitve pripomogle k skrajšanju postopkov pridobivanja zemljišč.

Ker za izvajanje letnega plana v letu 2009 niso bila načrtovana namenska sredstva iz državnega proračuna, je komisija že lani opozorila, da se zaradi zagotavljanja zadostnega obsega sredstev za izvajanje nacionalnega programa in letnega plana ta manjko nadomešča z zadolževanjem, ki danes že predstavlja poglavitni vir financiranja gradnje avtocest.

Komisija ugotavlja, da je avtocestni odsek Draženci - Gruškovje del dodatnega programa Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, za katerega pa časovna in

finančna dinamika izgradnje ni opredeljena. Komisija pričakuje, da se bodo naredili vsi napor za čimprejšnjo izgradnjo tega 12.9 km odseka proti hrvaški meji. Komisija je bila seznanjena, da bo verjetno ta odsek prvi, ki ga bo DARS gradil v skladu z novim zakonom o družbi za avtoceste.

Ob opozorilu na problem cestninskih postaj, ki so kljub uvedbi vinjetnega sistema cestninjenja ostale in povzročajo velike zastoje, se je komisija seznanila, da bo po mnenju DARS njihova odstranitev smotrna ob uvedbi cestninjenja v prostem prometnem toku, saj delna odstranitev (zaradi ohranitve elektronskega cestninjenja tovornega prometa) tako s tehničnega kot z varnostnega vidika ni mogoča, poleg tega gre za finančno in logistično zelo zahteven projekt.

Komisija je že večkrat opozorila na nezgrajene protihrupne ograje ob starejših avtocestnih odsekih, še posebej na primorski avtocesti pri Ravbarkomandi, za katero so bile dane obljube že pred leti, a do realizacije še ni prišlo. Na drugi strani pa se protihrupna ograja gradi, čeprav v bližini ni nobenih stanovanjskih objektov (npr. v bližini Pesnice). Občinam je bilo zagotovljeno, da bodo vključene v postopke monitoringa in seznanjene z rezultati meritev (npr. za odsek Sp. Senarska - Cogetinci), vendar do tega ni prišlo. Komisija ugotavlja, da predstavlja gradnja protihrupnih ograj ob starih avtocestnih odsekih veliko finančno breme za DARS (okoli 200 mio evrov), kjer razmišljajo, da bi investicije v protihrupne ograje razdelili na daljše časovno obdobje.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o prepovedi proizvodnje, prodaje in uporabe kasetnega streliva (ZPPPUKS) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 70. seji 21. 9. 2010 obravnavala Predlog zakona o prepovedi proizvodnje, prodaje in uporabe kasetnega streliva (ZPPPUKS) - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Antonom Anderličem

Komisija ne podpira predloga zakona.

Predstavnik predlagatelj poslanec Anton Anderlič je obrazložil cilje zakona, ki bodo zagotavljali prepoved razvijanja, proizvodnje, nakupa, prodaje, prenosa, izvoza, uvoza, uporabo in posest kasetnega streliva. Predlog zakona zavezuje Ministrstvo za obrambo, da v roku dveh let po začetku veljavnosti zakona uniči strelivo. V primeru neizpolnjevanja določb predlog zakona določa sankcije.

Mag. Uroš Krek, državni sekretar Ministrstva za obrambo je predstavil mnenje Vlade republike Slovenije, ki predlogu zakona nasprotuje in meni, da je nepotreben glede na mednarodno pravno ureditev prepovedi kasetnega streliva. V okviru Organizacije združenih narodov je bila v Dublinu 30.5.2008 sprejeta Konvencija o kasetnem strelivu, ki jo je Državni zbor ratificiral z

zakonom 15.7.2009. S konvencijo je prepovedana uporaba, razvoj proizvodnja in drugačno pridobivanje, kopičenje zalog zadrževanje ter neposredni ali posredni prenosi kasetnega streliva. Ministrstvo za obrambo je že začelo s postopkom izvedbe obrambnega naročila za uničenje streliva. Strelivo bo predvideno uničeno do začetka prihodnjega leta. Republika Slovenija bo tako med prvimi pogodbenicami, ki bodo uničile zaloge kasetnega streliva.

V razpravi je predstavnik predlagatelj zakona, poslanec Anton Anderlič še dodatno obrazložil razloge za sprejem zakona in poudaril, da v Državnem zboru že od leta 2006 potekajo prizadevanja za ureditev problematike. Poudaril je, da je 15.7.2009 Odbor za obrambo sprejel sklepe s priporočilom k uničenju kasetnega streliva in pripravi zakona o uničenju in prepovedi dejavnosti. Ustreznega odziva ni bilo.

V razpravi so člani komisije oblikovali še naslednje stališče:

Člani komisije soglašajo s prepovedjo uporabe, razvoja, proizvodnje ali drugačnega pridobivanja, kopičenja zalog, zadrževanja ter prenosi kasetnega streliva. Komisija podpira prizadevanja, ki bodo zagotovila čimprejšnje uničenje zalog kasetnega streliva.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Osnutku Resolucije o strateških usmeritvah razvoja Slovenskega kmetijstva in živilstva

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 33. seji 22. 9. 2010, obravnavala Osnutek Resolucije o strateških usmeritvah razvoja Slovenskega kmetijstva in živilstva, ki ga je pripravilo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na seji predstavil osnutek resolucije, kjer so zastavljeni strateški cilji bodočega razvoja kmetijstva ter jo po končani javni razpravi (do vključno 20. oktobra 2010) predlagal v potrditev Vladi Republike Slovenije in Državnemu zboru Republike Slovenije.

Resolucija opredeljuje vizijo in cilje razvoja kmetijstva v Sloveniji v naslednjem srednjeročnem obdobju do leta 2020. V svojih usmeritvah resolucija izhaja iz Strategije razvoja slovenskega kmetijstva in drugih strateških in zakonskih dokumentov, ki so načrtali oblikovanje kmetijske politike po letu 1992.

V ospredju resolucije je upoštevanje večnamenske vloge kmetijstva in opredelitev razvoja kmetijstva skozi cilje trajnostnega razvoja. Ta temelji na upoštevanju ekonomske, okoljske in socialne vloge kmetijstva. Cilji so opredeljeni skozi predstavitev stanja v kmetijstvu, globalnega

in evropskega okvira ter razvojnih prednosti in možnosti. Na podlagi ciljev so opredeljene prednostne usmeritve in mehanizmi za njihovo doseganje. Kmetijstvo je razumljeno v svojem širšem pomenu, skupaj s povezanimi gospodarskimi panogami in s svojim vplivom na okolje, prostor in podeželske vire.

Resolucija je dokument, ki ga bodo sprejeli državni organi in bo uokviril odločanje o slovenski kmetijski politiki v letih do 2020. Za njeno izvajanje sta odgovorna resorni minister in Vlada Republike Slovenije. Dokument vsebuje presojo problemov, cilje in strateške usmeritve za vodenje sodobne kmetijske politike na ključnih vprašanih nadaljnega razvoja slovenskega kmetijstva. Opredeljuje ga koncept trajnostnega kmetijstva in široko razumevanje vloge in pomena kmetijstva in podeželja. Njegov namen je celovito opredeliti prednostna razvojna vprašanja in koncept interveniranja države z namenom uresničiti strateške cilje in doseči čim bolj učinkovito izkoriščanje javnih sredstev, namenjenih razvoju kmetijstva.

Resolucija bo uporabljena pri pripravi vseh nadaljnjih strateških, programskih in izvedbenih dokumentov na področju kmetijske politike. Hkrati bo tudi temelj za oblikovanje nacionalnih stališč pri sprejemanju predpisov SKP. Evropska unija bo na novo opredelila SKP in obseg proračunskih sredstev, namenjenih financiranju razvoja kmetijstva in podeželja. Predstavniki Slovenije v ustanovah Evropske unije bodo poskušali v spremembe vnesti razumevanje kmetijstva in vlogo države, opredeljeno v tem dokumentu. Vsebinski okvir resolucije bo podlaga za pripravo različnih razvojnih in izvedbenih dokumentov kmetijske politike, ki se dotikajo posameznih tem v tem dokumentu, opredeljenih prednostnih programskih področij.

Resolucija prinaša največ novosti v opredelitvi nalog kmetijske politike in zahteva usklajeno in načrtno delovanje. Pripravljeni bodo posebni operativni razvojni dokumenti in akcijski načrti, ki bodo natančno opredelili aktivnosti na področjih zemljiške politike (zemljiška zakonodaja in vloga sklada zemljišč), tržnega organiziranja (organizacije proizvajalcev in zadružništvo) in sistema prenosa znanja (svetovanje in raziskovanje).

Predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je dejal, da nastanek resolucije podpirajo, opozoril pa je na nekatera odprta vprašanja, ki bi jih bilo potrebno v resoluciji še proučiti in dodelati. Kmetijstvo je nenadomestljivo, saj je pomembno tudi za vse druge panoge, zato je hrana strateško blago, ne samo tržno. Večji poudarek je potrebno dati organiziranosti in izobraževanju v kmetijstvu ter zagotoviti pogoje oz. ugodnosti za mlade kmete. Resolucija je načelni dokument, potrebni bodo izvedbeni dokumenti, zato bo v ukrepih na izvedbeni ravni potrebno regulirati partnerski odnos. Cilji in pristop je dokaj optimističen glede na razmere in poslovno okolje, vključiti pa je potrebno področje gozdarstva glede na vpliv povezave gozdarstva s kmetijstvom oz. posodabljanje infrastrukture in izgradnje gozdnih cest.

Člani komisije so po opravljeni predstavitvi izpostavili predvsem zemljiško politiko in socialni del ter se vprašali, ali smo sposobni izpeljati programe, ki so navedeni v resoluciji. Poudarek mora biti na ohranjanju rodnosti in potencialov kmetijskih zemljišč, nadaljnji preprečitvi zaraščanja in zaščiti pred degradacijo ter v zaščiti dobrih kmetijskih zemljišč.

Dokument je pravilno zastavljen, upoštevati pa bo potrebno specifičnosti Slovenije. Posebnosti in specifičnosti bo morala izbrati politika v Evropski uniji ter v sistem vgraditi izvencarinsko zaščito; če je v Sloveniji hiperprodukcija kmetijskih pridelkov, se uvoz ne sme dovoliti. Ne sme se ponoviti primer, ko subvencioniramo sončno energijo, po drugi strani pa 2 mio m³ lesa ostane neizkoriščenega, namesto da ga uporabimo kot nove vire energije.

Ko je govora o zdravi hrani, se postavlja vprašanje, na kakšen način bo Republika Slovenija ukrepala, ko bo iz tujine oz. prekomorskih držav prihajala predvsem cenejša in tudi hrana slabše kakovosti (možnost sprožitve protidumpinških postopkov ter ustavitve prodaje posameznih izdelkov). Resolucijo bo potrebno upoštevati pri vseh nadaljnjih izvedbenih aktih, zato mora biti ta dokument napotilo za nadaljnje delovanje. Poleg tega bo potrebno zaostri zakon o dedovanju oz. ne dopustiti, da se kmetije razbijajo, zato je potrebno zagotoviti pritok sredstev iz EU za dodatni zagon mladih kmetov na kmetijah.

Glede konkretnih pripomb so člani komisije predlagali, da se na strani 15 osnutka resolucije, kjer je govora o načelih in mehanizmih ukrepanja, v zadnjem odstavku izločiti besedilo: "izboljšati evidenčno podlago o kakovosti zemljišč in uvesti denarna nadomestila ob spremembi namembnosti najboljših kmetijskih zemljišč". Poleg tega je v osnutku resolucije nujno potrebno urediti področje konjereje, saj se ta panoga v zadnjih letih izredno hitro razvija. V osnutku resolucije je potrebno pri prednostnih programskih usmeritvah dodati tudi izgradnjo mreže opazovalnic za spremljanje možnih gozdnih požarov.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil osnutek resolucije ter opozoril, da le-ta postavlja pridelavo in predelavo v ospredje ter da je za njeno učinkovitost potrebno načrtovanje v prostoru, pogoji pa so trajno varovana kmetijska zemljišča. Kmetovalo se bo tam, kjer bo ekonomsko upravičeno, omogočeno bo povezovanje in pošteno sodelovanje v verigi, saj sedaj prevladujejo netržna razmerja. Država bo lahko v veliki meri usmerjala kmetovanje in regulirala odnose, saj kmetijstvo mora izvajati nadstandardne storitve. Prišlo bo do sprememb SKP v Evropski uniji, veliko večji poudarek bo namenjen podpori ekološkemu kmetovanju, za kar bo potrebno spremeniti filozofijo in denarna sredstva nameniti kmetijam ob spremembi koncepta; ta resolucija vsebuje vse elemente, na podlagi katerih je mogoče narediti premik v razvoju slovenskega kmetijstva.

Komisija se je z osnutkom resolucije seznani in jo podpira.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik